รายงาน
ผลการสัมมนา

"ผลกระทบจากการพัฒนาประเทศ: การแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชน"

จัดโดย: คณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร
ร่วมกับ คณะทำงานด้านเด็ก

คำนำ

ประธานคณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน
สภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร ตระหนักว่า ความรุนแรงของการแพร่กระจายโรคเอดส์ที่เป็นอยู่ในสังคมไทยเวลานี้ เป็นผลกระทบมาจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งส่งผลกระทบต่อบุคคลทุกระดับชั้นในสังคม โดยเฉพาะการแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชนนั้น หากไม่ได้รับการแก้ไขในแนวทางที่ถูกต้อง ก็จะเป็นปัญหาที่คุกคามคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชนซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต

คณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร จึงได้มีมติให้จัดการสัมมนาเรื่อง **"ผลกระทบจากการพัฒนาประเทศ:การแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชน"** ณ ห้องประชุมใหญ่ ตึกรัฐสภา โดยได้ประสานงานกับภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อระดมความคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิและประสบการณ์ทั้งภาครัฐและเอกชน รวมตลอดถึงผู้แทนองค์กรนักเรียนนิสิตนักศึกษา ซึ่งปรากฏผลการสัมมนาครั้งนี้เป็นที่น่าพอใจ และทุกฝ่ายพร้อมใจกันเสนอแนวทาง เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นผลในการปกป้องคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้พ้นจากโรคร้ายนี้ได้โดยเร็ว

(นางเย็นจิตต์ รณิพัฒน์ ณ อยุธยา)
ประธานคณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน
สภาผู้แทนราษฎร

คำนำ
ประธานคณะทำงานด้านเด็ก

เป็นที่ทราบกันดีว่า "เอดส์" เป็นโรคที่ร้ายแรงและมีแนวโน้มที่จะแพร่กระจายในหมู่เด็กและเยาวชนอย่างรุนแรงในอีกไม่กี่ปีข้างหน้านี้

การป้องกันจึงเป็นหัวใจของการแก้ปัญหาของทุกฝ่าย ลำพังรัฐฝ่ายเดียวหรือเอกชนฝ่ายเดียว ไม่สามารถกระทำได้ และยิ่งองค์กรของทั้งสองฝ่ายขาดการพัฒนาองค์กรให้เข้มแข็งต่อเนื่องมาเป็นเวลานานด้วยแล้ว การแก้ไขให้มีประสิทธิภาพ จึงไม่อาจกระทำได้ง่ายนัก

นับเป็นครั้งสำคัญที่ทุกฝ่ายจะต้องลดทิฐิของตนเองลง เพื่อจับมือกัน เพื่อเอื้ออำนวยต่อกัน เพื่อรับฟังการวิพากษ์วิจารณ์ซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่ความเข้าใจกัน ร่วมมือกันอย่างจริงจังในการแก้ปัญหาอันสำคัญนี้

"เอดส์" จะเป็นบทพิสูจน์ความร่วมมือนี้ ไม่แน่..ถ้าเราทำไม่ได้เราอาจจะไม่มีโอกาสอีกเลยในการร่วมมือกัน เพราะเราอาจสิ้นชาติไปด้วยกัน!

การร่วมมือระหว่างองค์กรเอกชนและฝ่ายนิติบัญญัติ โดยเฉพาะคณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน ในครั้งนี้นับเป็นก้าวสำคัญและเป็นนิมิตหมายที่ดี ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจจริงที่จะร่วมมือกันแก้ไขปัญหาอย่างจริงจังต่อเนื่องต่อไป

(เกื้อ แก้วเกตุ)
ประธานคณะทำงานด้านเด็ก

สารบัญ

คำนำ ประธานคณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน

คำนำ ประธานคณะทำงานด้านเด็ก

กำหนดการสัมมนาฯ ____ 1

โครงการสัมมนาฯ ____ 3

คำกล่าวรายงาน ____ 7

คำกล่าวเปิดการสัมมนา ____ 8

คำกล่าวปิดการสัมมนา ____ 9

ภาค 1 สรุปผลรวมของการสัมมนา

สรุปผลรวมของการสัมมนา ____ 11

สรุปข้อเสนอแนะ และมาตรการแก้ไข ____ 13

ภาค 2 การบรรยายและการอภิปราย

สรุปปาฐกถาพิเศษของ คุณหญิงจันทนี สันตะบุตร ____ 17

สรุปปาฐกถาพิเศษของ ศ.นพ.ประเวศ วะสี ____ 18

สรุปการเสนอรายงาน โดย นายสรรพสิทธิ์ คุมพ์ประพันธ์ ____ 21

สรุปการอภิปรายเรื่อง "เด็กไทยกับโรคเอดส์ เหยื่อความทันสมัย" ____ 25

สรุปการอภิปรายเรื่อง "สถาบันสังคมกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน" ____ 32

สรุปข้อเสนอจากการอภิปรายทั่วไป ____ 38

สรุปความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมสัมมนาจากแบบสอบถาม ____ 39

ภาคผนวก 1 เอกสารประกอบการสัมมนา

รายงานเรื่อง "เอดส์ : โรคแห่งยุคสมัย" ____ 43

รายงานเรื่อง "การพัฒนาเด็กและเยาวชนไทย จะต้านกระแสไหวหรือ ____ 47

รายงานเรื่อง "บทบาทของสถาบันทางสังคม ต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน" ____ 50

ภาคผนวก 2 รายชื่อ

รายชื่อคณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน ____ 56

รายชื่อคณะกรรมการดำเนินการจัดสัมมนา ____ 57

รายชื่อผู้เข้าร่วมการสัมมนา ____ 62

ภาคผนวก 3

บทความและภาพเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสัมมนา ____ 65

กำหนดการสัมมนา

เรื่อง

ผลกระทบจากการพัฒนาประเทศ : การแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชน

จัดโดย

คณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร ร่วมกับ องค์กรภาคเอกชน

วันที่ 30 สิงหาคม 2532 เวลา 8.30-16.30 น.

ณ ห้องประชุมใหญ่ ตึกรัฐสภา

****

8.30 น.	ลงทะเบียน พร้อมในห้องประชุม
9.00 น.	ประธานคณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชนฯ กล่าวรายงาน
9.05 น.	ฯพณฯ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ 2 นายไสว พัลโน กล่าวเปิดการสัมมนาฯ
9.10 น.	ปาฐกถานำในหัวข้อ <u>ผลของการพัฒนาประเทศกับสวัสดิภาพของเด็กไทย</u> โดย คุณหญิงจันทนี สันตะบุตร
9.30 น.	ปาฐกถาพิเศษ โดย ศ.นพ.ประเวศ วะสี
10.00 น.	นายสรรพสิทธิ์ คุมพ์ประพันธ์ เสนอรายงานเรื่อง <u>เอดส์: โรคแห่งยุคสมัย</u>
10.10 น.	อภิปรายเสริม " <u>เด็กไทยกับโรคเอดส์ เหยื่อความทันสมัย</u> " โดย อ.ชวีทอง หงษ์วิวัฒน์ ศูนย์ศึกษานโยบาย มหาวิทยาลัยมหิดล จันทวิภา อภิสุข ศูนย์พิทักษ์สิทธิหญิงบริการ (M POWER) สันทนา ธรรมสาโรจน์ โครงการเด็กเรรอน มูลนิธิโกมลคีมทอง นพ.สงวน นิตยารัมภ์พงษ์ กองแผนงาน กระทรวงสาธารณสุข ดำเนินรายการ
11.30 น.	เปิดอภิปรายทั่วไป
12.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน
13.00 น.	รศ.ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์ เสนอรายงาน
13.10 น.	นายเกื้อ แก้วเกต เสนอรายงาน
13.20 น.	อภิปราย "<u>สถาบันสังคมกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน</u>" โดย ทิชา ณ นคร สหทัยมูลนิธิ ศ.ดร.เทพนม เมืองแมน คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล อภิญญา เวชชยชัย กองวิชาการ กรมประชาสงเคราะห์ วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ดำเนินรายการ

15.00 น. พัก

15.15 น. เปิดอภิปรายทั่วไป โดย ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์ ดำเนินรายการ
วิทยากรร่วม เกื้อ แก้วเกต , วัลลภ ตังคณานุรักษ์

16.15 น. กล่าวปิดสัมมนา โดย นายนิยม คำแหง

★★★★★★★★★★★★★★★★★★

โครงการ

สัมมนา เรื่อง "ผลกระทบจากการพัฒนาประเทศ : การแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชน

โดย

คณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร ร่วมกับองค์กรภาคเอกชน

****

1. **หลักการและเหตุผล**

เนื่องจากได้มีข้อสังเกตุจากองค์กรหลายฝ่ายชี้ให้เห็นว่า แนวทางในการพัฒนาประเทศในช่วงที่ผ่านมา แม้จะเกิดผลดีในแง่เศรษฐกิจ การเพิ่มผลผลิต และการพัฒนาทางด้านวัตถุต่าง ๆ มากมายแต่ผลการพัฒนาส่วนหนึ่งได้กลายเป็นตัวก่อให้เกิดปัญหาอุปสรรคต่อการพัฒนาทางด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะบางกระบวนในการพัฒนาอาจสร้างให้เกิดปัญหาต่อการพัฒนาทางด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น การพัฒนาทางด้านการท่องเที่ยว อย่างจริงจังและต่อเนื่อง ก็ทำให้เกิดการทำลายสภาพแวดล้อมในสถานที่ท่องเที่ยวอย่างที่เห็นในปัจจุบัน ทำให้เกิดสถานเริงรมย์ ซ่องโสเภณีมากขึ้น หรือในกรณีการพัฒนาให้เกิดศูนย์รวมในเมืองใหญ่ก็ทำให้เกิดการย้ายถิ่นฐาน การอพยพของคนเข้ามาอัดแอในเมืองมากขึ้น สิ่งที่ทุกคนเป็นห่วงมากในปัจจุบัน ก็คือ การเตรียมบุคลากรรุ่นหลังของชาติให้พร้อมทุก ๆ ด้านเพื่อรับผิดชอบประเทศในระยะต่อไปค่อนข้างไม่มีประสิทธิภาพในทางกลับกัน ขบวนการในการพัฒนาประเทศกลับจะเป็นตัวเร่งในการก่อให้เกิดปัญหาเยาวชนมากขึ้น เช่น ปัญหาในด้านแรงงาน ปัญหาโสเภณีเด็ก ยาเสพติด อาชญากร เด็กเร่ร่อน ฯลฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบัน ภัยจากการแพร่กระจายของโรคเอดส์ เริ่มได้รับการกล่าวถึงกันมากว่าจะเป็นตัวคุกคามความปลอดภัยในชีวิตของเด็กผู้ด้อยโอกาสเหล่านี้มากยิ่งขึ้นในอนาคต

เพื่อเป็นการพิจารณาผลกระทบจากการพัฒนาประเทศ ทางด้านต่าง ๆ ต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนโดยส่วนรวม อย่างละเอียด และรอบคอบ เพื่อจะได้นำมาเป็นแนวทางในการดำเนินการแก้ไขต่อไป คระกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร จึงร่วมมือกับองค์กรภาคเอกชนจัดการสัมมนาเรื่องนี้ขึ้น

2. **วัตถุประสงค์**

2.1 เพื่อกระตุ้นให้สังคมได้ตระหนักถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้น และหาแนวทางมาตรการร่วมกันในการป้องกันในอนาคต

2.2 เพื่อให้องค์กรประสานงานด้านเยาวชนและเจ้าหน้าที่ขององค์กรเหล่านี้ ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนและร่วมมือกันในการทำงาน และเสนอแนวทางจากประสบการณ์การทำงานที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหานี้ร่วมกัน

2.3 เพื่อรวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาดำเนินการต่อไป

2.4 เพื่อกระตุ้นให้องค์กรภาคเอกชนมีความพร้อมในการจัดสมัชชาเพื่อพัฒนาเยาวชนให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

3. <u>กลุ่มเป้าหมาย</u>

ผู้เข้าร่วมการสัมมนาประกอบด้วย

3.1 ผู้แทนองค์กรเยาวชนที่ทำงานเยาวชนทั้งภาครัฐและเอกชน

3.2 ผู้แทนกลุ่มเยาวชนที่ได้รับผลกระทบจากการพัฒนา

3.3 ผู้แทนองค์กรประสานงาน

3.4 คณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ที่สนใจ)

4. <u>วัน เวลา และสถานที่</u>

- วันพุธที่ 30 สิงหาคม 2532
- เวลา 8.30 น. - 16.30 น.
- ณ ตึกรัฐสภา ห้องประชุมรัฐสภา

5. <u>ลำดับขั้นในการดำเนินงาน</u>

5.1 ประชุมร่วมระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง

5.2 จัดทำโครงการ

5.3 จัดตั้งคณะกรรมการจัดการสัมมนา และประชุมเตรียมการ ผู้แทนจากองค์การประสานงานเข้าร่วมด้วย

5.4 ส่งหนังสือเชิญผู้เข้าร่วมการสัมมนา และวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ

5.5 ดำเนินการสัมมนา

5.6 สรุปผลการสัมมนา เสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5.7 ติดตามผล

6. <u>ลักษณะและวิธีการสัมมนา</u>

การสัมมนาจะเริ่มต้นด้วยปาฐกถานำ เพื่อแสดงให้เห็นภาพรวมของผลกระทบจากการพัฒนาประเทศต่อปัญหาสุขภาพเด็กไทยในระดับโครงสร้าง จากนั้นจะเป็นการอภิปรายใน 2 หัวข้อ เพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาจากความเป็นจริง และหาทางออกสำหรับปัญหานั้น โดยท้ายสุดจะมีการอภิปรายทั่วไปเพื่อระดมข้อเสนอของที่ประชุมสัมมนา เสนอต่อคณะกรรมาธิการต่อไป

7. **งบประมาณ**

งบประมาณเนื่องเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดสัมมนาฯ รวม 32,050 บาท

7.1 ค่าอาหารผู้เข้าร่วมการสัมมนาฯ รวม 177 คน คนละ 60 บาท
เป็นจำนวนเงิน 10,620 บาท

7.2 ค่าอาหารว่าง 2 มื้อ สำหรับผู้เข้าร่วมสัมมนาฯ 177 คน คนละ 30 บาท
เป็นจำนวนเงิน 5,310 บาท

7.3 ค่าวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสัมมนา เป็นจำนวนเงิน 500 บาท

7.4 ค่าตอบแทนผู้เสนอรายงาน 4 คน คนละ 1,500 บาท
เป็นจำนวนเงิน 6,000 บาท

7.5 ค่าตอบแทนวิทยากร 7 คน คนละ 300 บาท
เป็นจำนวนเงิน 2,100 บาท

7.6 ค่าจัดพิมพ์เอกสารและรายงานการสัมมนาเป็นจำนวนเงิน 3,000 บาท

7.7 ค่าตกแต่งสถานที่สัมมนาฯ (แต่งเวทีและการจัดดอกไม้)
เป็นจำนวนเงิน 500 บาท

7.8 ค่า Film (รวมค่าล้างและอัดขยาย) 3 ม้วน ๆ ละ 240 บาท
เป็นจำนวนเงิน 720 บาท

7.9 ค่าเทปคาสเซทสำหรับบันทึกเสียงการสัมมนาฯ 15 ม้วน ม้วนละ 20 บาท
เป็นจำนวนเงิน 300 บาท

7.10 ค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่และคณะทำงาน
เป็นจำนวนเงิน 3,000 บาท

รวม 32,050 บาท

==========

8. **ผลที่คาดว่าจะได้รับ**

8.1 ทราบข้อมูล และข้อสรุปในการสัมมนา อันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาในการพัฒนาเด็กและเยาวชนทั้งในภาครัฐและเอกชนต่อไป

8.2 เยาวชนและผู้ทำงานเยาวชน จากองค์กรเยาวชนต่าง ๆ จะได้มีโอกาสพบปะและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งจะนำไปสู่ผลทางปฏิบัติต่อไป

8.3 ทำให้ทราบจุดอ่อนและจุดเด่นของการประสานงาน ระหว่างองค์กรเยาวชนต่างๆ เพื่อกำหนดแนวทางแก้ไขต่อไป

ประเด็นการอภิปรายทั่วไป
ระหว่าง 15.15-16.15 น.

---

1. ผลของการพัฒนาประเทศ ตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกับสภาพของเด็กและเยาวชน
2. ปัญหาการแพร่กระจายของโรคเอดส์ในเด็กไทย และมาตรการในการคุ้มครองป้องกัน
3. บทบาทของสถาบันสังคมที่มีความรับผิดชอบต่อสวัสดิภาพ และพัฒนาการของเด็กและเยาวชน

คำกล่าวรายงาน

ของ

ประธานคณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร

ในการสัมมนาเรื่อง

ผลกระทบจากการพัฒนาประเทศะการแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็ก และเยาวชน

วันที่ 30 สิงหาคม 2532

ณ. ห้องประชุมใหญ่ ตึกรัฐสภา

ในนามของคณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชนฯ ขอขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างสูงที่ให้เกียรติมาเป็นประธาน เปิดการสัมมนาในครั้งนี้

คณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชนฯ ได้พิจารณาร่วมกันเห็นว่าแนวทางในการพัฒนาประเทศในช่วงที่ผ่านมา แม้ว่าจะเกิดผลดีในทางเศรษฐกิจ แต่ก็ได้ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมหลายประการ โดยเฉพาะต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนไปพร้อมกันด้วย แม้จะมีการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมติดต่อกันมาจนถึงแผนที่ 6 ในปัจจุบันแต่ปัญหาที่สำคัญ เช่นการใช้แรงงานเด็ก การเพิ่มจำนวนโสเภณีเด็ก การติดยาเสพติด เด็กเร่ร่อนมีจำนวนมากขึ้น ก็ยังคงมีอยู่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะในปัจจุบันนี้ การแพร่กระจายโรคเอดส์ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญและน่าสพึงกลัวกำลังคุกคามชีวิตของเด็กและเยาวชน ผู้ซึ่งไม่มีโอกาสในการป้องกันตนเองได้ดีเท่ากับผู้ใหญ่ คณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน จึงสมควรที่จะได้ระดมความคิด จากผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง เพื่อแสวงหาแนวทางและมาตรการเพื่อนำไปใช้ในการควบคุม และระงับยับยั้งการแพร่กระจายของโรคนี้ พร้อมทั้งรับทราบข้อมูล และข้อเท็จจริงต่างๆ ซึ่งเป็นจุดอ่อนในแผนพัฒนาประเทศ อันอาจส่งผลกระทบต่อสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชน เพื่อจะได้นำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร พิจารณาอนุมัติส่งให้รัฐบาลพิจารณาดำเนินการต่อไป คณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน จึงได้มีมติให้จัดสัมมนา เรื่อง **"ผลกระทบจากการพัฒนาประเทศะการกระจายโรคเอดส์ในเด็ก และเยาวชน"** โดยร่วมมือกับองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง ณ ห้องประชุมใหญ่ตึกรัฐสภา ในวันนี้

การสัมมนาครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมสัมมนาจากองค์กรเอกชน องค์กรนิสิตนักศึกษา และนักเรียน องค์กรของรัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้โดยได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี จากวิทยากรที่เกี่ยวข้อง บัดนี้ถึงเวลาอันเป็นมงคลแล้ว ดิฉันจึงเรียนเชิญท่านประธานได้กล่าวเปิดการสัมมนา ณ บัดนี้

คำกล่าวเปิดการสัมมนา

ของ

นายไสว พัฒโน รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง

ท่านประธานคณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชนฯ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้แทนองค์กรภาคเอกชน และภาครัฐ และท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน

ผมรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้รับเชิญให้มาเป็นประธานในพิธีเปิดการสัมมนาเรื่อง "ผลกระทบจากการพัฒนาประเทศกับการแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชน" ในครั้งนี้ นับว่าการสัมมนาในหัวข้อดังกล่าว เป็นการสัมมนาที่ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ เพราะปัญหาเรื่องโรคเอดส์ในปัจจุบันนั้น เป็นปัญหาที่น่ากลัว เป็นภัยพิบัติที่จำเป็นที่จะต้องได้รับการแก้ไขอย่างทันท่วงที มิเช่นนั้น การแพร่กระจายอาจขยายตัวอย่างรวดเร็วยากแก่การแก้ไขป้องกัน และสภาพปัญหาก็จะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ผมเห็นด้วยที่ท่านทั้งหลายที่มาชุมนุมกันอยู่ ณ ที่นี้ เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบจากการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ที่มีอิทธิพลทำให้การกระจายโรคเอดส์ เป็นไปอย่างรวดเร็ว อาจมีหลายสาเหตุที่ทำให้การป้องกันตนเองจากโรคร้ายกระทำได้ยากขึ้น ความไม่มีประสิทธิภาพในการเตรียมคนให้มีสุขภาพดี การปล่อยปละละเลยในการควบคุม สภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยอบายมุขที่เป็นพาหะนำโรคร้าย หรือการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ไม่มีการควบคุมที่ดี และอื่นๆ อีกมากมาย ซึ่งผมมีความหวังว่าท่านทั้งหลายคงจะได้ร่วมกันระดมความคิดอย่างเต็มกำลัง เพื่อค้นหาสาเหตุและแสวงหาแนวทางอันถูกต้อง อันจะได้เป็นแนวทางในการแก้ไขอย่างจริงจังต่อไป

บัดนี้ถึงเวลาอันสมควรแล้ว ผมจึงขอเปิดการสัมมนา ณ บัดนี้ และขออวยพรให้การสัมมนาครั้งนี้ จงประสพผลสำเร็จตามที่คาดหวังทุกประการ

คำกล่าวปิดการสัมมนา

ของ

นายชิงชัย คำแพง รองประธานคณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชนฯ

ท่านประธานคณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชนฯ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนและภาครัฐ และท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน

ผมในนามของคระกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชนฯ ขอขอบพระคุณทุก ๆ ท่านที่มีส่วนในการจัดสัมมนาในครั้งนี้ เป็นอย่างสูง ผมทราบดีแม้ว่าการสัมมนาครั้งนี้ได้ปรึกษาหารือ และจัดขึ้นอย่างกระทันหันใช้เวลาในการเตรียมการที่สั้น เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ที่สังคมให้ความสนใจในปัญหานี้ แต่การสัมมนาก็สามารถดำเนินการไปได้ด้วยความร่วมมือของทุกฝ่ายโดยเฉพาะองค์กรภาคเอกชนที่ได้เข้ามามีบทบาทร่วมมือกับคณะกรรมาธิการอย่างใกล้ชิดในครั้งนี้ ย่อมแสดงให้เห็นถึงความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดต่อไปในอนาคต

ผลของการสัมมนาในวันนี้ ดังที่ท่านทั้งหลายได้รับทราบแล้วนั้น จะมีคุณค่ามหาศาลต่อการวางแนวทางในการแก้ไขปัญหานี้ อย่างจริงจังต่อไปในอนาคตอันใกล้นี้ และผมหวังว่าทุกท่านที่อยู่ ณ ที่นี้ คงจะได้ร่วมมือกันต่อไปในการผลักดันข้อเสนอแนะต่างๆ ไปสู่การปฏิบัติให้ได้ในที่สุด

ท้ายที่สุดนี้ ผมขอขอบพระคุณ ทุกท่านอีกครั้งหนึ่ง ขอขอบพระคุณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขอบพระคุณผู้แทนองค์กรพัฒนาภาคเอกชน และภาครัฐ คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ เจ้าหน้าที่ขององค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเจ้าหน้าที่รัฐสภา องค์การคอราด เอเดนนาว บริบทเอสโซ่ประเทศไทย ที่ให้การสนับสนุนให้การจัดการสัมมนาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงอย่างดียิ่ง

บัดนี้ ถึงเวลาอันสมควรแล้ว ผมขอปิดการสัมมนาเรื่อง" ผลกระทบจารการพัฒนาประเทศกับการแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชน " ณ บัดนี้

ภาค 1
สรุปผลรวมของการสัมมนา

สรุปผลรวมของการสัมมนา

เรื่อง ผลกระทบจากการพัฒนาประเทศ: การแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชน

****

การสัมมนา"ผลกระทบจากการพัฒนาประเทศ: การแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชน" ซึ่งเป็นการร่วมมือกันระหว่างองค์กรพัฒนาเอกชนด้านเด็ก อันมีคณะทำงานด้านเด็กประสานงานกับสถาบันนิติบัญญัติ อันมีคณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎรเป็นตัวแทนนั้น ได้ข้อสรุป ดังนี้

เอดส์เป็นปรากฏการณ์หนึ่งของปัญหาสังคม อันเป็นผลกระทบจากการพัฒนาประเทศแบบแยกส่วน กล่าวคือ เน้นการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจ แต่ทว่าขาดการให้ความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบันทางสังคมที่สำคัญ และส่งผลอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของประชาชน

มาตรการระยะสั้น

1. ในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ที่กำลังเป็นปัญหาเร่งด่วนในขณะนี้ ควรที่จะต้องมีมาตรการประสานงานของทุกฝ่ายร่วมกันอย่างจริงจังและชัดเจนต่อเนื่อง ทั้งนี้อาจจะมีการตั้งศูนย์ข้อมูลเอดส์แห่งชาติขึ้น เพื่อรวบรวมข้อมูลสนับสนุนให้การดำเนินงานป้องกันแก้ไขเป็นไปอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. การให้ความรู้ข้อมูลแก่ประชาชนโดยเฉพาะกลุ่มประชาชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างต่ำ ซึ่งมีอัตราการเสี่ยงต่อการติดเชื้อสูงนั้น ควรจะได้มีมาตรการที่จริงจังต่อเนื่องและเหมาะสมกับระดับการศึกษาของกลุ่มเป้าหมายมากกว่าที่เป็นอยู่

3. ควรมีการทบทวนนโยบายการท่องเที่ยวของประเทศ ที่รัฐให้การส่งเสริมในขณะนี้ เนื่องจากเป็นเหตุปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การระบาดของโรคเอดส์เป็นไปได้อย่างรวดเร็วมาก

4. ควรมีการให้การศึกษาอย่างเป็นระบบต่อเยาวชนในสถาบันการศึกษาทุกระดับ เพื่อก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องต่อกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ เช่น ยาเสพติด การเที่ยวโสเภณี หรือการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

มาตรการในระยะยาว

1. กระจายการบริการทางสาธารณสุขให้ทั่วถึง โดยเฉพาะในประชาชนซึ่งมีภาวะทางเศรษฐกิจค่อนข้างต่ำ เนื่องจากเมื่อเกิดการระบาดของโรคขึ้นประชาชนที่มีสุขภาพไม่แข็งแรงจะเป็นพาหะของโรคได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวางอย่างยิ่ง

2. รัฐควรทบทวนโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม และทั่วถึงแก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองได้มากกว่าที่เป็นอยู่ ซึ่งเป็นการเสริมมาตรการป้องกันตนเองของกระทรวงสาธารณสุข

3. รัฐและสังคม จักต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างจริงจัง โดยกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนและต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนในทุกด้าน มิใช่การพัฒนาเพื่อเป็นแรงงานรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ ที่เป็นผลจากการลงทุนของต่างชาติเท่านั้น

4. รัฐจักต้องให้การส่งเสริมให้มีองค์กรประชาชนขึ้นอย่างกว้างขวางและสนับสนุนให้มีบทบาทยิ่งขึ้นในการพัฒนาเด็กและเยาวชน เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศมากยิ่งขึ้นและเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐ

5. รัฐและสังคมจักต้องให้ความสำคัญในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบันสังคม เช่น สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา องค์กรศาสนา เป็นต้น โดยร่วมกันกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้สถาบันสังคมดังกล่าวได้มีโอกาสพัฒนาไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่การพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีคุณภาพในอนาคต

6. รัฐควรจะทบทวนนโยบายและทิศทางในการพัฒนาประเทศอย่างรอบด้าน ทั้งนี้เพื่อให้ประเทศได้มีการพัฒนาไปบนฐานของการพึ่งตนเองของคนในชาติให้มากยิ่งขึ้น

สรุปข้อเสนอแนะ และมาตรการแก้ไข
จากการสัมมนาเรื่อง ผลกระทบจากการพัฒนาประเทศ: การแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชน

มาตรการระยะสั้น

ประเด็นของปัญหา	มาตรการแก้ไข	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
1. ปัญหาโรคเอดส์เป็นปัญหาที่เร่งด่วน ข้อมูลที่มียังกระจัดกระจายและไม่สมบูรณ์เพียงพอ	จัดตั้ง "ศูนย์ข้อมูลเอดส์แห่งชาติ" เพื่อรวบรวมข้อมูลสนับสนุนการดำเนินการป้องกันและแก้ไขให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	องค์กรพัฒนาเอกชน, ศูนย์ปฏิบัติการแห่งชาติ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี
2. ประชาชนโดยเฉพาะกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างต่ำ ซึ่งมีอัตราการเสี่ยงต่อการติดเชื้อสูงนั้นยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์	ควรมีมาตรการในการใช้สื่อประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ทั้งในแง่ที่รัฐต้องผลิตเอง และประสานกับหน่วยงานเอกชน	กรมประชาสัมพันธ์, องค์กรภาคเอกชน, กระทรวงสาธารณสุข
3. นโยบายการท่องเที่ยวที่เกินขอบเขตเป็นตัวกระตุ้นที่สำคัญที่ทำให้การแพร่กระจายของโรคเอดส์เป็นไปอย่างรวดเร็วขึ้น	1. ต้องมีการทบทวนนโยบายการท่องเที่ยวโดยให้เน้นไปในด้านธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และโบราณสถานเป็นหลัก โดยจะต้องออกกฎหมายควบคุมการประชาสัมพันธ์ไม่ให้เน้นเรื่อง "เซกส์" มากเกินไป 2. ให้ทำการวิจัยเรื่อง "ผลกระทบของการแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชน จากนโยบายการท่องเที่ยว"	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร

ประเด็นของปัญหา	มาตรการแก้ไข	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
4. เยาวชนในสถาบันการศึกษาทุกระดับยังมีความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์สูง เช่น ยาเสพติด การเที่ยวโสเภณี หรือการมีเพศสัมพันธ์	จัดให้มี "สัปดาห์รณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์" ในสถาบันการศึกษาทุกระดับ เพราะเด็กจะเป็นทั้งผู้รับข้อมูลโดยตรงและเป็นผู้ส่งผ่านข้อมูลนั้นไปยังผู้ปกครองด้วย	กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

มาตรการระยะยาว

ประเด็นของปัญหา	มาตรการแก้ไข	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
1. โรคเอดส์เป็นผลกระทบจากการพัฒนาประเทศแบบแยกส่วน กล่าวคือ เน้นการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจ แต่ขาดการให้ความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบันทางสังคมที่สำคัญ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของประชาชน	1. รัฐจะต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างจริงจังในทุกด้าน มิใช่การพัฒนาเพื่อเป็นแรงงานรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่เป็นผลจากการลงทุนของต่างชาติเท่านั้น	สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
	2. รัฐควรทบทวนโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมแก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองได้มากกว่าที่เป็นอยู่	สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
	3. รัฐต้องกระจายการบริการทางสาธารณสุขให้ทั่วถึงโดยเฉพาะในประชาชนที่มีเศรษฐานะต่ำ	กระทรวงสาธารณสุข
	4. รัฐต้องส่งเสริมให้มีองค์กรประชาชนขึ้นอย่างกว้างขวางและสนับสนุนให้มีบทบาทยิ่งขึ้นในการพัฒนาเด็กและเยาวชน	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ

ประเด็นของปัญหา	มาตรการแก้ไข	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
2. เยาวชนในสถาบันการศึกษาทุกระดับมีความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์สูง เช่น ยาเสพติด การเที่ยวโสเภณี หรือการมีเพศสัมพันธ์	ควรมีการให้การศึกษาอย่างเป็นระบบต่อเยาวชนทุกระดับเพื่อก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง โดยบรรจุเรื่องโรคเอดส์ในหลักสูตรการศึกษาทั้งในและนอกระบบ	กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
3. เอดส์เป็นปัญหาของสังคมปัญหาหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นความสำคัญในการร่วมมือกันแก้ไขปัญหาขององค์กรสังคมด้านต่าง ๆ	ควรมีการผสานความร่วมมือกันระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติและองค์กรภาคเอกชนโดยจัดประชุม"สมัชชาเด็กและเยาวชน"ขึ้นเพื่อเป็นเวทีของการแสดงมติเกี่ยวกับนโยบายในการพัฒนาเด็กและเยาวชนในด้านต่าง ๆ ต่อไป	คณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร และองค์กรภาคเอกชน

ภาค 2

การบรรยาย และการอภิปราย

สรุปปาฐกถาพิเศษของ
คุณหญิงจันทนี สันตะบุตร
ณ ห้องประชุมใหญ่ สภารัฐสภา
วันพุธที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2532

"ผลของการพัฒนาประเทศกับสวัสดิภาพของเด็กไทย"

การพัฒนาประเทศที่ผ่านมา ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 1 - 3 นั้น เน้นการพัฒนาวัตถุมากกว่ามนุษย์ และเน้นไปในการพัฒนาเขตเมืองมากกว่าชนบท ลักษณะการเช่นนี้ สะท้อนให้เห็นถึง การมุ่งหวังถึงผลทางเศรษฐกิจมากกว่าผลทางสังคม และถึงแม้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4 เป็นต้นมา จะได้พยายามเน้นในด้านการพัฒนาสังคมและการพัฒนาเด็กให้มากขึ้นก็ตาม แต่ก็ยังตามแก้สภาพปัญหาที่เกิดจากการพัฒนาด้านวัตถุที่ผ่านมาไม่ทัน

เหตุที่เป็นเช่นนี้ ก็เพราะเนื่องมากจากการพัฒนานั้นส่งผลให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมายต่อชนบทและเมืองด้วย อาทิ ปัญหาการอพยพย้ายถิ่นจากชนบทเข้าเมือง อันก่อให้เกิดปัญหาสลัมตามมา และเกิดปัญหาเด็กถูกทอดทิ้ง ส่งผลกระทบให้สังคมเมืองหลวงเกิดปัญหาขึ้นด้วย

นอกจากนี้ เด็ก ๆ ยังได้ถูกเปลี่ยนเป็นสินค้าในรูปแบบต่าง ๆ ตั้งแต่ โสเภณีเด็กทั้งหญิงและชาย เด็ก ๆ ถูกใช้แรงงานอย่างทารุณ เด็กขาดความสุขในครอบครัวจนต้องหนีออกมาเร่ร่อนจรจัด และเกิดติดยาเสพติดตามมา

ดังนั้น การพยายามรณรงค์เพื่อมาตรการป้องกันช่วยเหลือและพัฒนาเด็ก เพื่อรองรับผลกระทบต่อเนื่องที่ตามมาหลังการพัฒนาประเทศ จึงเป็นสิ่งถูกต้องและต้องทำกันอย่างจริงจัง และที่ไม่ควรลืมก็คือ จะต้องส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีจริยธรรมและคุณธรรมที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลกัน.

==========

สรุปปาถกฐาพิเศษของ
ศ.นพ. ประเวศ วะสี
ณ ห้องประชุมใหญ่ สภาผู้แทนราษฎร
วันพุธที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2532

รัฐบาลไม่สนใจและทอดทิ้งเรื่องเด็กและเยาวชนเท่ากับเป็นการวางระเบิดให้กับประเทศของตน การพัฒนาในไทย :- (ที่ผ่านมามีข้อดีคือ)

- รักษาประเทศไว้ได้ เป็นผลกระทบต่อการพัฒนา
- ยุติสงครามกับประเทศคอมมิวนิสต์ เป็นผลกระทบต่อการพัฒนา
- การพัฒนาแบบทันสมัยและกระแสพัฒนาโลกแบบสมัยใหม่ขอให้ไทยเข้าเชื่อมโยงกับประเทศต่าง ๆ
- เรามีการเมืองแบบพหุนิยม คนมีส่วนร่วมในการเมืองได้ แนวโน้มเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น

ปัจจุบันมนุษย์มีความเบื่อสงคราม มีความต้องการอยู่ร่วมกันมากขึ้นประเทศไทยจึงเป็นผู้นำประเทศแถบนี้ ในอนาคตหลายประเทศต้องการพึ่งประเทศไทย เรามีบทบาทในการช่วยเหลือเพราะแนวทางการพัฒนาของประเทศที่ผ่านมา

เรื่องเด็ก การติดเชื้อและการตายของเด็กลดลง แต่ก็มีทั้งในด้านบวกและลบในการพัฒนาประเทศ เอาวัตถุเป็นตัวตั้งกระตุ้นบริโภคนิยม มีผลกระทบสำคัญต่อมนุษย์ สิ่งแวดล้อม สังคม การพัฒนาประเทศไทยที่ผ่านมาก็ไม่ค่อยสมดุลย์และผลกระทบคือ

1. ความล้มสลายของสังคมชนบท ใน 4 ด้าน คือ
   1.1 ล้มสลายทางเศรษฐกิจ รายได้น้อยกว่ารายจ่าย ทำให้เกิดภาวะหนี้สินดอกเบี้ย เขาต้องขายทุกอย่างจนกระทั่งขายลูกของตนไปเป็นโสเภณี เป็นเรื่องจริงที่ CPCR (ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก มูลนิธิเด็ก)
   1.2 ล้มสลายของครอบครัวในชนบท เนื่องจากความยากจน หนี้สิน ต้องแยกย้ายกันออกไปหางานทำ ชายอาจไปซาอุดิอาระเบีย หญิงอาจไปเป็นโสเภณี มีผลกระทบต่อเด็กอย่างมาก มีทั้งนำลูกไปทำงานด้วยเช่น พาเด็กไปตัดอ้อย เอาเด็กไปนายจ้างเอาคนไปรอก่อนตัดอ้อยหลายเดือน ลูกก็ขาดโรงเรียนครูต้องลงบัญชีโกหกเด็กจะสอบตก กระทรวง

ศึกษาธิการบังคับให้เพิ่มอัตราของเด็กเรียนจบมาก ๆ เด็กเลื่อนชั้นก็ยังไม่มีความสามารถอ่านเขียน ตัวอย่าง ในภูเวียง ขอนแก่น คนยิ่งจนมากขึ้นต้องย้ายไปที่สูง เด็กเล็กต้องเลี้ยงน้องกันเองไปเรียนไม่ได้

1.3 ล้มสลายของชุมชน ชุมชนสมัยโบราณพึ่งพาอาศัยกัน มีการช่วยเหลือเด็ก คนแก่ แต่ปัจจุบันคนเข้ามาอยู่ในเมืองมาก มีความว้าเหว่ ไม่รู้จักกันพึ่งใครก็ไม่ได้ เมื่อเกิดภาวะเดือดร้อนก็ไม่มีสวัสดิการจากสังคมชุมชน รัฐก็ไม่สามารถให้สวัสดิการสังคมได้ เพราะว่ารายจ่ายมาก ระบบชุมชนโบราณเป็นสวัสดิการสังคมในตัวแต่ถูกทำลายไปแล้ว

1.4 ความล้มสลายของสิ่งแวดล้อม ขณะที่ไทยมีเนื้อที่ 321 ล้านไร่ ในปี 2523 เป็นป่า 60% 221 ล้านไร่ แต่ปีที่แล้ว ในปี 2531 เหลือเนื้อที่แค่ 189 ล้านไร่ เหลือ 28 % แต่ในภาคอีสานเหลือเพียง 14 % เกิดจากสัมปทานที่รัฐอนุญาตให้เอกชนไปตัดไม้ต้องใช้เนื้อที่การเกษตรเพื่อการค้าเป็นสิบล้านไร่ ขายเพื่อการส่งออก แต่เวลาขายได้ราคาถูกมากทำลายสิ่งแวดล้อมเรามากกว่า คนยากจนมากขึ้น มีระบบคล้ายกับการเป็นทาสของคนในอเมริกาในสมัยก่อน สภาพเช่นนี้คนต้องอพยพหนีเข้ามา คนจนในเมือง ซึ่งฝรั่งถือว่าเป็นมนุษย์ในโลกที่ 4 คงแก้ไขได้ยากมาก ถ้าชนบทยังล้มสลาย

ในเมืองคนชนบทต้องมาเป็นคนงานก่อสร้างอยู่อาศัยในสถานที่แคบ ๆ ใกล้ที่ก่อสร้าง ลูกคนงานก่อสร้างไม่ได้รับการศึกษา ไม่มีทะเบียนบ้าน ต้องเล่นใกล้ที่ก่อสร้าง เกิดอุบัติเหตุถึงกับชีวิตบ่อยครั้ง ที่อยู่คับแคบ อากาศเสีย ในสลัมเมืองต่าง ๆ เช่น เชียงใหม่ก็มี มีจำนวนหลายหมื่นคนกับอาชีพสามล้อ กินเหล้า 100% เครียดมาก พ่อแม่เครียดก็สะท้อนมากที่เด็กทุบตีเด็ก ครอบครัวที่เคยให้ความอบอุ่นล้มสลายได้พบแต่ความเลวร้าย ทารุณกรรม

ปัญหาครอบครัวโดยทั่วไปของคนในเมืองคือ พ่อแม่มีเวลาให้เด็กน้อย มีการทอดทิ้งเด็ก มีความไม่เข้าใจกัน

<u>การละเมิดสิทธิเด็ก</u> โสเภณีเด็ก การละเมิดทางเพศ ข่มขืนโดยพ่อเลี้ยง การทารุณกรรมเด็ก มีการลักเด็กไปขาย เรานึกไม่ถึงเพราะเด็กเป็นลูกที่เรารักที่สุด สังคมของเราเมืองพุทธ เศรษฐกิจเติบโตมาก แต่ปัญหาเรื่องมนุษย์กลับรุนแรง

ระบบโรงเรียน ก่อความทุกข์ให้เด็ก ระบบการศึกษาที่ยัดเยียดเนื้อหาให้กับเด็กทำให้เกิดความทุกข์กับเด็ก เด็กเบื่อหน่ายอยากหนีโรงเรียน ก่อให้เกิดความทุกข์ทั้งพ่อแม่ ครู และเด็ก อาจจะเรียกว่าเป็น CHILD ABUSE ได้เลย เพราะผลกระทบต่อเด็กจำนวนมาก PSYCLIE - SOCIAL ของเด็กแย่ องค์การช่วยเหลือเด็กรับไม่ทันไม่ไหว เพราะโรงเรียนรวมเด็กไว้จำนวนมาก ถ้าโรงเรียนมองปัญหาจิต-สังคมของเด็กบ้าง ปรับปรุงหลักสูตรใหม่ให้ครูปัญหาดังกล่าว เด็กก็ได้ที่ที่ผึ่งผิงไม่ถูกกดดัน เด็ก 97.5% อยู่ในโรงเรียนในนาม โรงเรียนจะเชื่อมกับครอบครัวได้ ถ้าโรงเรียนยึดแต่ความรู้ โรงเรียนก็เชื่อมกับครอบครัวไม่ได้

เราต้องจับจุดให้ถูก เปลี่ยนจากการนับถือที่วัตถุเป็นตัวตั้งแล้วเอามนุษย์เป็นตัวตั้ง เราทิ้งมนุษย์แล้วเอาวัตถุนิยมมาเติมไปหมด แม้มีวัตถุมาก แต่สภาพความชั่วช้ามากขึ้น โสเภณีมากกว่าพระ เป็นสังคมที่ไม่มีภูมิคุ้มกันกระทบไปหมดสังคมไทย เป็นสังคมที่พร้อมจะรับโรคเอดส์เพราะเป็นสังคมเปิด สังคมธุรกิจ และกลายเป็น INTERNATIONAL INTERCOUSE BUSINESS สังคมเสพสวาทนานาชาติ รัฐไม่กล้าทำอะไรเพราะจะกระทบแหล่งท่องเที่ยว ฉะนั้น เอดส์สามารถระบาดอย่างรวดเร็ว คนไทยเป็นเอดส์มากขึ้น ถ้าแพร่มากกว่านี้จะยิ่งกว่ากาฬโรคระบาด คนเป็นเอดส์จะตายภายใน 4-5 ปี ทรมานและรักษานาน ใช้จ่ายสูง โรคเอดส์มีคนเป็นพาหะ เรากำจัดคนไม่ได้เราต้องร่วมมือกันทุกฝ่าย กาฬโรคยังมีหนูเป็นเป็นเหตุเราฆ่าได้แต่คนทำไม่ได้ เราต้องสกัดกันการแพร่ระบาด

==========

เสนอรายงาน
โดย
คุณสรรเสริญ คุมภ์ประพันธ์
ณ ห้องประชุมใหญ่ สภารัฐสภา
วันพุธที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2532

"เอดส์ : โรคแห่งยุคสมัย"

โรคเอดส์นั้นไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดความเจ็บป่วยทางร่างกายแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น เอดส์ยังทำให้เกิดความเจ็บป่วยของสังคมด้วย

การแพร่กระจายของโรคเอดส์นั้น "โสเภณี" ไม่ใช่ปัญหาหลักที่สำคัญแต่ปัจจัยสำคัญที่แท้จริง ก็คือ ปัญหาการสำส่อนทางเพศ และการแพร่ระบาดที่เกิดในกลุ่มผู้ติดยาเสพติด

มาตรการที่ได้ดำเนินการไปแล้วในตอนนี้ ก็คือ การแจกถุงยางคุมกำเนิดและการแจกเข็มฉีดยา ซึ่งถ้ามองอีกแง่หนึ่งก็คือ การส่งเสริมให้สำส่อนทางเพศ แต่อย่างไรก็ตามก็จำเป็นต้องทำเพื่อยับยั้งปัญหาเฉพาะหน้าไปก่อน

การป้องกันที่จะได้ผลที่สุด ก็คือ ต้องหามาตรการให้ประชาชนป้องกันตนเอง ซึ่งจะต้องมีการดำเนินร่วมกันในทุกฝ่าย และต้องแก้ไขที่ปัญหารากเหง้าที่แท้จริงของโรคเอดส์ "โดยรณรงค์ไม่ให้ประชาชนสำส่อนทางเพศ และรณรงค์ไม่ให้มีการติดยาเสพติด ซึ่งจัดได้ว่าเป็นมาตรการระยะยาวที่จะแก้ปัญหาโรคเอดส์ได้ดีที่สุด

โรคเอดส์สามารถติดต่อได้จากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่ง ซึ่งการที่จะทราบว่าใครเป็นเอดส์บ้างนั้น ทำได้ยากมาก จึงทำให้ยังมีผู้ป่วยที่เป็นพาหะของโรคเอดส์นี้ปะปนอยู่ในสังคม ซึ่งคนกลุ่มนี้จะเป็นตัวแพร่โรคนี้ไปสู่คนรอบข้าง คนที่ได้รับเชื้อเอดส์เข้า ก็อาจจะเกิดความคับแค้นใจมากขึ้น ทำให้เกิดการประชดชีวิต แล้วแพร่กระจายโรคนี้ต่อไปอีก ดังนั้นจึงจำเป็นหามาตรการทางสังคมที่เหมาะสม เพื่อที่ควบคุมมิให้เอดส์แพร่กระจายต่อไป ขณะนี้มีกระแสข่าวออกมาว่า จะมีการออกกฎหมายที่จะควบคุมกักกันกลุ่มผู้ป่วยด้วยโรคเอดส์ขึ้น ซึ่งกฎหมายนี้อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อจิตใจของผู้ป่วยเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นจึงควรพิจารณาในเรื่องนี้อย่างรอบคอบ

ข้อเสนอแนะมาตรการทางกฎหมาย

1. ถ้าผู้ป่วยเป็นผู้ต้องโทษเพราะการทำผิดกฎหมายอาญา เช่น โสเภณี ผู้ติดยาเสพติด ฯลฯ ควรที่จะแยกผู้ต้องโทษที่เป็นเอดส์ให้อยู่เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ หรืออาจมีการยกเว้นโทษแก่ผู้ต้องโทษที่เป็นเอดส์ให้เป็นพิเศษ

2. ควรเปิดโอกาสให้องค์การเอกชนเข้าไปดำเนินการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานของรัฐในการช่วยเหลือผู้ป่วยโรคเอดส์ เพราะ ทัศนคติของประชาชนทั่วไปค่อนข้างจะเกรงกลัวและลำบากใจในการที่จะต้องเข้าไปติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ ซึ่งถ้าเปลี่ยนไปติดต่อกับองค์การเอกชนแทน จะทำให้ผู้ป่วยรู้สึกสบายใจกว่า และจะสามารถแก้ตัวเลขและสถิติ หรือติดตามผลได้ดียิ่งขึ้น

มาตรการที่แท้จริงในการควบคุมโรคเอดส์ ต้องจัดทำเป็นนโยบายระยะยาว โดยต้องเน้นในการปรับปรุงระบบการบริโภค, ลดปัญหาครอบครัว และลดการสำส่อนทางเพศ

ถึงแม้ว่าวงการแพทย์ขณะนี้ ได้มีการพยายามที่จะหายาเพื่อจะรักษาโรคเอดส์ แต่การค้นพบยารักษาโรคเอดส์ไม่ใช่ความสำเร็จในการควบคุมโรคนี้ ทราบว่าประชาชนก็ยังเป็นโรคนี้อยู่ และทำให้เกิดธุรกิจการจำหน่ายยาขึ้น ดังนั้น จึงควรที่จะรณรงค์ให้ประชาชนสนใจและตระหนักต่อปัญหาของโรคเอดส์ เพื่อที่จะได้สามารถป้องกันตัวเองและผู้อื่นให้ปลอดภัยจากโรคนี้ได้ต่อไป.

==========

สรุปการอภิปราย
นายแพทย์สงวน นิตยารัมภ์พงษ์
ณ ห้องประชุมใหญ่ สิกรัฐสภา
วันพุธที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2532

"เด็กไทยกับโรคเอดส์ เพื่อความทันสมัย"

<u>โรค : ในปัจจุบันได้แบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ</u> ดังนี้

1. โรคแห่งความยากจน : เช่น โรคติดเชื้อ การขาดสารอาหาร ฯล
2. โรคแห่งความร่ำรวย : ความดันโลหิต เบาหวาน มะเร็ง ฯลฯ
3. โรคจากพยาธิสภาพทางสังคม : โรคจิต การฆ่ากันตาย โรคเอดส์ ฯลฯ

ปัจจุบันพบว่า โรคแห่งความร่ำรวยนั้น ไทยติดอันดับตั้งแต่ 1 - 3 ของโลก ตามด้วยโรคจากพยาธิสภาพทางสังคม เช่น การฆ่ากันตายนั้น ขณะนี้ไทยติดอันดับ 3 ของโลก และโรคเอดส์ก็เป็นปัญหาหนักในขณะนี้เช่นเดียวกับโรคอื่น ๆ

เป็นที่น่ายินดีอย่างยิ่งที่คณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชนฯ ได้ให้ความสนใจต่อ ปัญหาโรคเอดส์ โรคเอดส์เปรียบเสมือนสงคราม แต่ร้ายแรงกว่าสงคราม เพราะโรคเอดส์เป็นโรคที่มากับความเงียบ และคุกคามอย่างรวดเร็ว

1. <u>ความรุนแรงของโรค</u> ถ้าขาดมาตรการการป้องกันแล้ว ในประมาณ 5 ปีข้างหน้า ประชาชนไทยจะติดเชื้อโรคเอดส์ประมาณ 1 ล้านคน
2. <u>ความรุนแรงของโรคไม่ได้เป็นโรคที่น่ารังเกียจ</u> โรคเอดส์ไม่ใช่โรคที่ติดเชื้อได้ง่าย ๆ อย่างที่เข้าใจกันผิด โรคเอดส์สามารถติดต่อได้ 3 ทาง คือ
   - การติดต่อทางเลือด
   - การติดต่อทางเพศสัมพันธ์
   - การติดต่อทางการใช้เข็มฉีดยาเสพติดร่วมกัน

ความล้มเหลวของการพัฒนาประเทศ ประกอบการแก้ไขปัญหาที่ยากด้วยแล้ว โดยเฉพาะปัญหาโรคเอดส์ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกฝ่ายจะต้องให้ความร่วมมือและเร่งแก้ไขปัญหาอย่างเร่งด่วนด้วย

สรุปข้อเสนอแนะมาตราการป้องโรคเอดส์

1. ทั้งปัญหาโสเภณี และเด็กเร่ร่อนนั้น เป็นปัญหาที่สัมพันธ์กับโรคเอดส์ ปัญหาโรคเอดส์ จึงเป็นปัญหาที่มาจากปัญหาสังคม ดังนั้น การแก้ปัญหาโรคเอดส์ จึงต้องแก้ที่ปัญหาของสังคม

2. ต้องหามาตรการป้องการผู้ติดเชื้อ โดยเฉพาะเยาวชน พบว่าเด็กอายุตั้งแต่ 0 - 19 ปี ติดเชื้อโรคเอดส์แล้ว ประมาณ 550 คน หรือประมาณ 6% ของผู้ติดเชื้อเอดส์ทั้งหมด ดังนั้นจึงต้องเร่งหามาตรการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์โดยร่วมกับทุกฝ่าย ซึ่งมาตรการหลักคือ การให้การศึกษาแก่แม่ และเยาวชน รัฐจะต้องมีบทบาทโดยตรง ตลอดจนหน่วยงานองค์กรพัฒนาเอกชน ก็ต้องมีบทบาทต่อการแก้ปัญหาด้วยเช่นกัน องค์กรหรือหน่วยงานที่ดำเนินงาน ปัญหาสังคมต่าง ๆ อยู่แล้วก็คงต้องเป็นการต่อไป และจะต้องเน้นให้หน่วยงานเอกชนมีบทบาทในการให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่แม่และเด็กต่อไป

ถึงเวลาแล้วหรือยังที่สังคมจะต้องตระหนักต่อสถาบันทางครอบครัว อันจะมีบทบาทอย่างยิ่งต่อการแก้ปัญหาสังคมในทุก ๆ ด้าน จึงจำเป็นที่จะต้องผลักดันให้สถาบันครอบครัวให้ความสนใจและตระหนักต่อปัญหาด้วย

==========

สรุปการอภิปราย
ดร. ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์
ณ ห้องประชุมใหญ่ สภากาชาดไทย
วันพุธที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2532

"เด็กไทยกับโรคเอดส์ เพื่อความทันสมัย"

การแพร่ระบาดของโรคเอดส์ เกิดจากพฤติกรรมของมนุษย์ : การเสพยาเสพติด ความสำส่อนทางเพศ ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ทางสังคม ในยุคของสังคมอุตสาหกรรม

ผู้อภิปรายเห็นว่าโรคนี้คงไม่ใช่หน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขที่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องแต่เพียงแห่งเดียว จุดกำเนิดคือ ไวรัส HIV แต่พาหะที่จะเป็นเงื่อนไขแพร่กระจายของเชื้อไวรัสนี้ เกี่ยวข้องกับกระทรวงอื่น ๆ อีกหลายกระทรวง

การควบคุมและป้องกันโรคเอดส์ขณะนี้ เป็นเรื่องที่น่ายินดีที่มีฝ่ายต่าง ๆ ตื่นตัวสนใจเข้ามามีบทบาทมากขึ้น แต่ยังขาดการประสานงานที่ดีเท่าที่ควร ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดผลร้ายตามมา สร้างความสับสน ผลร้ายทางจริยธรรม ต้องมีมาตรการที่จะต้องพยายามเข้ามาขจัดความสับสนและความเข้าใจผิดที่ตามมา

หลายฝ่ายกำลังสร้างให้คนเกิดความกลัว ในด้านหนึ่งความกลัวมีประโยชน์ ถ้าทำให้เกิดความกลัวได้ก็ดี กลัวอย่างมีสติ กลัวอย่างมีเหตุผล แต่ถ้ามีการสร้างความกลัวมากเกินไป อาจก่อผลในทางลบ มีผลเสียหลายอย่างตามมา และผู้ที่จะสร้างความกลัวควรต้องมีความรับผิดชอบด้วย

ทัศนะส่วนตัวของผู้อภิปราย มองอนาคตของเอดส์ ไม่เชื่อว่า การระบาดของเอดส์จะเป็นเหมือนอย่างโรคระบาดที่เคยเป็นมาแล้วในประวัติศาสตร์ จะเป็นการระบาดสมัยใหม่ อุบัติการณ์ของโรคเอดส์จะจำกัดตัวเองในบางกลุ่ม หรืออัตราการระบาดของเอดส์จะแตกต่างกันไปในกลุ่มผู้ป่วยเศรษฐฐานะต่างกัน ในนิวยอร์ค โรคเอดส์แพร่ระบาดในหมู่ชนผิวดำซึ่งเป็นกลุ่มคนยากจน ของเมืองไทย การสำรวจการติดเชื้อของหญิงโสเภณีในเชียงใหม่ (ไม่เป็นทางการ) พบว่าโสเภณีในซ่องราคาถูกมีการระบาดมากกว่าโสเภณีลักษณะอื่น การศึกษาของกรุงเทพฯ พบว่าผู้ติดยาเสพติดมีอัตราเสี่ยงต่อโรคสูงกว่าผู้ป่วยอื่น ๆ แต่ถ้าผู้ติดยามีประวัติเคยติดคุกมาก่อน อัตราเสี่ยงจะยิ่งสูงขึ้น

ผู้อภิปรายเห็นว่า แนวโน้มเป็นปัญหาเรื่องพฤติกรรม ซึ่งเกี่ยวโยงกับเรื่องต่าง ๆ ไม่ใช่ปัญหาใดปัญหาหนึ่งโดด ๆ เท่านั้น เปรียบเทียบกับการรณรงค์เรื่องบุหรี่ คนที่ยากจนนั้นจะให้เหมาเปลี่ยนวิถีชีวิตยากมาก เห็นว่าความพยายามใด ๆ ที่จะมีการให้ข้อมูลนั้น ผู้ที่ได้รับประโยชน์

คือผู้มีการศึกษา แต่จะไม่กระทบกระเทือนต่อวิถีชีวิตคนยากจนสักเท่าไหร่ โรคเอดส์นั้นจะไม่กระทบถึงคนยากจนในเมืองเท่านั้น แต่จะแพร่กระจายไปยังคนยากจนในชนบท กลุ่มที่น่าเป็นห่วงมากคือเยาวชนที่มีค่านิยมแสดงความเป็นชายด้วยการเที่ยวโสเภณี สร้างพฤติกรรมสำส่อนทางเพศ การส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วยการละเลยปัญหาโสเภณี ผู้ชายที่ติดโรคนี้มาแล้วจะมีผลกระทบต่อภรรยาและเด็กที่จะเกิดตามมา เป็นผลกระทบทางสังคมที่กว้างมาก

ปัญหาโรคเอดส์น่าวิตกเพราะเป็นการจัดสรรว่าในการพัฒนาประเทศนั้น เราจะให้ความสนใจคนกลุ่มใดบ้าง โรคเอดส์เป็นโรคของความยากจนแบบใหม่ ถ้าเราจะให้การพัฒนาประเทศมีผลต่อคนส่วนใหญ่ของประเทศอย่างแท้จริง เราก็คงจะต้องมาให้ความสนใจต่อการแก้ปัญหาของโรคนี้อย่างจริงจัง

==========

สรุปการอภิปราย
คุณจันทิภา อภิสุข
ณ ห้องประชุมใหญ่ สภากรัฐสภา
วันพุธที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2532

"เด็กไทยกับโรคเอดส์ เพื่อความทันสมัย"

AIDS ไม่ได้ติดเฉพาะแต่โสเภณีแต่รวมตัวทั้งชาวนาและทหารด้วย จากการประชุมเรื่อง HIV ที่ CANADA เมื่อ 2 เดือนก่อน ประธานาธิบดี Zambia กล่าวในตอนหนึ่งว่าข้าพเจ้าไม่เคยคิดว่าเอดส์จะเป็นปัญหานานาชาติ จนกระทั่งลูกชายของข้าพเจ้าตายเพราะโรคนี้จึงเข้าใจว่ามันเป็นปัญหาของประชาชน ผู้แทนที่เป็นผู้ติดเชื้อจากโรคเอดส์ก็บอกว่า "เขาพยายามบอกแม่ของเขาว่าเขาเป็นเกย์ เขารู้สึกเจ็บปวด แต่แล้วผมก็คิดถึง HIV ผมบอกแม่แม่ร้องไห้แต่แม่ไม่รู้หรอกว่าผมเจ็บปวดยิ่งกว่าครั้งแรก"

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ได้ลงว่าชายไทยมีความสัมพันธ์กับคนต่างชาติแล้วเกิดโรค เราจึงรู้จักคำว่า AIDS เกย์ สำส่อนทางเพศ สักเพศ โรคร้าย ตายรักษาไม่ได้ ฯลฯ

ภาพพจน์ที่มองว่าคนเป็นเอดส์ คือ คนที่เป็นเกย์ คนสักเพศ โสเภณี คนผิดศีลธรรม เป็นที่รังเกียจของสังคมเพราะเป็นพวกกลุ่มเสี่ยง เมื่อเป็นโรคเอดส์คนในสังคมก็รู้สึกว่าเป็นเรื่องของคนที่เป็นปัญหา เป็นเรื่องที่สมควรแล้วจึงแก้ปัญหาโดยให้กักกันเขา เปลี่ยนเกย์ไม่ให้เป็นเกย์ เลิกโสเภณี เราจะได้ไม่เป็นโรค เมื่อมองว่าเป็นปัญหาของคนกลุ่มนี้ ก็ต้องหามาตรการต่าง ๆ เข้ามาช่วยคนกลุ่มนี้ โดยทั่วไปโสเภณีถูกกล่าวหาว่าเป็นพวกแพร่เชื้อ คือ โรคเพศสัมพันธ์ ถึงว่าเป็นโรคผู้หญิง โสเภณีก็ถูกมองว่าเขาไม่ใช่คน คนทั่วไปก็กีดกันตัวเองไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้อง มีการใช้ตำรวจจับไปปรับ หรือเข้าสถานฝึกอาชีพ แต่ก็ประสบปัญหาหลายอย่าง ค่าปรับรวม ๆ ก็มาก แต่ก็ยังติดโรคได้อยู่ ต่อมาก็มีการควบคุมคน เมื่อไม่สามารถรักษาโรคเอดส์ได้ ใครที่เป็นโรคเอดส์ต้องมีปัญหา

ในต่างประเทศเขาจะมีบัตรติดตัวไว้ ไม่ให้เดินทางออกนอกเมือง เขตชุมชนของตน

เมื่อหญิงบริการมาขอคำแนะนำ เขาก็ได้แนะนำให้แก่โสเภณี ฝึกอาชีพ อบรมจริยธรรม พฤติกรรมให้เป็นหญิงที่ดีต่อสังคม

นักวิชาการก็จะทำตัวเลย และใช้โสเภณีเป็น TARGET GROUP บันทึกว่ามีสถิติโรคเอดส์ในกลุ่มนี้เท่าไร แต่ก็ยังไม่มีการแก้ไข นักพัฒนาก็ว่าจำเป็นเรื่องของการพัฒนาที่ผิดมุ่งเน้นการพัฒนา นักธุรกิจก็มาเอื้อเฟื้อให้เปลี่ยนอาชีพ แต่พวกเขาก็มีการศึกษาน้อยในที่สุดก็เลิก-เป็นแค่คนใช้ ฯลฯ

นักการเมืองท่านหนึ่งก็พยายามช่วยเหลือเรื่องเอดส์ โดยช่วยหญิงโสเภณี ไปรวมกันที่หนึ่ง เรียกว่า <u>แดนสวรรค์</u> ส่วนนักกฎหมายก็มีหน้าที่แก้ไขประเทศ แต่กลับไม่ได้รับความสนใจเท่ากับปัญหาระหว่างประเทศหรือระดับเรื่องเศรษฐกิจ นักข่าวก็เสนอข่าวเรื่อง โสเภณีให้เป็นเรื่องตื่นเต้น สงสาร เห็นใจ แต่เอารูปโป๊เขามาประจาน อะไรที่ไม่เป็นที่ยอมรับ ก็ใช้คำว่าโสเภณี เช่น โสเภณีในสภาซึ่งหมายถึง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่เป็นผู้ยอมรับ โสเภณีเองก็พยายามเรียกร้อง แต่ก็สับสนว่าจะแก้ปัญหาโสเภณี หรือกีดกันโสเภณี มีข่าวหญิงโสเภณีเป็นเอดส์แล้วฆ่าตัวตาย ความคิดของโสเภณีก็กลัวเอดส์เท่าๆกับคนอื่นๆ เขาก็อยากจะไปอยู่คนเดียวเขากลัวหมอเท่ากับตำรวจ เพราะสามารถบอกว่าเขาเป็นโรคเอดส์หรือไม่

Gary เป็นเอดส์ เมื่อ 18 เดือนที่แล้ว เลือกหาความสุขในชีวิตสุดท้ายเลือกมาเที่ยวหญิงในไทยพอกลับไป ก็เกิดความสำนึกผิดว่านอนกับผู้หญิงไม่ใช้ถุงยาง เขาเขียนบอกหนังสือพิมพ์ให้หญิงเหล่านั้นไปตรวจเลือด มันเป็นทัศนะของชายที่ทำกับหญิง รัฐมนตรีท่านหนึ่งเคยให้ทัศนะในหนังสือพิมพ์ว่าโสเภณี เป็นการช่วยลดปัญหาเมียน้อยหมายความว่า คนมีเมียหลายคนไม่ต้องเที่ยวโสเภณี คนที่ไม่มีเมียมากก็เที่ยวโสเภณีอยู่ เราต้องแก้กันหลายวิธีที่ละเอียดอ่อนและยุติธรรม ความจริงทุกวันนี้ไม่มีแพทย์หรือนักวิทยาศาสตร์ยืนยันได้ว่าโรคเอดส์มาจากไหนเกิดได้อย่างไร แต่รู้ว่ามันมีทุกแห่ง ในขณะนี้ขอให้ท่านมีชีวิตที่ปลอดภัยร่วมกัน

==========

สรุปการอภิปราย
คุณสันทนา ธรรมสาโรจน์
ณ ห้องประชุมใหญ่ ตึกรัฐสภา
วันพุธที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2532

"เด็กไทยกับโรคเอดส์ เหยื่อความทันสมัย"

ขอทำความเข้าใจกับคำ 3 คำ คือ

1. **ความทันสมัย** ตึกราม สถานที่ท่องเที่ยว ที่ดินแพง ถนนดีขึ้น รถราคาแพง คนเมืองแต่งตัวสวย บัตรเครดิตมีมาก โทรศัพท์เคลื่อนที่ มีเครื่องบินส่วนตัว มีการพบปะคนหลายเชื้อชาติได้ง่าย ความทันสมัยช่วยให้คนมีได้เปรียบคนจน คือ โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นเอดส์น้อยกว่าคนจน
2. **เด็กเร่ร่อน** เขาไม่ชอบให้เรียกเช่นนั้นเราจึงเรียกเขาว่าเด็กผู้แสวงหา กล้าถูกต่อครอบครัว ถ้าเขาเกิดมาในสมัยที่ไม่มีเทคโนโลยี่เขาคงเป็นนักบุญไป เด็กเร่ร่อนมีความผูกพันกับสิ่งข้างนอกมากกว่าในบ้าน เขาออกมาด้วยจิตใจเศร้าสร้อยและหาคนปลอบใจพอไม่มีก็หันไปหาวัตถุจากความทันสมัย
3. **โรคเอดส์** คือ โรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เชื้อไวรัส อะไรตามที่แพทย์นิยาม

คำนี้เกี่ยวข้องกันเพราะ 1). เกิดมาจากความทันสมัย 2). จำนวนเด็กเร่ร่อนก็มีมาก เริ่มจากสังคมจากเมืองหลวงสู่เมืองอื่นๆ ทุกสังคมมีเด็กเร่ร่อนแฝงอยู่ เด็กท่องเที่ยวไปเรื่อย ๆ จากที่หนึ่งไปที่หนึ่งจังหวัดต่าง ๆ 3). ทุกสิ่งมันเกี่ยวข้องกัน

ความเสี่ยงของโรคเอดส์ ตัวอย่างก็เป็นเด็กผู้ชายส่วนใหญ่ บทสรุปตอนท้ายคือออกจากบ้านมาอยู่รวมกัน กรณีนี้ตกสำรวจมาตลอด

(1). เด็กชายหนึ่ง ทนทรมานให้น้าตีไม่ได้ก็ออกมาเร่ร่อนรวม 6 เดือนแล้ว อายุ 9 ปีเป็นลูกคนที่ 2 จากครอบครัวยากจน พ่อเป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง พ่อแม่แยกกัน พ่อก็ให้ไปอยู่กับน้า น้าชอบตีเด็ก ๆ ก็หนี ครั้งแรกไปนอนตลาดสด ก็มีฝรั่งได้มาพูดคุยด้วย ชวนไปบ้านแล้วทำวิตถารทางเพศรวม 4 ครั้ง ก็ถูกทำเช่นนั้นอีก ในโรงแรมบ้าง ได้เงินมาก็เลยไปอยู่พัทยา

(2). เด็กชายสอง ติดบุหรี่หนีออกจากบ้านเร่ร่อนไปอ่างทอง ประจวบ แล้วเข้ากรุงเทพฯอีกที แม่คลอดทิ้งไว้ในโรงพยาบาล แม่บุญธรรมมารับไปเลี้ยงจนโต เขาออกมาเร่ร่อนหลับบนรถตุ๊ก ๆ ก็ถูกปืนจี้พาไปทำวิตถารทางเพศ ก็มีเพื่อนเด็กเร่ร่อนชวนไปเที่ยวบ้านฝรั่งไปนอนกับเขาก็ได้เงินมา

(3). เด็กชายสาม เป็นเด็กชอบอาศัยอยู่หลายบ้านต่อมาพ่อตาย แม่มีสามีใหม่ ถึง 3 คน แม่ก็เปลี่ยนไปเรื่อย ๆ เขาก็ถูกส่งไปอยู่กับยาย แล้วก็ไปเรื่อย ๆ อยู่กับป้า สุดท้ายไปขายของชบเคี้ยวให้ฝรั่ง 2 ปี ถูกตำรวจพัทยาจับเป็นสิบ ๆ ครั้ง ขณะขายของก็มีกลุ่มเด็กพวกนี้ไปนอนกับฝรั่งได้เงินทีละ 500 บาท ตอนหลังก็ไปเองคนเดียวนอนกับแขกทุกประเภท ติดโรคด้วย

(4). เด็กชายสี่ มาจากพิษณุโลก แม่หย่า ก็พามาพัทยา ตัวเองก็ออกมาเร่ร่อนแล้วไปนอนกับฝรั่ง ทำอยู่เช่นนี้เกือบครึ่งปี

(5). เด็กชายห้า อยู่กับครอบครัวที่สุพรรณบุรี หนีออกจากบ้านเพราะความจนและพ่อเลี้ยงตี ก็ไปทำงานนครปฐมเร่ร่อนไปแล้วมากรุงเทพฯ แล้วพบเกย์สอนทำวิตถารทางเพศและออกหาเงินร่วมกับคนอื่น ๆ ด้วย สอนการหาแขกทุกอย่าง ก็ไปหาแขกแถวสีลม และสนามหลวง ทำอยู่ 3 ปีก็เบื่อ ได้ครั้งละ 200 - 300 บาท

(6). เด็กชายหก อายุ 13 ปี เร่ร่อนจากภูเก็ตตั้งแต่อายุ 9 ปี ไปมาเรื่อย ๆ ไม่อยากอยู่บ้าน และถูกครูที่โรงเรียนตีด้วย เด็กก็มาเร่ร่อนขอทาน เจอฝรั่งตามฝรั่งไปนอนด้วยได้เงินไว้ใช้ ใช้ชีวิตเช่นนี้อยู่ 6 เดือน

ตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเรื่องวิตถารทางเพศมากกว่ายาเสพติด

สาเหตุ - ครอบครัวแตกแยก
- ความยากจน

ในแง่ของเด็ก - เด็กต้องดำเนินชีวิตด้วยตัวคนเดียว ไม่ทันโลก ถูกใช้ประโยชน์ หลอกได้ง่าย

ครอบครัว - ความจน ความกดดัน ทัศนะที่ไม่ตรงกัน พ่อแม่ ขัดแย้ง มีความต้องการไม่ตรงกันเด็กเป็นเหยื่อถูกทุบตี

สภาพของความที่เป็นอยู่ - มีส่วนร่วมหรือปัจจัยเสริมให้เกิดปัญหา

การศึกษา - เราพบว่า เด็กเร่ร่อนมาจากครอบครัวคนจน 90.2%
- ครอบครัวแตกแยก 82.2%
- จากครอบครัวที่มีการดื่มสุรา %
- เด็กเร่ร่อนมาจากครอบครัวเดี่ยว 6.2%

สำรวจในกรุงเทพมหานคร

- กรุงเทพมหานคร 43.75%
- ภาคกลาง 40.62%
- ภาคเหนือ 4.28%
- ภาคอีสาน 6.28%
- ภาคใต้ 4.69%

สำรวจในชลบุรี

- ชลบุรี 50%
- ตะวันออก 90%

นโยบาย จากการสังเกตุพบเด็กเร่ร่อนได้ทั่วไป

ปี 2530 เฉลี่ย 1.8 คน/วัน ออกมาเร่ร่อน

ทิศทางการพัฒนาในทัศนะคือการเน้นใครดีใครอยู่ การสั่งสมวัตถุ ต้องพึ่งพาภายนอก เชื่อกับคนที่มีโอกาสมากกว่า ครอบครัวก็ล้มสลาย

สิ่งที่ต้องทำ

- กฎหมายต้องเป็นธรรม
- การศึกษาต้องทำให้คนมีความคิดและต้องนำไปปฏิบัติได้
- ระบบราชการต้องมีคุณภาพ
- หมู่บ้านให้มีอิสระในการคุ้มครอง/ปกครองตนเอง

==========

สรุปการอภิปราย
คุณอภิญญา เวชชชัย
ณ ห้องประชุมใหญ่ สภารัฐสภา
วันพุธที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2532

"สถาบันสังคมกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน"

สถาบันสังคมในเวลานี้อยู่ในสภาพที่น่าเป็นห่วงมาก โดยเฉพาะสภาพปัญหาครอบครัว พ่อแม่ไม่มีเวลา หรือตอบสนองความต้องการของเด็กด้วยการสร้างทัศนะบริโภค เด็กสมัยนี้ไม่ค่อยช่วยเหลือตัวเอง

<u>โสเภณีสัญจร</u> การเปิดซ่องโสเภณีในตลาดนัดค้าวัวควาย สะท้อนถึงความเสื่อมลงของสถาบันครอบครัว ในชนบทเหลือแต่คนชราและเด็ก

<u>สถาบันโรงเรียน</u> การให้ทางด้านจริยธรรมมีน้อย ทำให้เด็กและเยาวชน ไม่ได้ถูกพัฒนาไปอย่างที่ควรจะเป็น

<u>สถาบันศาสนา</u> ปัจจุบันค่อนข้างสับสน เด็กและเยาวชนไม่สามารถเข้าถึงหลักธรรมที่แท้จริงได้

<u>สถาบันทางการเมือง</u> เด็กยังเข้าไม่ถึง เห็นเป็นเรื่องไกลตัว

<u>สื่อมวลชน</u> เป็นดาบสองคม เด็กของเราไม่มีภูมิต้านทานอย่างเพียงพอ ไม่รู้จักที่จะเลือกคนทางด้านที่จะเป็นประโยชน์กับชีวิตของตน

<u>สถาบันทดแทน</u> ถูกละเลยมานานจากภาครัฐบาล ท่ามกลางการพัฒนาของประเทศจึงเกิดปัญหาขึ้นมากมาย เช่นเด็กเร่ร่อน ชุมชนแออัด เยาวชนในวัยเจริญพันธุ์ การทอดทิ้งเด็กลูก ปัญหาการหย่าร้าง อาชญากรรม ฯลฯ ปัญหาต่าง ๆ ทางสังคมที่เกิดมาท่ามกลางความทันสมัยเหล่านี้ ไม่ได้รับการใส่ใจ งบประมาณของหน่วยงานที่จะมาจัดการปัญหาเหล่านี้กลับน้อยลง

เด็กและเยาวชน ตกเป็นเหยื่อรับเอาโรคนี้มาโดยไม่รู้ตัว ติดต่อมาจากพ่อแม่ เด็กและเยาวชน ขายตัวตั้งแต่อายุยังน้อย ในสหรัฐเด็กและเยาวชนที่เป็นโรคเอดส์จำนวนมาก เพราะถูกข่มขืน

การขาดสถาบันรองรับ เมื่อเกิดปัญหานี้ เดิมเคยหวังว่าครอบครัวจะเป็นที่พึ่งสุดท้ายได้ แต่ความหวังนี้เลือนลาง เพราะอดีตและความหวาดกลัวของการให้ข่าวของสื่อมวลชน

ทำให้เป็นที่รังเกียจคนไข้จะถูกไล่ออกจากงาน ในอนาคตเราอาจจะมีปัญหาเด็กและเยาวชนที่เกลื่อนกลาด โดยที่ไม่รู้ว่าใครที่รับเชื้อเอดส์ ผู้ป่วยจะเกิดความเครียดสูง อยากทำร้ายตัวเอง ซึ่งเมื่อถึงจุดหนึ่งก็อยากจะทำร้ายสังคมด้วย

สำหรับปัญหาผู้ป่วยโรคเอดส์นั้น ควรจะต้องจำแนกให้ได้ เรารังเกียจพฤติกรรมที่สำส่อนทางเพศ แต่บางทีผู้ป่วยก็อาจจะอยู่ในฐานะที่เป็นผู้ถูกกระทำอย่างช่วยไม่ได้ ก็ควรจะเห็นอกเห็นใจ ให้ความรักเผื่อแผ่กับเขาด้วย

==========

สรุปการอภิปราย

โดย

ศ.นพ.ดร.เกษม เมืองแมน

ณ ห้องประชุมใหญ่ ตึกรัฐสภา

วันพุธที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2532

"สถาบันสังคมกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน"

ปัจจุบันพบว่าเด็ก (อายุ 0 - 14 ปี) และเยาวชน (15 - 25 ปี) มีถึง 60 % สุขภาพกายดีขึ้นแต่สุขภาพจิตแย่ลง มีการศึกษาสูงขึ้นแต่ความคิดและจริยธรรมมีแนวโน้มเสื่อมลง ปัญหาต่าง ๆ เกิดมากขึ้นไม่ว่าจะเป็น ปัญหาลักเพศ (ทอม,ดุ๊ด,ดี้) และสถาบันครอบครัวมีความแตกแยกมากขึ้น

นับตั้งแต่ปี 2527 เป็นต้นมา สถาบันทางสังคมทุกสถาบันได้ถูกคุกคามโดยโรคเอดส์ แต่ทว่านโยบายในการดำเนินการแก้ไขนั้น ได้ปกปิดข้อมูลและข้อเท็จจริงที่จะเปิดเผยต่อสาธารณชน ทั้งนี้ เนื่องจากเกรงว่าจะกระทบกระเทือนต่อนโยบายการท่องเที่ยว ซึ่งมีนักท่องเที่ยวปีละ 4 - 5 ล้านคน โดยที่กลุ่มผู้ป่วยการติดเชื้อของโรคเอดส์เหล่านี้ได้แก่

1. อาชีพรับจ้าง
2. โสเภณี และพวกรักร่วมเพศ
3. กรรมกร
4. ผู้ติดยาเสพติด
5. นักธุรกิจ
6. ชาวนา
7. นักเรียน - นักศึกษา

ในปี 2530 พบว่า ชายไทยในเขตเมืองร้อยละ 70 นั้นใช้ถุงยางอนามัย 3 ครั้งต่อเดือน ซึ่งนับได้ว่า เป็นสถิติที่ต่ำมาก ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อครอบครัว โดยเฉพาะภรรยา อาจได้รับเชื้อจากสามีได้ทำให้โรคเอดส์แพร่กระจายได้อย่างรวดเร็ว และปัญหานี้ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ ดังนั้น จึงควรมีการสัมมนาบทบาทของพ่อหรือผู้นำครอบครัว เพื่อป้องกันการติดโรคเอดส์

สถานภาพของสตรีนั้น เมื่อมองคุณภาพชีวิตสตรีทั่วโลก ปรากฏว่า สตรีไทยอยู่อันดับที่ 54 จาก 99 ประเทศ ซึ่งจัดว่าไม่ดีนัก เนื่องจากเรายังมีการขายเด็กเป็นโสเภณีอยู่

สถาบันการเมืองควรเข้ามามีบทบาทในเรื่องนี้ด้วย โดยการออกกฎหมายเพื่อคุ้มครองเด็กและเยาวชน และตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเองควรจะต้องรณรงค์ด้วย โดยเริ่มจากตัวเองและคนรอบข้างก่อนในเบื้องแรก

สถาบันศาสนา ควรที่จะเข้ามามีส่วนด้วย ในแง่สร้างความเลื่อมใสให้แก่เด็กและเยาวชน และช่วยชี้นำแนวทางที่ถูกต้อง โดยอาศัยจริยธรรมเป็นหลัก

สถาบันการแพทย์และสาธารณสุข ก็ได้มีส่วนสำคัญในการแก้ไขปัญหา โดยเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ในการป้องกันและควบคุมโรคนี้ แก่ประชาชนทั่วไปและโดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่เสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์

สถาบันสื่อมวลชน ก็มีส่วนช่วยได้ โดยให้ความร่วมมือในการเผยแพร่ข้อมูลที่ถูกต้องและลดความกดดัน โดยไม่ควรเสนอข่าวเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่หวาดเสียว

สถาบันครอบครัว เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในการป้องกันและแก้ปัญหาโรคเอดส์

==========

สรุปการอภิปราย

โดย

ทิชา ณ นคร

ณ ห้องประชุมใหญ่ สิกรัฐสภา

วันพุธที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2532

"สถาบันสังคมกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน"

สถาบันครอบครัวเป็นจุดสำคัญที่สุด แต่ก็กำลังเสื่อมถอย อ่อนแอลงไป สังคมต้องมีส่วนช่วยด้วยเพื่อผดุงสถาบันครอบครัวเอาไว้ให้ได้

การพัฒนาจะสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับคนเป็นปัจจัยสำคัญ เด็กที่หนีออกจากบ้าน 80% เพราะปฏิเสธบ้าน แล้วเด็กที่ยังอยู่ในบ้านไม่ได้หนีออกมาก็ไม่ได้หมายความว่าเด็กมีความสุข

การพัฒนาเด็ก เด็กเติบโตในครอบครัวที่พ่อแม่ต้องทำงานหมด เด็กอยู่กับใครส่วนใหญ่ก็จะถูกนำไปฝากเลี้ยงไว้ นั้นคือเด็กที่เติบโตในมือของคนอื่น ถ้ามือนั้นเป็นมือที่ดีสามารถทดแทนพ่อแม่ได้ก็ไม่น่าจะมีปัญหา เด็กในสถานสงเคราะห์น่าจะคิดกันด้วยว่าควรจะเลือกคนที่เหมาะสมมาทำหน้าที่เลี้ยงดู หาไม่แล้วเด็กก็จะหนีออกไป เพื่อแสวงหามือที่อบอุ่นกว่า

ทางออกก็คือรัฐควรจะช่วยเปิดศูนย์ดูแลเด็กกระจายออกไปมาก ๆ เพื่อจะให้ดูแลเด็กได้ทั่วถึง หรือออกเป็นกฎหมายกำหนดว่าหน่วยงานใหญ่ ๆ ให้มีสถานที่เลี้ยงดูเด็ก เพื่อพ่อแม่จะได้มีเวลามาอยู่กับลูกบ้าง

เราน่าจะมีสวนสาธารณะให้กับเด็กและเยาวชนให้เพียงพอ ตอบสนองบรรยากาศให้กับเด็กและครอบครัว ทำเล็ก ๆ กระจายให้ทั่ว ๆ ไป

<u>การพัฒนาเยาวชน</u>

- เยาวชนที่อยู่ในโรงเรียนสายสามัญ โรงเรียนที่เก่งจริงนั้น คือโรงเรียนที่ไม่เลือกเด็กเลย ยอมรับเด็ก เอามาทำให้เด็กดี วิชาชีพบางวิชาชีพไม่ควรจะยอมรับเพียงแค่การสอบเท่านั้น ใครก็ตามที่จะทำงานกับเด็กควรจะต้องได้รับการคัดเลือกอย่างพิถีพิถัน สมควรจะต้องใช้จริยธรรมมาเป็นเครื่องวัดด้วย
- เยาวชนในโรงเรียนอาชีวะ โรงเรียนอาชีวะเป็นผลผลิตทางการค้า เด็กอาชีวะส่วนหนึ่งใช้ชีวิตอยู่ตามศูนย์การค้า สถานเริงรมย์ ตามบ้านเพื่อน ฯลฯ มากกว่าจะอยู่ในโรงเรียน เด็กเหล่านี้มักจะล้มเหลวจะถูกไล่ออก แล้วก็วนเวียนอยู่ที่โรงเรียนใหม่เรื่อยไป

มีข้อสังเกตว่าช่วงพักกลางวัน เด็กจะส่งเสียงดังมาก เมื่อกดมากฉันใดก็โป่งดันออกมามากฉันนั้น โรงเรียนที่ดีควรจะทำให้เด็กมีทั้งแขนขวาคือสติปัญญา และแขนซ้ายซึ่งเปรียบเสมือนพละกำลังของเด็ก ต้องให้ทั้งสองอย่าง

รัฐบาลต้องให้ทั้งความจริงจังและจริงใจ ต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนด้วย ยุคสมัยปัจจุบันเยาวชนหลงใหลเสียงเพลงมาก สมัยก่อนนักศึกษาสนใจการเมืองมาก รัฐบาลเดือดร้อนถ้าเด็กและเยาวชนวัยรุ่นหันมาสนใจเรื่องของส่วนรวมจะทำให้คนไม่เห็นแก่ตัวไม่สร้างปัญหาให้กับตนเองและผู้อื่น

==========

สรุปข้อเสนอจากการอภิปรายทั่วไป

1. ปัจจุบันการแพร่กระจายของโรคเอดส์ในประเทศไทยทวีความรุนแรงขึ้นมาก ทั้งกระแสข่าวก็สับสน จึงสมควรจัดตั้ง"ศูนย์ข้อมูลเอดส์แห่งชาติ"ขึ้นเพื่อให้ข้อมูลที่ถูกต้องกับประชาชน

2. โรคเอดส์เป็นเพียงปรากฏการณ์หนึ่งของสังคม ในอนาคตอาจมีโรคอื่นที่ร้ายแรงกว่านี้ตามมาอีก ปัญหาคือ ประเทศควรจะมีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน ปัจจุบันถึงแม้เศรษฐกิจเจริญดี แต่ไม่ให้ความสำคัญของการพัฒนาเด็กและเยาวช ปัญหาต่าง ๆ จึงยังคงเกิดขึ้นเรื่อย ๆ ถ้าเรายังพัฒนาประเทศแบบแยกส่วนเช่นนี้

3. การพัฒนาในปัจจุบันเรียกร้องให้คนต้องทำงานมากขึ้น เพื่อจะได้ค่าตอบแทนสูงขึ้นทำให้ทุกคนไม่มีเวลาให้กับครอบครัว จึงทำให้สถาบันครอบครัวอ่อนแอลง รัฐจะต้องเข้ามาช่วยแก้ปัญหานี้ เช่น การจัดสถานที่ให้พ่อแม่นำลูกมาทำงานด้วย หรือการส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการด้านต่าง ๆ ให้แก่เด็กและเยาวชน เช่น ห้องสมุด สถานที่ออกกำลังกาย ศูนย์ศิลปะ เพื่อให้เด็กมีทางออกที่ดีสำหรับการเลือกใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ จะได้ไม่เลือกไปในทางที่ผิด

4. ควรเร่งปรับปรุงสถาบันทางสังคมด้านต่าง ๆ ให้มีบทบาทในการแก้ปัญหา ดังนี้

สถาบันครอบครัว-ต้องให้ความรู้แก่พ่อ แม่ในการอบรมดูแลลูกให้มากขึ้น ต้องรณรงค์ให้ครอบครัวเห็นความสำคัญในการให้ความอบอุ่นแก่ลูก โดยอาจประกาศ "วันครอบครัว" ขึ้นเพื่อเน้นให้สังคมเห็นความสำคัญของสถาบันครอบครัวมากขึ้น

สถาบันศาสนา-ควรมีการส่งเสริมให้สถาบันศาสนาตอบสนองความต้องการทางจิตใจให้แก่บุคคลในสังคมได้อย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องเข้าถึงเด็กและเยาวชนให้ได้มากที่สุด โดยการใช้รูปแบบต่าง ๆ ที่สำคัญสถาบันศาสนาจะต้องสร้างความศรัทธาให้เกิดขึ้นให้ได้

สถาบันสื่อมวลชน-เป็นสถาบันที่มีอิทธิพลมาก สามารถเปลี่ยนความเชื่อคนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชน สื่อมวลชน สามารถชี้นำไปในทางที่ถูกหรือผิดก็ได้ ดังนั้นสื่อมวลชนจะต้องมีอิสระและความรับผิดชอบอย่างเพียงพอ

สถาบันการศึกษา-ไม่ควรมุ่งเน้นในด้านวิชาการ และวัดผลความสำเร็จด้วยจำนวนนักเรียนที่สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ เพราะเป็นการสร้างแรงกดดันในการแข่งขันให้แก่เด็ก มุ่งแต่จะเอาชนะ และไม่สนใจกิจกรรมด้านอื่น ซึ่งโรงเรียนก็มักจะปิดกั้นและไม่ค่อยส่งเสริมอยู่แล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้เด็กรุ่นใหม่จึงถูกผลิตขึ้นมาเหมือนเครื่องจักร ไม่มีจริยธรรม ไม่มีคุณธรรม และไม่มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้นโรงเรียนควรเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกทางความคิด ส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และส่งเสริมกิจกรรมในโรงเรียนให้เด็กได้มีส่วนร่วมมากที่สุด

สรุปความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมสัมมนาจากแบบตอบรับ

จากแบบตอบรับการเข้าร่วมสัมมนา ได้มีผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นการสัมมนาซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นดังนี้

1. ผลกระทบจากการพัฒนาประเทศต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ถึงแม้การพัฒนาในปัจจุบันจะส่งผลดีต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนอยู่บ้าง เช่น เด็กและเยาวชน (บางกลุ่ม) มีโอกาสในชีวิตมากขึ้น ฉลาดขึ้น เลือกวิถีชีวิตตามแนวที่เขาถนัดได้มากขึ้น และสุขภาพอนามัยดีขึ้น แต่ผลเสียนั้นมีมากกว่า ดังนี้

- เป็นการพัฒนาแบบไม่สมดุลย์ การพัฒนาทางเศรษฐกิจไปเร็วมาก การพัฒนาสังคมตามไม่ทัน
- การพัฒนามุ่งไปในด้านวัตถุ การเพิ่มรายได้และขยายทางเศรษฐกิจ ทำให้มองข้ามการพัฒนาเด็กและเยาวชนไป หรืออาจปลูกฝังค่านิยมที่ผิด ๆ ให้แก่เด็กและเยาวชน เช่น ค่านิยมในการาบริโภค นิยมสินค้าจากต่างประเทศ ปลูกฝังความคิดเอาตัวรอด แก่งแย่งชิงดีชิงเด่น การเอารัดเอาเปรียบต่อผู้ด้อยโอกาส ฯลฯ
- เป็นการพัฒนาแบบรวมศูนย์อยู่ที่เมืองหลวง คือกรุงเทพฯ ทั้งด้านการปกครอง การศึกษา และเศรษฐกิจ ทำให้เกิดปัญหาการล่มสลายของสังคมชนบท และอพยพครอบครัวเข้ามาสู่เมืองหลวง เป็นการทับถมปัญหาให้หนักหน่วงยิ่งขึ้น
- การพัฒนาประเทศแต่ทางด้านวัตถุ ทำให้เด็กและเยาวชนซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่บรรลุวุฒิภาวะทางอารมณ์เกิดความสับสนในตัวเอง ไม่เห็นคุณค่าของการมีชีวิตอยู่ รู้สึกว่าชีวิตว่างเปล่า ดังเช่นประเทศที่พัฒนาแล้ว ปรากฏว่าสถิติการฆ่าตัวตายของเยาวชนอยู่ในอัตราสูง
- ความเจริญของเทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างรวดเร็วเป็นอันตรายระยะยาว ต่อจิตใจของเด็กและเยาวชนโดยไม่รู้ตัว เช่น กรณีวีดีโอเกม ซึ่งส่งเสริมให้เด็กเป็นคนก้าวร้าว รุนแรง ดังนั้นการนำเทคโนโลยีเข้ามาควรมีการควบคุม และวิเคราะห์ถึงผลดีผลเสียก่อน
- การพัฒนาส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ส่งผลสะท้อนติดตามมาทั้งในแง่บวกและในแง่ลบ เช่น โรคติดต่อ ค่านิยมที่ผิดแผกจากวัฒนธรรมประเพณีไทย และการกำเนิดอย่างเกลื่อนกลาดของธุรกิจทางเพศ สถานเริงรมย์ เป็นตัวยั่วยุให้เด็กและเยาวชนของเราหลงไปในสิ่งเหล่านี้โดยขาดการยั้งคิด

2. การแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชน

สาเหตุทางด้านร่างกาย

- ในเด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี เป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่เด็กนั้นคลอดมาจากมารดาที่ติดเชื้อเอดส์ (ซึ่งพบว่าประมาณร้อยละ 50 ของเด็กที่คลอดจากมารดาที่ติดเชื้อ

เอดส์ จะมีโอกาสเป็นโรคเอดส์)

- เด็กอายุ 1-15 ปี โอกาสติดเชื้อเอดส์มีน้อยมาก เนื่องจากกิจกรรมปกติในชีวิตประจำวันนั้น แทบจะไม่มีโอกาสสัมผัสเชื้อโรคเอดส์เลย ยกเว้นเด็กที่เป็นโรคเลือด อาจมีการรับเลือดถ่ายเลือดอยู่เป็นประจำ ซึ่งมีโอกาสติดเชื้อเอดส์ได้ แต่ก็เป็นโอกาสที่น้อยมาก เพราะกระทรวงสาธารณสุขได้มีนโยบายตรวจเลือดให้ปราศจากเชื้อเอดส์ทุกยูนิตก่อนให้กับผู้ป่วยตั้งแต่ ปี 2531 เป็นต้นมาแล้ว

- เด็กหรือเยาวชนอายุตั้งแต่ 15-25 ปี น่าเป็นห่วงมากเพราะอาจมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ได้ง่าย เช่น การสำส่อนทางเพศ การติดยาเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้น เป็นต้น

สาเหตุทางด้านจิตใจ

- เด็กและเยาวชน อยู่ในระยะของการเรียนรู้ การได้อยู่ในสภาวะแวดล้อมของสังคมสมัยใหม่ ที่ได้รับมาจากโลกตะวันตก ก็จะรับเอาความประพฤติเหล่านั้นมาปฏิบัติโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เช่น การอยากทดลองในเรื่องยาเสพติด การสำสอนทางเพศก่อนวัยอันควร โดยาขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษาจึงเป็นสาเหตุทำให้การติดเชื้อโรคเอดส์เป็นไปได้ง่าย

ผล - ในเด็กเล็ก ทำให้เด็กไม่สามารถพัฒนาการตามวัยได้อย่างมีคุณภาพ ร่างกายและจิตใจไม่สามารถเติบโตได้อย่างที่ควรจะเป็น

- ในเด็กโต ทำให้หมดโอกาสทางการศึกษา ต้องหยุดเรียน หมดอนาคต เป็นภาระต่อพ่อแม่ผู้ปกครองในการดูแลรักษา

แม้ว่าในปัจจุบันจะยังไม่เห็นผลแสดงออกอย่างชัดเจน แต่ในระยะ 5 ปีต่อไปนี้จะมีผลกระทบมากขึ้นแน่นอน

แนวทางแก้ไข

- ให้คำแนะนำแก่หญิงที่ติดเชื้อ ให้งดเว้นการตั้งครรภ์หรือคุมกำเนิด
- ให้การสงเคราะห์เด็กที่คลอดจากแม่ที่ติดเชื้อ และแม่ที่ติดเชื้อที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้
- รณรงค์ให้การศึกษาแก่นักเรียน นักศึกษา และเยาวชนไม่ให้ติดยาเสพติด
- เร่งรัดการให้สุขศึกษาโรคเอดส์ในโรงเรียน โดยกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการอย่างรีบด่วน

- ส่งเสริมให้มีการใช้ถุงยางอนามัย เมื่อไปเที่ยวบริการทางเพศ
- ต้องทำการรณรงค์ให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง แต่ขณะเดียวกันก็ต้องไม่ทำให้เกิดการตื่นกลัวเกินกว่าเหตุ

๓. บทบาทของสถาบันสังคมต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

สถาบันครอบครัว - เป็นสถาบันแรกสำหรับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมให้แก่เด็กและเยาวชน หากบิดามารดามีเวลาให้แก่บุตรอย่างเพียงพอ อบรมดูแลบุตรด้วยความรักใคร่และมีเหตุผล เด็กก็จะได้รับสิ่งดี ๆ และสามารถเป็นพลเมืองที่ดีของชาติในอนาคต

สถาบันการศึกษา - โรงเรียนเป็นสถาบันสังคมที่เด็กจะต้องประสบ ต่อจากสถาบันครอบครัว ถ้าหากที่โรงเรียนมีลักษณะขัดแย้งกับสังคมในครอบครัว อาจเป็นเหตุให้เด็กเกิดความสับสนในการเลือกปฏิบัติตาม

สถาบันการศึกษา ยังจะต้องตระหนักว่ามิใช่เน้นแต่วิชาความรู้เท่านั้น หากแต่ต้องปลูกฝังความมีวินัย ความซื่อตรง อบรมในแง่คุณธรรม จริยธรรม ให้แก่เด็กให้ได้ด้วย เป็นการสนับสนุนสถาบันครอบครัวซึ่งกำลังอ่อนแอลง

สถาบันนันทนาการ - เป็นอีกสถาบันหนึ่งที่สำคัญในการพัฒนาเด็ก ประเทศที่พัฒนาแล้วจะให้ความสนใจในการจัดหาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจให้แก่เด็ก การนันทนาการที่ดีจะทำให้เด็กผ่อนคลายความตึงเครียด ส่งเสริมการออกกำลังกาย และส่งเสริมให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์

ภาคผนวก 1

เอกสารประกอบการสัมมนา

รายงานเรื่อง เอดส์: โรคแห่งยุคสมัย
นำเสนอโดย สรรนสิทธิ์ คุณ์ประพันธ์

การระบาดของโรคเอดส์นับเป็นมหันตภัยทั่วโลกของมนุษย์ครั้งสำคัญ ในอดีตมนุษย์ต้องต่อสู้โรคภัยไข้เจ็บชนิดที่อาจทำลายล้างเผ่าพันธุ์มนุษย์มาแล้ว เช่น กาฬโรคหรืออหิวาตกโรค แต่เมื่อเปรียบเทียบกับเอดส์แล้ว ความร้ายแรงของโรคดังกล่าวเป็นเพียงภัยต่อสุขภาพของประชาชนเท่านั้น ขณะที่เอดส์เป็นภัยที่ไม่เพียงกระทบต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์ หากยังกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ในสังคม ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าก่อความเสียหายให้แก่สังคมโดยทั่วด้าน โดยที่การแพร่ระบาดโรคเอดส์มิได้เกิดจากพยาธิสภาพติดต่อกันโดยธรรมชาติของโรคเท่านั้น หาก ยังแพร่ระบาดด้วยสาเหตุจากความเจ็บป่วยของสังคม คือการติดยาเสพติดและการสำส่อนทางเพศ อีกด้วย การวางมาตรการแก้ไขป้องกันการระบาดของโรคเอดส์จึงไม่อาจมีเป้าหมายเพียงจะกำจัดสภาพเท่านั้น ยังต้องมีเป้าหมายที่จะกำจัดโรคภัยของสังคมพร้อม ๆ กันไปด้วย ทั้งนี้เพื่อหวังและในการควบคุมกำจัดโรคนี้ได้อย่างแท้จริง เนื้อหาของบทความนี้จึงขอเน้นที่มาตรการทางสังคมมากกว่ามาตรการทางสาธารณสุขซึ่งรวมไปถึงการบัญญัติกฎหมายที่จำเป็นด้วย

ขณะนี้รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกต่างก็กำหนดมาตรการเฉพาะหน้าทางสาธารณสุขเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ อาทิเช่น การแจกถุงยางคุมกำเนิดและเข็มฉีดยาสำเร็จรูปซึ่งมาตรการดังกล่าวมองในแง่สังคมแล้วเป็นเรื่องแน่นอนว่ามีผลกระทบด้านลบต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนรวมทั้งกฎหมายด้วย เพราะกลุ่มผู้รับบริการฟรีจากรัฐดังกล่าว ก็คือ กลุ่มผู้สำส่อนทางเพศและกลุ่มผู้ติดยาเสพติดเป็นหลักเท่ากับส่งเสริมให้คนสำส่อนทางเพศ หรือยาเสพติดทางอ้อม แต่นั่นก็เป็นเพียงมาตรการเฉพาะหน้าที่ซึ่งต้องการหยุดยั้งการขยายตัวของโรคเพียงชั่วคราวเพื่อผ่อน ระยะเวลาให้การกำหนดมาตรการระยะยาวเกิดขึ้น

<u>แนวทางในการป้องกันโรคเอดส์</u>

ในชั้นต้นคงต้องเน้นความสำคัญที่มาตรการทางสาธารณสุขที่จะแนะนำวิธีป้องกัน หรือหลีกเลี่ยงตนแก่ประชาชนให้พ้นจากการติดโรค แม้ว่าการติดโรคนี้จะส่งผลอันตรายอย่างร้ายแรงแก่สุขภาพจนถึงขั้นเสียชีวิต ก็มิได้เป็นหลักประกันว่าประชาชนบางกลุ่มจะตระหนักถึงความร้ายแรงของมัน จากการให้สัมภาษณ์ของบุคคลบางคน ผู้ประกอบอาชีพให้บริการทางเพศแก่ผู้สื่อข่าว ซึ่งถามเกี่ยวกับโรคนี้ เขาตอบด้วยวิธีสั้น ๆ ที่มีความหมายว่า "กลัวอดมากกว่ากลัวเอดส์" การหวังผลที่จะให้ประชาชนยอมรับที่จะป้องกันตนเองนั้น จึงต้องคำนึงถึงองค์ประกอบภายนอกด้วย กล่าวคือ หากผู้ซื้อบริการเป็นฝ่ายไม่กล้าเข้ามาซื้อบริการเพราะความเสี่ยงต่อการติดโรคมีมาก จะเป็นแรงผลักดันอีกทางหนึ่ง ซึ่งสามารถช่วยกระตุ้นความรับผิดชอบของประชาชนกลุ่มนี้ให้ยอมร่วมมือกับ

หน่วยงานทาง สาธารณะสุขมากยิ่งขึ้น การกำจัดรากเง่าของปัญหานี้ด้วยการขจัดความสำส่อนทาง เพศ แม้จะเป็นวิธีการถูกต้องที่สุดแต่ก็ไม่ใช่มาตรการเร่งด่วนเฉพาะหน้า นอกจากนี้การศึกษาวิจัย ของกระทรวงสาธารณสุขได้ข้อสรุปว่า การแพร่ระบาดโรคเอดส์ในประเทศไทยเริ่มต้นจากกลุ่มผู้ ติดยาเสพติดก่อน แต่ปัจจุบันการขยายตัวอย่างน่าวิตกของโรคนี้เกิดจากความสำส่อนทางเพศ จึง ทำให้ต้องระดมทรัพยากรเข้าแก้ไขที่จุดนี้ก่อน ทั้งนี้การป้องกันตนเองของผู้ติดยาเสพติดนั้นอาจ กระทำได้โดยง่ายหากตนเองตกลงใจกระทำ ผิดจากความสำส่อนทางเพศซึ่งต้องตกลงใจร่วมกัน ระหว่างคู่สัมพันธ์ซึ่งทำให้ปัญหาทวีความซับซ้อนยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามเราอาจสรุปขั้นต้นได้ว่า การกระตุ้นจิตสำนึกของประชาชนให้รู้สึกกระตือรือล้นที่จะป้องกันตนเองเป็นพื้นฐานสำคัญที่สุดของ มาตรการทางสาธารณสุขในเชิง ป้องกันโรค

ปัญหาอุปสรรคใหญ่ที่สุดสำหรับประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับโรคนี้ก็คือ ไม่มีใครสามารถรู้ หรือการแสดงอาการของผู้ติดเชื้อเอดส์เลย นอกจากจะอยู่ในขั้นร้ายแรงแล้วการรู้ว่าผู้ใดติดเชื้อ เอดส์ในระยะต้นต้องอาศัยเทคนิคของห้องแลปเท่านั้นจึงจะบอกให้ทราบได้ นั่นย่อมหมายถึงการที่ เราจะต้องใช้ชีวิตร่วมกับผู้ป่วยที่ปกติภายนอกจะดูเสมือนหนึ่งว่าเขามีสุขภาพ อนามัยที่ไม่แตกต่าง จากผู้อื่นแม้ว่าเขาสามารถจะถ่ายทอดเชื้อนี้ไปสู่คนอื่นโดยที่ตัวเองก็ไม่ ทราบด้วย ดังนั้นการขาด จิตสำนึกในเชิงป้องกันตนเองของบุคคลเพียงผ่ายเดียว ก็อาจก่อให้เกิดภยันตรายต่อสังคมได้อย่าง ใหญ่หลวง อะไรจะเกิดขึ้นหากบุคคลผู้ติดเชื้อโดยรู้ตัว แต่ต้องการระบายความคับแค้นของตนต่อผู้ อื่น เพื่อให้เกิดเพื่อนร่วมชะตากรรมมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ด้วยการพยายามถ่ายทอดเชื้อเอดส์แก่ ผู้มีความสัมพันธ์ทางเพศกับตน ผลลัพธ์นี้ดูเหมือนจะร้ายแรงจนไม่อาจประเมินได้ และปรากฏการณ์ นี้ก็ได้เริ่มเกิดขึ้นแก่สังคมต่าง ๆ ทั่วโลกแล้ว

ดังนั้นปฏิบัติการเพื่อเยียวยาอาการทางจิตใจของผู้ติดเชื้อเอดส์ จึงจำเป็นต้องเร่ง กระทำโดยด่วน เพื่อป้องกันมิให้อัตราการแพร่ระบาดของโรคนี้รวดเร็วเกินความสามารถในการ ควบคุมปฏิบัติการดังกล่าวไม่อาจหวังผลที่ชัดเจนเพราะกลุ่มเป้าหมายเป็นบุคคลที่เราไม่ทราบแน่ชัด ว่าเป็นโรคเอดส์หรือไม่จึงต้องกระทำรวม ๆ กันไป ขณะเดียวกันหากสามารถรู้ถึงตัวบุคคลก็ สามารถหวังผลได้มากขึ้น การที่โรคเอดส์ติดต่อกันได้แต่เพียงทางเลือดเท่านั้น จึงเท่ากับว่าการมี ชีวิตร่วมกับบุคคลที่เป็นโรคนี้ไม่ใช่เรื่องที่เป็นอันตรายอะไรนัก เทียบกันไม่ได้เลยกับการอยู่อาศัย ร่วมกับผู้ป่วยวัณโรค การกระตุ้นให้ตระหนักถึงความจริงนี้เป็นเรื่องสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการ รู้จักวิธีป้องกันโรคนี้ เพราะการรังเกียจชิงชังหรือหวาดกลัวผู้ป่วยโรคนี้เกินจริง ย่อมหมายถึงการ กดดันให้เกิดผลเสียหายแก่สังคม จนไม่อาจประเมินได้จากผู้ป่วยที่พยายามปกปิดตนเองให้พ้นจาก การถูกรังเกียจชิงชังหรือหวาดกลัวดังกล่าวไปพร้อม ๆ กับขยายจำนวนเพื่อร่วมชะตากรรมไปด้วย

มาตรการทางกฎหมายประเภทใดที่เราต้องการ

เมื่อปัญหาเรื่องนี้ขยายตัว ฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งนักกฎหมายก็ริเริ่มที่จะบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกร่างกฎหมายใหม่เพื่อใช้ในการควบคุมปราบปรามโรคเอดส์ เจตนารมย์ของกฎหมายที่จะเกิดพร้อมกับกฎหมายนั้นจะเป็นประการใด ดูเหมือนว่าต้องพิจารณาทัศนคติความเข้าใจต่อผู้ป่วยโรคเอดส์เป็นสำคัญ หากผู้ร่างหรือผู้เสนอกฎหมายรู้สึกรังเกียจชิงชังหรือหวาดกลัวผู้ป่วยโรคเอดส์เกินจริง กฎหมายก็จะออกมาในแนวทางที่จะปราบปรามควบคุมสิทธิเสรีภาพของผู้ป่วย หากผู้ร่างหรือผู้เสนอกฎหมายเข้าใจสภาพตามความเป็นจริง กฎหมายก็จะออกมาในลักษณะสร้างสรรค์ เน้นการให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์หรือการสังคมสงเคราะห์มากกว่า ต่อข้อสงสัยที่ว่ามากมีแต่การสังคมสงเคราะห์จะต้องออกมาเป็นกฎหมายทำไม ก็ด้วยเหตุผลสำคัญสองประการคือ

ประการแรก ผู้ป่วยอาจจะป่วยเพราะการกระทำความผิดทางอาญา เช่นค้าประเวณีหรือเสพติดซึ่งแม้ว่ากฎหมายจะเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการค้าประเวณีและผู้เสพยาเสพติด เลือกที่จะรับการลงเคราะห์หรือบำบัดรักษาแทนการลงโทษทางอาญาได้ก็ตาม นั่นเป็นเพียงขั้นตอนท้ายสุดเพื่อผ่านกระบวนการจับกุมคุมขัง ลอบสวน และพิจารณาคดีมาแล้ว ซึ่งไม่ว่าจะเป็นบุคคลปกติหรือผู้ป่วยก็ไม่ต้องการผ่านขั้นตอนดังกล่าว หากผู้ป่วยต้องปกปิดตนเองเพราะเหตุจากการเกรงกลัวเจ้าหน้าที่รัฐก็จะสร้างผลร้ายเท่าที่กล่าวมาข้างต้น จึงจำเป็นที่จะต้องมีกฎหมายยกเว้นความผิดยกเว้นโทษไว้สำหรับผู้ป่วยเป็นกรณีพิเศษเพื่อป้องกันมิให้ ผู้ป่วยต้องปกปิดตนเอง

ประการที่สอง หน่วยงานทางสาธารณสุขหรือสังคมสงเคราะห์ที่เรามีอยู่อาจไม่เหมาะสมกับสภาพปัญหารวมทั้งมีไม่เพียงพอที่จะหยุดยั้งการแพร่ระบาดของโรคนี้ จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อสร้างหน่วยงานของรัฐขึ้นใหม่ โดยอาจก่อตั้งหน่วยงานของรัฐบาลขึ้น หรือมอบอำนาจให้องค์การเอกชนเข้าไปมีส่วนดำเนินการช่วยเหลือได้เช่นเดียวกับองค์การของรัฐบาล ทั้งนี้เพื่อขยายความสามารถในการรับมือกับโรคนี้ออกไปอย่างปราศจากข้อจำกัด ด้วยนัยยะนี้ผู้ป่วยที่ต้องการเปิดเผยตนเองต่อบุคคลที่ไม่ใช่ข้าราชการก็ย่อมได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายเท่าเทียมกันกับบุคคลที่เปิดเผยตนเองต่อข้าราชการ

นโยบายระยะยาว

สำหรับปัญหายาเสพติด การสร้างระบบสังคมให้ประชาชนรู้สึกสามารถผ่อนคลายความเครียดด้วยการปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคเพื่อมวลชน สวัสดิการสังคม รวมทั้งการกีฬาพักผ่อนหย่อนใจกับธรรมชาติควรต้องขยายตัวออกไป การให้ความสนใจต่อเด็กหรือเยาวชนมากขึ้น สร้างสรรค์กิจกรรมหรือการพักผ่อนหย่อนใจให้แก่เด็กหรือเยาวชน เพื่อให้เด็กและเยาวชนเกาะกลุ่มช่วยเหลือเกื้อกูลระหว่างกันมากยิ่งขึ้นเป็นทางหนึ่งที่ต้องเริ่ม กระทำไปพร้อมกับนโยบายการปราบปราม และการพัฒนาชุมชนที่เป็นแหล่งผลิตยาเสพติด

ส่วนการป้องกันความสำส่อนทางเพศ นอกจากการรณรงค์เพื่อสร้างจิตสำนึกที่ถูกต้องต่อการมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่นแล้ว ยังต้องสร้างกลไกและมาตรการที่จะจำกัดการสำส่อนทางเพศลงอีกด้วย

ความสำเร็จของนโยบายและมาตรการเท่าที่กล่าวมาทั้งหมดก็คือ ชัยชนะของมนุษย์ต่อโรคภัยไข้เจ็บชนิดนี้อีกครั้งหนึ่ง ความหวังที่จะให้นักวิทยาศาสตร์ค้นพบวิธีทางวิทยาศาสตร์เพื่อกำจัดโรคเอดส์ได้ไม่น่าจะเป็นชัยชนะของมนุษย์ต่อโรคนี้ เพราะวิธีนั้นทำให้บุคคลกลุ่มหนึ่งได้รับประโยชน์อย่างมหาศาลจากโรคภัยไข้เจ็บของผู้อื่น

การพัฒนาเด็กและเยาวชนไทย : จะต้านกระแสโลกหรือ ?

โดย ไพฑูรย์ สินลารัตน์

เส้นทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย ตามแนวทางของประเทศอุตสาหกรรมใหม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและรูปแบบแก่ระบบครอบครัว การศึกษาและสันทนาการของสังคมไทยต่างลึกซึ้งกว้างขวาง และหลากหลายไม่ว่าเราจะชอบหรือไม่ชอบเพียงไร สิ่งนี้ก็ได้กำลังเกิดขึ้นแล้ว

ลักษณะของประเทศอุตสาหกรรมไม่ว่าเก่าหรือใหม่ย่อมตั้งอยู่บนพื้นฐานของการผลิต และทำอย่างไรจึงจะผลิตให้มากที่สุดและถูกที่สุด รวมทั้งให้ได้มาตรฐานที่ตั้งไว้ด้วย ดังนั้นจึงจำเป็นจะต้องอาศัยความสามารถเฉพาะทางของแต่ละบุคคล ให้แต่ละบุคคลทำงานดันแต่ละอย่างให้เต็มความสามารถของตัวเอง เพื่อจะได้ของที่มีมาตรฐานออกมาในราคาที่จะได้กำไรมากที่สุด

การที่แต่ละคนทำงานแต่ละอย่าง และต้องแข่งขันกันนี้เองได้เปลี่ยนแปลงรูปแบบวิถีชีวิตและลักษณะนิสัยของบุคคลในสังคมไทยอย่างกว้างขวาง เดิมสังคมไทยเรานั้นแต่ละครอบครัวจะร่วมกันทำงาน และแต่ละชุมชนก็จะทำงานร่วมกัน แต่ละคนรับรู้ และรับผิดชอบร่วมกันไม่ว่า จะทำนาทำไร่ทุกคนในครอบครัวรู้ทั่วกันไม่ว่าจะเผาถ่านทำของล้วนแต่ทุกคนในครอบครัวเข้าใจ แต่สังคมใหม่นั้น พ่อชำนาญคนละอย่างกับแม่ แม้จะทำงานในโรงงานเดียวกัน แม่ไม่อาจจะสอนลูกได้เพราะการศึกษาแตกต่างกัน ทั้งงานของพ่อและแม่รวมทั้งการศึกษาของลูก มีลักษณะซ้ำซากจำเจเนื่องจากงาน อุตสาหกรรมในโรงงานนั้นจะทำซ้ำ ๆ ของเดิมอยู่ตลอดเวลา ในขณะที่การศึกษาในโรงเรียนเพียงแต่ให้เด็กแข่งขันกัน ความไม่เข้าใจกัน ความซ้ำซากจำเจ และความเบื่อหน่ายทำให้วิถีชีวิตของแต่ละคนผันแปรไป

ในสภาพที่ว่านี้ปรากฏการณ์ในครอบครัวคืออะไร พ่อและแม่มีเรื่องสนทนากันน้อยลงทุกที พ่อและแม่ช่วยแก้ปัญหาการเรียนของลูกได้ยากขึ้นทุกที ต่างคนต่างก็ทำเวลา พักผ่อนจากความเหนื่อยล้าและจำเจของงานของตน ยังมาเจอกับอาหารกล่อง อาหารถุง ส่งเสริมให้ต่างคนต่างอยู่ ต่างคนต่างมีชีวิตเอกเทศของตัวเองสภาพต่างคนต่างอยู่ สภาพความแปลกแยก และสภาพตัวใครตัวมันในครอบครัวจึงเด่นชัดขึ้นทุกที เมื่อเป็นเช่นนี้ใครเล่าจะอบรมลูก ใครเล่าจะอบรมเยาวชน สิ่งที่พ่อแม่และครอบครัวจะให้ได้ก็คือที่พักและเงินทองเป็นหลักสำคัญ ยิ่งครอบครัวที่เป็นส่วนของระบบกำไรขาดทุน ยิ่งกระผือค่าเงินตราให้หักโหมเข้าสู่จิตใจของเด็กและเยาวชนมากยิ่งขึ้น

เมื่อครอบครัวทำหน้าที่ได้น้อยลงอย่างนี้ความหวังของสังคมจึงฝากไว้กับการศึกษา กับโรงเรียน แต่น่าเศร้าที่โรงเรียนกลายเป็นสถาบันอุตสาหกรรมใหม่เช่นกัน การดูแลรายบุคคลทำได้น้อยมาก การเอาใจใส่และเอื้ออาทรต่อความรู้สึกของเด็ก กระทำได้ยากขึ้นทุกทีเพราะโรงเรียนเองก็ต้องผลิตคนให้ได้มากในราคาคุ้มทุน ห้องเรียนหนึ่งมาก 40 คน ครูหนึ่งคนพูดคุยกับเด็กวันละ 5 นาที ได้หรือ

เปล่ายิ่งบางโรงเรียนภาคภูมิใจกับความเก่งกล้าสามารถของบุคคล ส่งเสริมค่านิยมเอาชนะคนอื่น ด้วยการเข้ามหาวิทยาลัย ปรากฏการณ์สอบเทียบจึงเกิดโดยกว้างขวาง การศึกษาที่ดีจึงซื้อได้ด้วยเงินตราเป็นสำคัญ

เมื่อครอบครัวมีลักษณะแปลกแยกสูง การศึกษาผลักดันให้เกิดผู้แพ้จำนวนมากทางออกของเยาวชนก็คือสันทนาการและงานอดิเรก แต่สภาพแวดล้อมของเราเอื้อเพียงใด สนามกีฬาสาธารณะมีมากเพียงใดหรือสมุดมีแค่ไหน สวนสาธารณะมีอยู่กี่แห่ง ทั้งนี้ยังไม่นับพิพิธภัณฑ์ ศูนย์วิทยาศาสตร์ เวทีดนตรี ละคร ห้องแสดงศิลปะ เป็นต้น

เมื่อสภาพเป็นอย่างนี้จึงไม่น่าแปลกอะไรเลยที่ผู้ใหญ่ เด็ก และเยาวชน จะพากันไปเพลิดเพลินกับสถานเริงรมย์ หาความสุขในกลุ่มเพื่อน และเสพยาเสพติดกันอย่างกว้างขวาง ซึ่งเป็นสภาพที่เอื้อต่อเอดส์เป็นอย่างยิ่ง

เราจะฝืนกระแสเหล่านี้ไหวหรือในเมื่อการกระฝืออุตสาหกรรมใหม่ และวัตถุนิยมมีอยู่ทั่วไป ความภูมิใจกับการเติบโตทางเศรษฐกิจได้รับการส่งเสริมอย่างมหาศาล โรคเห่อนิกส์ระบาดอยู่ทุกหย่อมหญ้าแม้ในโรงเรียน

ในสภาพการณ์เช่นนี้เราต้องกลับมาทบทวนกันใหม่ว่าเราจะพัฒนาประเทศชาติและสังคมของเราไปทางไหนกันแน่ ทุกหน่วยงาน ทุกองค์กร เอกชน และแต่ละบุคคลต้องหันกลับมามองตนกันอย่างจริงจัง ว่าในกระแสอันเชี่ยวกรากของอุตสาหกรรมใหม่นั้นเราจะทำอะไรได้บ้างแม้เพียงเล็กน้อยก็มีค่ามหาศาล

การที่คนเราจะกลับมามองตัวเองได้นั้นหมายถึงสาระและกระบวนของการศึกษา อบรมทั้งที่ครอบครัวและโรงเรียน ที่สนองสู่นิกส์จะต้องเพิ่มบทบาทในความเข้าใจระหว่างค่าของคนกับค่าของเงิน ความพอดีจะอยู่ตรงไหน ค่าของคนควรเสริมด้วยค่าของเงิน ไม่ใช่ค่าของเงินตามมาด้วยค่าของคน จุดมุ่งหมายของชีวิต ความสุขในชีวิต และความพอเหมาะพอควรของคนจะอยู่ที่ไหน ถ้าประชาชนได้รับการศึกษาทำความเข้าใจมากขึ้น กระแสของอุตสาหกรรมจะมีความหมายขึ้น

นอกไปจากนั้นผลประโยชน์กับความรับผิดชอบ จะต้องเป็นเรื่องที่ได้รับการพิจารณาและตีความอย่างเหมาะสม การสอนและอบรมเยาวชนในอนาคตจะเลี่ยงเรื่องเหล่านี้ไปไม่ได้ รายได้ที่สูงของบริษัทเงินเดือนที่เพิ่มของผู้บริหาร และค่าแรงงานน้อยนิดของกรรมกร แต่ละคนมีความรับผิดชอบอยู่ตรงไหน ความเข้าใจที่แฝงเร้นอย่างลุ่มลึกในเรื่องเหล่านี้จะนำไปสู่อุตสาหกรรมใหม่ที่เหมาะสมได้ ทั้งนี้รวมไปถึงความรับผิดชอบของแต่ละคนในครอบครัวด้วย

การสร้างสิ่งแวดล้อมเป็นภาระหน้าที่ใหม่ของสังคมที่กำลังจะเข้าสู่อุตสาหกรรมใหม่ สิ่งแวดล้อมที่จะรองรับเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนของเราอย่างจริงจัง เมื่อพ้นจากบ้านเข้าสู่สังคมเด็กจะต้องมีทางเลือกให้ระหว่างไนท์คลับกับโรงละคร ระหว่างห้องสมุดกับแหล่งการพนัน ระหว่างกลุ่มนักกีฬากับกลุ่ม

ยาเสพติด เป็นต้น รายได้ลภาพแวดล้อมระหว่างทางเลือกที่ดีงามกับความเสื่อมของตัวเด็กเอง นี่แหละที่เราจะเห็นการตัดสินใจอันเหมาะสมของเด็กได้และเด็กจะตัดสินใจออกมาดี

ความหลากหลายของกลุ่มจะเกิดขึ้นตามมา ภายใต้การเติบโตของอุตสาหกรรมใหม่ กลุ่มความสนใจเฉพาะ กลุ่มอาชีพ กลุ่มแรงงาน และกลุ่มองค์กรเอกชน จะเกิดขึ้นโดยหลากหลาย พหุสังคมจะเห็นชัดบทบาทของกลุ่มที่จะกระตุ้นสังคมจะต้องมีพลังและรวมพลังให้แรงขึ้น ให้แรงถ่วงและแรงรุกในเส้นทางที่เหมาะสมมากขึ้น

ในท้ายที่สุดคือสื่อสารมวลชน เพราะเป็นพลังแรงเกือบจะพลังเดียวในสังคมที่จะเข้าสู่สังคมอันกว้างขวาง หลากหลายในสังคมอุตสาหกรรมใหม่ได้ ข้อเรียกร้องต่อสื่อมวลชนนั้นไม่ได้เป็นไปเพื่อต่อต้านและตัดขาดกับระบบทุนนิยมของอุตสาหกรรมใหม่ แต่หมายถึงการเปิดช่องทาง เปิดหน้าและเปิดโอกาสให้กับกระแสธารแห่งความถูกต้องเหมาะสม กระแสธารแห่งอุดมคตินิยม และกระแสธารแห่งคุณค่าอันสูงส่งของชีวิตบ้าง เพราะในท้ายที่สุดแล้วมนุษย์จะมีวิญญาณของการเลือกสิ่งที่ดีงามกับชีวิตของเขาเสมอขอให้เขามีโอกาสเถิด

ตั้งแต่โบราณกาลมาแล้วปัญหาสังคมไม่เคยแก้ได้หมดไป สิ่งที่ทำได้คือผ่อนปรน ปรับเปลี่ยนและปรุงแต่ง ให้สังคมเราดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ แม้เราจะต้านกระแสไม่ได้แต่เราจะปรับกระแสได้และอดีตสอนค่า เราจะปรับได้ ถ้าเราเข้าใจ จริงใจ และร่วมใจกัน

การสัมมนาเรื่อง "ผลกระทบจากการพัฒนาประเทศ กับการแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชน"

ณ ตึกรัฐสภา

บทบาทของสถาบันทางสังคมต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ปัญหา

เกื้อ แก้วเกต

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าการพัฒนาประเทศ ถ้าจะให้ได้ผลดี จำเป็นที่จะต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนการพัฒนาด้วย โดยเฉพาะในการเตรียมคนรุ่นใหม่ ให้เป็นผู้มีความพร้อมเพื่อการสืบทอดประเพณีวัฒนธรรม และสร้างสรรค์ประเทศไปความสมบูรณ์ ปลอดภัย เพื่อให้ประชาชนทุกคนมีความสุขได้รับผลของการพัฒนาทั่วหน้าและทัดเทียมกัน

การรวมตัวของประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อจัดเป็นกลุ่ม เป็นขบวนการ เป็นองค์กร เป็นสถาบัน จึงเป็นความจำเป็น ทั้งนี้เพื่อให้การทำงานพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ สามารถดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทั่วถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในประเทศที่มีความเชื่อในระบอบประชาธิปไตยด้วยแล้วจำเป็นอย่างยิ่ง ที่การรวมตัวของประชาชนเพื่อทำงานร่วมกัน ตัดสินปัญหาร่วมกัน จึงเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะต้องส่งเสริมให้มีขึ้น

ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้น เป็นหน้าที่หลักของรัฐที่จะต้องส่งเสริมการรวมตัวกันของประชาชนในรูปแบบต่างๆ เช่น เป็นกลุ่ม เป็นสมาคม มูลนิธิ เป็นองค์กร เป็นสถาบัน เพราะทราบดีว่ารากฐานของประชาธิปไตยที่แท้จริงคือการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ องค์กรของประชาชน จึงเป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องจัดตั้ง และฝึกฝนตั้งแต่เยาว์วัย และต้องถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาในระบอบประชาธิปไตยไม่ใช่เรื่องที่น่ากลัว เหมือนที่สมัยก่อนเรากลัวกันถ้าจะกล่าวว่าองค์กรของประชาชน ก็หมายถึงสถาบันทางสังคมนั่นเองการรวมตัวของกลุ่มชนในสังคม เกิดขึ้นจากการมองเห็นความจำเป็น และมีเป้าหมายอันเดียวกัน เพื่อแก้ปัญหาหรือเพื่อทำงานตามที่สมาชิกส่วนใหญ่มีความสนใจต้องการส่งเสริมหรือเพื่อแก้ไข เมื่อรวมตัวกันก็จะต้องมีข้อตกลง กฎระเบียบ เพื่อถือปฏิบัติระหว่างสมาชิก ให้การดำเนินการตามเป้าหมายมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ต่อสมาชิก เมื่อมีการยอมรับกว้างขวางขึ้น องค์กรนั้นก็จะกลายเป็นสถาบันหนึ่งในสังคมไป

สถาบันในสังคมที่เห็นได้ชัดเจนและยอมรับว่ามีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนของชาติ นั้นคือ สถาบันครอบครัว ซึ่งจะต้องได้รับการส่งเสริม และพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ พอเพียงในการพัฒนาบุคคลิกภาพ นิสัยใจคอ ของเยาวชนให้พร้อม เพื่อการพัฒนาด้านอื่น ๆ ต่อไป

ถ้าบ้านไม่ดีการพัฒนาด้านอื่นๆ ก็จะทำได้ยาก และหากเกิดปัญหาก็จะสลับซับซ้อนยากต่อการแก้ไขมากยิ่งขึ้นสำหรับสถาบันสังคมทางด้านอื่นๆ เช่น ทางด้านการศึกษาก็มีโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาปัจจุบันโรงเรียนมีบทบาทมากขึ้น เพราะพ่อแม่ไม่มีเวลาเลี้ยงดูลูกเพราะต้องออกไปทำงานเด็กจึงต้องได้รับการศึกษาเร็วกว่าวัยอันควร หากสถาบันโรงเรียนไม่ได้รับการดูแลส่งเสริม ให้มีคุณภาพมีประสิทธิภาพ การฝึกอบรมก็จะล้มเหลว เหมือนกับในปัจจุบันที่มีคนเป็นจำนวนมากคิดว่า การศึกษาของเราล้มเหลวเพราะสถาบันการศึกษาไม่มีประสิทธิภาพ สถาบันทางสังคมด้านอื่น ๆ เช่น สถาบันทางศาสนา องค์กรของประชาชนก็สมควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเหมาะสมเพื่อจะได้แบ่งเบาสถาบันหลักของครอบครัว และการศึกษาสถาบันหลักเหล่านี้ดูเหมือนว่าในช่วงเวลาที่ผ่านมาให้ความสำคัญน้อย มีการส่งเสริมสนับสนุนไม่เพียงพอทำให้สถาบันทางสังคมดังกล่าว ไม่มีประสิทธิภาพจริงจัง

ส่วนสถาบันทางด้านเศรษฐกิจ และการเมือง ดูเหมือนจะได้พยายามพัฒนาตัวเอง เพื่อให้สนองตอบต่อความต้องการมากขึ้น โดยเฉพาะสถาบันทางเศรษฐกิจ ได้รับการส่งเสริมและฟื้นฟูเป็นกรณีพิเศษ จึงดูเหมือนว่า องค์กรจะเติบโต และขยายตัว อย่างรวดเร็ว ทั้งนี้อาจมีสาเหตุไม่น้อยที่เป็นผลมาจากอิทธิพลของเศรษฐกิจโลกโดยส่วนรวมก็เป็นได้ ส่วนสถาบันสังคมด้านการเมืองนั้นมีอุปสรรคขัดขวางมากมายอย่างที่เราต่างก็ทราบกันดี จึงทำให้การพัฒนาสถาบันช้าลงไปกว่าที่ควรจะเป็นเป็นอันมากดูเหมือนว่าสถาบันทางสังคมหลัก และมีเพียงสิ่งเดียวที่มีการพัฒนาต่อเนื่องแน่นอนไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดก็ตาม คือ สถาบัน "ราชการ" ที่นับวันจะยิ่งสลับซับซ้อน ใหญ่โตเทอะทะขึ้นทุกวัน ซึ่งนอกจากจะเป็นอุปสรรคขัดขวาง การสนองตอบต่อความต้องการทางสังคมแล้วยังก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาอีกมากมาย เพราะเท่าที่ผ่านมานั้น ราชการพัฒนาไปเป็นผู้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศในลักษณะรัฐเป็นผู้ให้ และประชาชนเป็นผู้รับนั้น ในบทวิเคราะห์ในแนวการกำหนดนโยบาย และแผนพัฒนาเด็ก (นโยบาย และแผนพัฒนาเด็กระยะยาว สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2522) กล่าวว่า "นับเป็นความเปลื่องเปล่าที่ประเทศ ซึ่งมีทรัพยากรจำกัดสำหรับการพัฒนา เช่น ประเทศไทยนี้ไม่อาจจะปฏิบัติได้ใน ระยะยาว เพราะการกระทำในลักษณะนี้เป็นการเพิ่มสิ่งต่างๆ ให้แก่ประชากรโดยไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวประชากรที่เป็นผู้บริโภคหรือเป้าหมายของการเปลี่ยนแปลงได้เลย

ดังนั้นวิธีการที่ประเทศไทยควรใช้ก็คือ การเปลี่ยนแปลงบทบาทของประชาชนจากการเปลี่ยนแปลงมาเป็นผู้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเสียด้วย ในขณะเดียวกันการเปลี่ยนบทบาทดังกล่าวนั้น รัฐจำเป็นที่จะต้องเลือกใช้นโยบายที่กระตุ้นให้เกิดบทบาทเช่นนั้นรวมทั้งจะต้องแสวงหาลู่ทางจรรโลงให้สภาพการณ์เช่นนั้นดำรงอยู่ตลอดไป วิธีการที่จะให้บรรลุผลดังกล่าวมีอยู่หลายแบบ เท่าที่ประเทศไทยได้นำมาใช้อยู่เสมอได้แก่

* หน่วยปฏิบัติงานของรัฐเข้าไปเป็นพี่เลี้ยงในระยะแรก จนเห็นว่ากลุ่มเป้าหมายสามารถตั้งมั่นอยู่ได้ด้วยตัวเองแล้วจึงถอนตัวออก

วิธีการนี้มีจุดอ่อนในแง่การขาดจุดเน้นเรื่อง "การพึ่งตนเอง" ประสบการณ์ชี้ให้เห็นว่าวิธีการเช่นนี้ มีข้อเสียที่ว่ารัฐมักไม่อาจถอนตัวออกมาได้ หรือหากถอนตัวออกมา กลุ่มเป้าหมายนั้นก็ไม่อาจดำเนินการต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันแสดงให้เห็นว่ามิได้เกิดการพัฒนาหรือการเปลี่ยนแปลงขึ้นจริงในกลุ่มเป้าหมาย

* <u>รัฐบาลสนับสนุนให้มีการจัดตั้งองค์การหรือสถาบันประสานงาน</u>(Intermediary Institution) **เช่น สถาบันสินเชื่อเพื่อเกษตรกรในรูปแบบต่าง ๆ สหกรณ์การเกษตร และสถาบันฝึกอบรมเด็กและเยาวชนให้เป็นผู้นำท้องถิ่นที่รัฐเป็นผู้สนับสนุนเป็นต้น เสี่ยงการเข้าไปดำเนินงานโดยตรงของรัฐโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมมากขึ้น**

ผลจากวิธีการเช่นนี้ กลับปรากฏว่า ผู้ที่ได้รับประโยชน์จากสถาบันเหล่านี้มักจะไม่ใช่ผู้ยากจนจริง ๆ ที่รัฐบาลต้องการจะให้ได้รับประโยชน์ แต่กลับเป็นผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงกว่าประชาชนส่วนใหญ่ชุมชนนั้นๆ ดังนั้น จึงอาจก่อให้เกิดความแตกต่างกันยิ่งขึ้นระหว่างผู้มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง กับประชาชนยากจนส่วนใหญ่ในชุมชนนั้น

* <u>การส่งเสริมให้เกิด "ผู้นำการเปลี่ยนแปลง"</u> (Catalyst agent) **โดยประชาชนเป็นผู้คัดเลือกซึ่งจะทำหน้าที่ ทั้งเป็นผู้กระตุ้นให้ประชากรกลุ่มเป้าหมายรวมตัวกัน กำหนดความต้องการของตน พิจารณาโครงการที่พวกเขาเห็นว่าเหมาะสม ดำเนินการตามโครงการนั้นๆ ประเมินผลความสำเร็จของโครงการ และทดสอบควบคุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ทั้งยังเป็นผู้ประนีประนอมความต้องการของรัฐ และของกลุ่มเป้าหมายให้สอดคล้องกับสภาพการณ์**

โดยอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล และสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกัน ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแนะนำเกี่ยวกับการค้นคว้าทดลอง และให้คำปรึกษาหารือเกี่ยวกับกิจกรรมการพัฒนาต่างๆ รวมทั้งการสรรหาและฝึกอบรมเยาวชน เพื่อรับช่วงงานพัฒนาต่อไป ด้วยวิธีการเช่นนี้ ประชาชนกลุ่มเป้าหมายจะเข้ามามีส่วนร่วมทุกขั้นตอน มิใช่เข้ามามีส่วนร่วมแต่ต้อนรับสิ่งของหรือบริการ อันเป็นเพียงลักษณะของวิธีการลงเคราะห์เท่านั้น

ผลของวิธีการเหล่านี้ทำให้ความหมายของคำว่า พัฒนาเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก คือแทนที่จะมุ่งเน้นไปในด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ กลับจะต้องแผ่ขยายครอบคลุมไปทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มคุณค่าของประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย อันได้แก่ ด้านการสร้างแรงจูงใจในการปรับปรุงพัฒนา การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมการรวมกลุ่มการแสวงหาวิธีการใหม่ๆ ตลอดจนการดำรงและสร้างสรรค์วัฒนธรรมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา

* สำหรับเมืองไทยเราเพื่อให้เกิดผลต่อประชาชนที่ยากจนส่วนใหญ่โดยเร็วขึ้นอาจใช้วิธีการทั้งสามารถร่วมกันตามขั้นตอน โดยพยายามป้องกันข้อเสียดังที่เคยมีประสบการณ์มาแล้วในอดีตตัวอย่างของการผสมผสาน วิธีการทั้งสามได้แก่ การที่รัฐบาลเข้าไปช่วยสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่างๆ ให้เกิดความพร้อม แล้วสนับสนุนให้เกิดกลุ่มผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่จะกระตุ้นให้ประชาชนรวมกลุ่มของตนเองเพื่อดำเนินการในการปกป้องรักษาผลประโยชน์ของตน โดยตนและเพื่อตนขึ้น แทนที่รัฐบาลจะเข้าไปกำหนดกลุ่มให้ราษฎรเสียเอง

อย่างไรก็ดี รัฐบาลควรจะต้องทำลายล้างอิทธิพลต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการรวมกลุ่มให้หมดไป และสนับสนุนให้เกิดความพร้อมในแง่ความรู้พื้นฐาน ความสามารถที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ และการรู้จักวิธีการจัดตั้งและสามารถดำเนินงานในรูปกลุ่ม ตลอดจนการต่อรองกับกลุ่มอื่นๆ โดยการยอมเสียประโยชน์บางอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์ที่กลุ่มต้องการมากที่สุด ฯลฯ เป็นต้น การสร้างความพร้อม ดังกล่าวข้างต้นนี้จำเป็นต้องใช้เวลาและการฝึกฝน อันควรจะได้เริ่มเสียแต่ในวัยเด็กโดยสอดแทรกไปในหลักสูตรการเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ ตามพัฒนาการของวัย

การมีส่วนร่วมนี้ จะต้องสร้างให้เกิดขึ้นในทุกระดับ นับตั้งแต่การมีส่วนร่วมในทางการเมืองอันทำให้เกิดระบบตัวแทนประชาชนที่ดีในฝ่ายนิติบัญญัติ เพื่อแสดงออก และต่อสู้ให้ได้มาซึ่งความต้องการของประชากรส่วนใหญ่ในระดับปฏิบัติ

เพื่อให้ผู้วางแผนได้รู้ความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย และเพื่อให้เกิดกลุ่มเป้าหมายที่กระตือรือร้นในการเข้าร่วมปฏิบัติการ เพื่อการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งมีส่วนร่วมในการตรวจสอบประเมินผลการปฏิบัติทั้งในระดับโครงการและในระดับชาติด้วย

การตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องเข้าไปมีส่วนร่วม ตลอดจนวิธีการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในระดับต่าง ๆ นี้จะต้องเริ่มขึ้นในสถาบันครอบครัวก่อน และรับช่วงต่อไปในสถาบันทางสังคมอื่นๆ ทั้งในด้านการศึกษา เศรษฐกิจ การเมือง และการปกครองที่สอดคล้องกลมกลืนกันทั้งในแนวความคิดและการปฏิบัติจนเกิดเป็นวิถีทางในการดำรงชีวิตของประชาชาติ" แต่ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาหลายทศวรรษนั้นแนวคิดนี้มิได้เกิดขึ้นกับฝ่ายบริหารหรือสถาบันทางราชการ การพัฒนายังคงเป็นไปในแบบรัฐให้ประชาชนเป็นผู้รับในระดับมหภาค องค์กรภาครัฐ จึงยังคงเติบโตขึ้นการเข้าร่วมจากประชาชนไม่ได้รับการกระตุ้น ยิ่งการรวมกลุ่มของประชาชนเพื่อพัฒนาสังคม ก็มีน้อย และมีอุปสรรคเยาวชนแม้จะเป็นชนกลุ่มใหญ่ของประเทศ ก็ยังคงเป็นกลุ่มสุดท้ายเสมอในแผนพัฒนาเกือบทุกฉบับที่ผ่านมา

บทบาทของสถาบันทางสังคมนี้ แม้ตามความนึกคิดว่าจะต้องมีบทบาทมีความรับผิดชอบในการพัฒนาเด็กและเยาวชนเพียงใด แต่หากไม่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน กรุยทาง แก้ไขอุปสรรคให้สถาบันเหล่านี้ สามารถสนองตอบต่อความต้องการของสังคมได้อย่างเต็มที่ และสิ่งที่เคยเกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมาก็ยังจะคงมีอยู่ให้เราสัมผัสกันได้ไม่มีที่สิ้นสุดเพราะสถาบันทางสังคมปัจจุบัน

เด็กและเยาวชนก็ยังจะเป็นกลุ่มที่ไม่มีใครสนใจพัฒนาอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง เพราะคนของรัฐแค่หยิบมือเดียว ไม่สามารถพัฒนาเด็กและเยาวชน ซึ่งมีครึ่งค่อนประเทศได้ มีแต่ประชาชนเท่านั้นที่จะทำได้ แต่รัฐต้องให้บทบาทให้เขาเป็น "พระเอก" ไม่ใช่ "เป็นพระรอง" หรือเป็น "ลูกน้อง" อย่างนี้กระทำมาหรือที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

การแพร่กระจาย<u>โรคเอดส์อย่างรวดเร็วในปัจจุบัน</u> ผู้ที่จะได้รับผลกระทบมากที่สุดนั้นคงจะเป็นเด็กและเยาวชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และจะเป็นบทพิสูจน์ที่น่าสพึงกลัวว่า สถาบันทางสังคมที่อ่อนแอในปัจจุบันจะแก้ไขปัญหาที่ถือว่าเป็นความเป็นความตายของประเทศนี้ได้หรือไม่

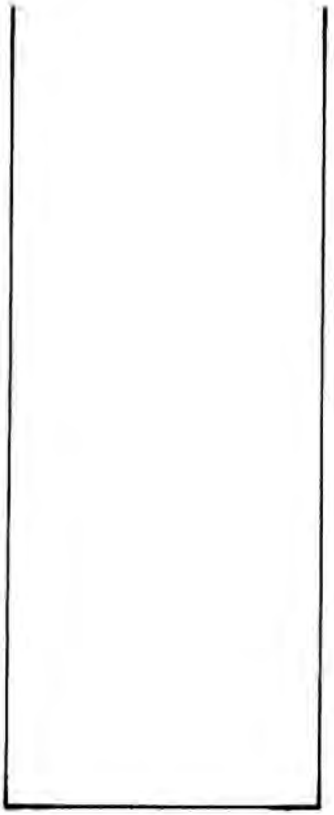

ภาคผนวก 2
รายชื่อ

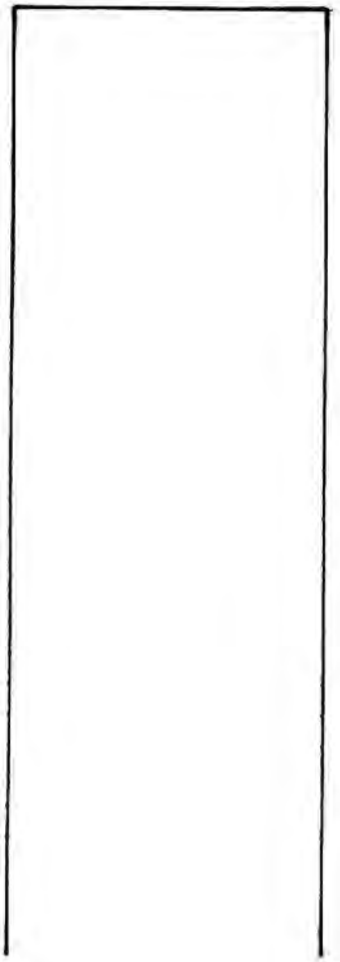

รายชื่อคณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร

ได้รับการแต่งตั้งเมื่อวันพุธที่ 24 สิงหาคม 2531

1.	นางเย็นจิตต์ รพีพัฒน์ ณ อยุธยา	ประธานคณะกรรมาธิการ
2.	นายนิยม คำแหง	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่ 1
3.	นพ.อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่ 2
4.	นางศรีสกุล เตชะไพบูลย์	เลขานุการคณะกรรมาธิการ
5.	นายสุวัฒน์ นิงสานนท์	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมาธิการ
6.	นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	โฆษกคณะกรรมาธิการ
7.	นายวิสันต์ เดชเสน	ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมาธิการ
8.	นายเฉลิมยศ แสนวิเศษ	ที่ปรึกษา
9.	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	ที่ปรึกษา
10.	นายบุญเกิด นากดี	ที่ปรึกษา
11.	นายพูนสวัสดิ์ มูลศาสตรสาทร	ที่ปรึกษา
12.	นางเตือนใจ นุอุปละ	
13.	นายปัญญา จินตะเวช	
14.	นายมานะ แพรสกุล	
15.	นายวุฒิพงษ์ เหลืองอุดมชัย	
16.	นางศิริพันธ์ จุรีมาศ	
17.	นายสานันท์ สุพรรณชนะบุรี	
18.	นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	
19.	นายอาทิตย์ วิสัยวงศ์	

รายชื่อคณะกรรมการดำเนินการจัดการสัมมนา

เรื่อง ผลกระทบจากการพัฒนาประเทศ: การแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชน

1. **คณะกรรมการอำนวยการ** ประกอบด้วย

1.	นางเย็นจิตต์ รณิพัฒน์ ณ อยุธยา	ประธานกรรมการ
2.	นายนิยม คำแหง	รองประธานกรรมการ
3.	นพ.อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม	รองประธานกรรมการ
4.	ศ.นพ.ประเวศ วะสี	รองประธานกรรมการ
5.	นายบุญเกิด นากดี	ที่ปรึกษา
6.	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	ที่ปรึกษา
7.	นายเฉลิมยศ แสนวิเศษ	ที่ปรึกษา
8.	นายพูนสวัสดิ์ มูลศาสตรสาทร	ที่ปรึกษา
9.	ศ.คุณหญิง จินตนา ยศสุนทร	ที่ปรึกษา
10.	นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์	ที่ปรึกษา
11.	ผู้แทนมูลนิธิคอราด อเดนาว	ที่ปรึกษา
12.	บาทหลวง บุญเลื่อน มั่นทรัพย์	ที่ปรึกษา
13.	นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	กรรมการ
14.	นายวิสันต์ เดชเสน	กรรมการ
15.	นางเตือนใจ นุอุปละ	กรรมการ
16.	นายสานันท์ สุพรรณชนะบุรี	กรรมการ
17.	นายวุฒิพงษ์ เหลืองอุดมชัย	กรรมการ
18.	นายมานะ แพรสกุล	กรรมการ
19.	นายปัญญา จินตะเวช	กรรมการ
20.	นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	กรรมการ
21.	นายอาทิตย์ วิลัยวงศ์	กรรมการ
22.	นายศิริพันธ์ จุรีมาศ	กรรมการ
23.	นายสุวัฒน์ นิงสานนท์	กรรมการ
24.	นพ.สุพักตร์ วานิชเสนีย์	กรรมการ
25.	นางศรีสกุล เตชะไพบูลย์	กรรมการและเลขานุการ
26.	นายเกื้อ แก้วเกตุ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
27.	นายทรัมพ์ ชาลีจันทร์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

28. นายอภิรัตน์ บุญชะลักษี กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
29. นายรัชพล กาญจนาคม กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจและหน้าที่ กำหนดนโยบายในการจัดการสัมมนา กำกับ ดูแล แก้ปัญหา สรุป และแถลงการณ์ในการจัดสัมมนา

2. **คณะกรรมการฝ่าย** แบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย ดังนี้

2.1 คณะกรรมการฝ่ายเลขานุการ

1. นายนิยม คำแหง ประธานกรรมการ
2. นางศรีสกุล เตชะไพบูลย์ รองประธานกรรมการ
3. นายเกื้อ แก้วเกตุ รองประธานกรรมการ
4. นายสานันท์ สุพรรณชนะบุรี ที่ปรึกษา
5. นายสุวรรณ ดาราวงษ์ ที่ปรึกษา
6. นายสุวัฒน์ นิงสานนท์ กรรมการ
7. นางเตือนใจ นุอุปละ กรรมการ
8. นายปัญญา จินตะเวช กรรมการ
9. นายสินธุ์ชัย ซื่อสัตย์ดี กรรมการ
10. นายศราวุฒิ มหาสุวรรณวงศ์ กรรมการและเลขานุการ
11. นางชุลีพร ณ ลำพูน กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
12. นายสัตว์แพทย์ธานินทร์ สันติวัฒนธรรม กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
13. นางสาวมานิต ขันทา กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
14. นางสาวเกศินี จุฑาวิจิตร กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
15. นางสาวสมลักษณ์ ลิ้ม กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
16. นายรัชพล กาญจนาคม กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจและหน้าที่ ดำเนินการในเรื่องงาน และเลขานุการ ประสานงานกับกรรมการฝ่ายต่าง ๆ เพื่อช่วยในการวางแผนจัดการ และประสานการติดต่อกับองค์กร คณะบุคคล บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการสัมมนาครั้งนี้ รวมทั้งสรุปผลการสัมมนา จัดพิมพ์ แจกจ่ายจนเสร็จการ

2.2 คณะกรรมการฝ่ายสถานที่ รับรองและพิธีการ

1. นพ.อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม ประธานกรรมการ
2. นายเฉลิมยศ แสนวิเศษ รองประธานกรรมการ
3. นางศรีศักดิ์ ไทยอารี รองประธานกรรมการ

4. นายมานะ แพรสกุล กรรมการ
5. นางศิริพันธ์ จุรีมาศ กรรมการ
6. นพ.ประพจน์ เภตราภาค กรรมการ
7. นางสาวโสมเนัญ ชุทรานนท์ กรรมการ
8. นางสาวเนัญพร สิ่นพร กรรมการและเลขานุการ
9. ร.ต.ต.สำรวย พงษ์นาค กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
10. นายนาถ พรหมา กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจและหน้าที่ ดำเนินการในเรื่องการจัด และตกแต่งสถานที่สัมมนา จัดอาหาร เครื่องดื่ม และการต้อนรับ พร้อมทั้งดำเนินการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าร่วมสัมมนา และวิทยากร และจัดเตรียมอำนวยการพิธีเปิด - ปิดด้วย

2.3 คณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์

1. นายชาญชัย ปทุมารักษ์ ประธานกรรมการ
2. นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ รองประธานกรรมการ
3. นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ รองประธานกรรมการ
4. นายพงษ์ศักดิ์ พยัคฆวิเชียร ที่ปรึกษา
5. นายสุรพงษ์ มาคะวิสุทธิ์ ที่ปรึกษา
6. นายปัญญา จินตะเวช กรรมการ
7. นายอาทิตย์ วิลัยวงศ์ กรรมการ
8. นางสาวอรศรี งามวิทยาพงศ์ กรรมการ
9. นายสุวรรณ ดาราวงษ์ กรรมการ
10. ร.ต.วิจิตร อยู่สุภาพ กรรมการและเลขานุการ
11. นายสุวัฒน์ เอกทัพ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
12. นายสานิตย์ ปลื้มชูศักดิ์ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจและหน้าที่ ประชาสัมพันธ์โครงการ และประสานงานกับสื่อมวลชนทุกแขนงเพื่อให้การดำเนินงานสัมมนาครั้งนี้เป็นไปด้วยดี นับตั้งแต่เริ่มงานจนเสร็จสิ้นการสัมมนา

รายชื่อผู้เข้าร่วมการสัมมนา
เรื่อง ผลกระทบจากการพัฒนาประเทศต่อการแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชน

1. องค์กรประสานงานด้านเด็กภาคเอกชน
    - 1.1 สภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน
    - 1.2 สภาเยาวชนคาทอลิกแห่งประเทศไทย
    - 1.3 คณะทำงานด้านเด็ก
2. องค์กรพัฒนาเอกชนด้านเด็ก
    - 2.1 กลุ่มศึกษาปัญหาแรงงานเด็กในเอเชีย
    - 2.2 โครงการเด็กเร่ร่อน มูลนิธิโกมลคีมทอง
    - 2.3 โครงการฟื้นฟูเด็กพิการ รพ. เลิดสิน
    - 2.4 มูลนิธิดวงประทีป
    - 2.5 มูลนิธิเด็ก
    - 2.6 มูลนิธิเพื่อเด็กพิการ
    - 2.7 มูลนิธิเด็กอ่อนในสลัม
    - 2.8 มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก
    - 2.9 สหทัยมูลนิธิ
    - 2.10 มูลนิธิสงเคราะห์เด็กยากจน ซี.ซี.เอฟ. ในประเทศไทย
    - 2.11 โสสะมูลนิธิฯ
    - 2.12 มูลนิธิสงเคราะห์เด็กพิการทางสมองและปัญญา
    - 2.13 ศูนย์พัฒนาเยาวชน
    - 2.14 ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก
    - 2.15 สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน
    - 2.16 สมาคม ไว.เอ็ม.ซี.เอ.กรุงเทพฯ
    - 2.17 สมาคมศูนย์กลางเทวา
    - 2.18 องค์การกุศล เพิร์ล เอส บัค
3. องค์กรพัฒนาเอกชนที่เกี่ยวข้อง
    - 3.1 กลุ่มประสานงานศาสนาเพื่อสังคม
    - 3.2 กลุ่มสาธารณสุขมูลฐานบัวใหญ่
    - 3.3 กลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภค
    - 3.4 คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อการส่งเสริมชีวิตครอบครัว

3.5 คณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาชนบท

3.6 คณะกรรมการประสานงานองค์กรเพื่อการสาธารณสุขมูลฐาน

3.7 คณะกรรมการเผยแพร่และส่งเสริมงานพัฒนา

3.8 โครงการฝึกอบรมเยาวชนเพื่อการพัฒนา

3.9 โครงการสมุนไพรเพื่อการพึ่งตนเอง

3.10 มูลนิธิหมอชาวบ้าน

3.11 มูลนิธิสภาคริสจักรในประเทศไทย

3.12 มูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการ

3.13 มูลนิธิโกมลคีมทอง

3.14 ศูนย์พิทักษ์สิทธิหญิงบริการ

3.15 สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย

3.16 สภาดาทอลิกแห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนา

3.17 สภาสตรีแห่งชาติฯ

3.18 สภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย

3.19 สมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์แห่งประเทศไทย

3.20 สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย

3.21 สมาคมเพื่อบุคคลปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทย

3.22 องค์กรดาทอลิกสงเคราะห์

3.23 มูลนิธิศุภนิมิตรแห่งประเทศไทย

4. หน่วยงานราชการ

4.1 กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

4.2 กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข

4.3 สถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง กรมประชาสงเคราะห์

4.4 กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย

4.5 สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

4.6 กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวช กรมตำรวจ

4.7 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

4.8 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ

4.9 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

4.10 กรมแพทย์ทหารบก

4.11 กองบัญชาการทหารสูงสุด

4.12 กองกุมาร โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า

4.13 กองนโยบายและแผนงาน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

4.14 กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

4.15 องค์การชนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย

5. สถาบันอุดมศึกษา

5.1 ทบวงมหาวิทยาลัย

5.2 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

5.3 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ

5.4 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

5.5 " วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

5.6 " วิทยาเขตพาณิชยการพระนคร

5.7 " วิทยาเขตอุเทนถวาย

5.8 " วิทยาเขตเพาะช่าง

5.9 " วิทยาเขตโชติเวช

5.10 " วิทยาเขตบพิตรพิมุข

5.11 " วิทยาเขตพระนครใต้

5.12 สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.13 สำนักบัณฑิตอาสาสมัคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

5.14 คณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

5.15 กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน

5.16 คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

5.17 ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ โรงพยาบาลศิริราช

5.18 ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ โรงพยาบาลศิริราช

5.19 สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์

5.20 องค์การบริหารสโมสรนิสิตจุฬาฯ

5.21 องค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

6. โรงเรียน

6.1 โรงเรียนผะดุงศิษย์พิทยา

6.2 โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย

6.3 โรงเรียนเทพศิรินทร์

6.4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
6.5 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ
6.6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
6.7 โรงเรียนอำนวยศิลป์
6.8 โรงเรียนสตรีวิทยา
6.9 โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย
6.10 โรงเรียนเกษมพิทยา
6.11 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
6.12 โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย
6.13 โรงเรียนปทุมคงคา
6.14 โรงเรียนศึกษานารี
6.15 โรงเรียนฤทธิณรงค์รอน
6.16 โรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชย์
6.17 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
6.18 โรงเรียนสตรีอัปสรสวรรค์
6.19 โรงเรียนโยธินบูรณะ
6.20 โรงเรียนวัดอินทาราม
6.21 โรงเรียนมักกะสันวิทยา
6.22 โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย

7. สภาผู้แทนราษฎร
7.1 คณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน
7.2 คณะกรรมาธิการกิจการงบประมาณแผ่นดิน
7.3 คณะกรรมาธิการกิจการสภาผู้แทนราษฎร
7.4 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
7.5 ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า

8. สื่อมวลชน
8.1 หนังสือพิมพ์สยามรัฐ
8.2 หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
8.3 หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

8.4 หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์

8.5 หนังสือพิมพ์สายกลาง

8.6 สถาบันพัฒนาการหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย

8.7 นิตยสารรักลูก

8.8 นิตยสารแม่และเด็ก

8.9 สถานีโทรทัศน์ช่อง 3 , 5 , 7 , 9 , 11

★★★★★★★★★★★★

ภาคผนวก 3
บทความ ภาพเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสัมมนา

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๓๒ - พิมพ์ไทย

★ ★ ★ ★

อันตราย!ผู้ป่วย"เอดส์"มาไทย เข้าพักโรงแรมพัทยา27ก.ค.

รายงานด่วนแจ้งจากเมืองอัมสเตอร์ดัมว่า จะมีผู้ป่วยโรคเอดส์เดินทางเข้าประเทศไทย วันที่ 27 นี้ และจะเข้าพักที่พัทยา แถมผู้ป่วยมีพฤติกรรมทางเพศกับเด็ก ๆ ทั้งชายและหญิง

รายงานข่าวแจ้งว่า กระทรวงการต่างประเทศได้รับหนังสือแจ้งจากสถานกงสุลใหญ่ (สกญ.) เมืองอัมสเตอร์ดัมว่า เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคมนี้ ได้มีโทรศัพท์จากสตรีผู้หนึ่งแจ้งว่านาย R M J MOLEN SCHOT ซึ่งจะเดินทางมาเมืองไทยในวันที่ 27 เดือนนี้ ป่วยเป็นโรคเอดส์ และบุคคลผู้นี้ชอบมีพฤติกรรมทางเพศกับเด็ก ๆ ทั้งชายและหญิง และเมื่อวันที่ 21 เมษายนนี้ บุคคลผู้นี้ได้เข้ารับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาล PRINSENGRACHT HOSPITAL PRINSENGRACHT 769 AMSTERDAM หมอเจ้าของไข้ชื่อ DR VAN DER BERG

สตรีผู้นี้แจ้งให้ทราบต่อไปว่านาย MOLEN SCHOT จะไปพักที่พัทยา (แมนดาริน) สยามเบย์วิว โฮเต็ล และหลอนเชื่อว่าเขา

จะต้องมีสัมพันธ์กับเด็ก ๆ ทั้งชายและหญิงแน่นอน

รายงานข่าวแจ้งอีกว่า สกญ.อัมสเตอร์ดัม ได้ตรวจสอบหลักฐานจากทะเบียนการออกหนังสือเดินทางพบว่า เป็นความจริงที่นาย MOLEN SCHOT ได้มาขอวีซ่าเข้าประเทศไทย และ สกญ.ได้ออกตรวจตราให้ไปเมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 1989 หมายเลขตรวจลงตราที่ 3472/2532 และจะเดินทางเข้าประเทศไทยในวันที่ 27 กรกฎาคม 1989 บุคคลผู้นี้ถือหนังสือเดินทางฉันทร์ หมายเลขที่ 821291

รายงานข่าวกล่าวต่อไปว่า สอท.โดย ออท.ได้โทรศัพท์ติดต่อสอบถามรายละเอียดในเรื่องนี้เพิ่มเติมจาก สกญ.ทราบเพิ่มเติมว่า สตรีผู้ที่โทรศัพท์มานั้นมีศักดิ์เป็นพี่สะใภ้ของนาย MOLEN SCHOT และจากที่ท่าน ออท.ได้พูดคุยกับสตรีผู้นี้ทราบว่า บุคคลผู้นี้ป่วยด้วยโรคปอดบวมและมีอาการของเอดส์ด้วย และญาติพี่น้องของบุคคลผู้นี้ต้องการไม่ให้เขาเดินทางออกไปเพื่อแพร่โรคดังกล่าวให้กับสังคมนอกประเทศ หากเขาจะต้องขอให้ตำรวจอยู่ที่เนเธอร์แลนด์ และแจ้งต่อไปว่า หากจะต้องการหนังสือรับรองจากหมอเจ้าของไข้ก็ขอให้ สอท. ติดต่อไป แต่อย่างมากที่จะได้ก็เพียงแต่หนังสือรับรองว่าบุคคลผู้นี้ป่วยมากไม่สมควรเดินทางออกนอกประเทศ เพราะกฎหมายที่มีห้ามมิให้หมอเจ้าของไข้เปิดเผยอาการไข้ต่อสาธารณชน

รายงานข่าวกล่าวต่อไปว่า ออท.ได้โทรศัพท์ติดต่อ DR VAN DER BERG หมอเจ้าของไข้ซึ่งกล่าวทันทีว่ารู้สึกไม่สบายใจที่ญาติของผู้ป่วยไปบอกให้ผู้อื่นทราบ แต่ในที่สุดจากการหว่านล้อม DR BERG ก็ยอมกันกันโดยขอให้เก็บเป็นความลับว่าผู้ป่วยคนนี้อยู่ในสภาพที่ไม่ควรเดินทางไปต่างประเทศ และจากการติดต่อสอบถามจากบุคคลดังกล่าวข้างต้น สอท.เห็นว่ามีหลักฐานพอที่จะเชื่อได้ว่านาย MOLEN SCHOT ป่วยเป็นโรคเอดส์จริง

หลังจากได้รับแจ้งแล้วทางกระทรวงการต่างประเทศได้มีคำสั่งให้มีการประสานงานกับสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กองตรวจคนเข้าเมือง และโรงแรมที่พัทยาที่นักท่องเที่ยวผู้นี้จะเข้าพักโดยด่วน

★ ★ ☆ ☆ ☆ ★

สยามรัฐ หน้า๑๑

วันจันทร์ที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2532

สตรี-เด็ก

เย็นจิตต์นำทีมประชุม เด็กไทยกับ "เอดส์"

"โรคเอดส์" กำลังเป็นสภาพปัญหาที่ทวีความรุนแรงและน่ากลัวมากขึ้นทุก ๆ วัน โดยเฉพาะแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบถึงเด็กไทยของเรา ไม่ว่าจะเป็นในกลุ่ม "โสเภณีเด็ก" "เด็กเร่ร่อนจรจัด" "เด็กติดยาเสพติด" รวมไปถึง "เด็กที่อยู่ในครรภ์มารดาที่เป็นโรคเอดส์"

"คณะทำงานด้านเด็ก" และ "คณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร" จึงได้ร่วมกันจัดการสัมมนาเรื่อง "ผลกระทบจากการพัฒนาประเทศ : การแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชน" ขึ้น ในวันที่ 31 สิงหาคม 2532 นี้ ณ ตึกรัฐสภา ตั้งแต่ 8.30-16.30 น.

การสัมมนาครั้งนี้จะครอบคลุมเนื้อหาของ "ภาพรวมการพัฒนาประเทศที่ส่งผลกระทบถึงสวัสดิภาพของเด็กไทย" "สถาบันสังคมกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน" และประเด็นสำคัญ คือ "ปัญหาเด็กไทยกับโรคเอดส์" ซึ่งประกอบไปด้วยวิทยากรที่เชี่ยวชาญในระดับต่าง ๆ มากมาย อาทิ คุณหญิงจันทนี สันตะบุตร, คุณหญิงจินตนา ยศสุนทร, รศ.ไพฑูรย์ สินลารัตน์, ส.ส.เย็นจิตต์ รพีพัฒน์, นพ.อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, นายเกื้อ แก้วเกตุ, ดร.ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์, นพ.สงวน นิตยารัมภ์พงศ์, นายสรรพสิทธิ์ คุมพ์ประพันธ์, คุณจันทวิภา อภิสุข, วัลลภ ตังคณานุรักษ์ (ครูหยุย), อภิญญา เวชยชัย, สันทนา ธรรมสโรจน์, ฯลฯ

ซึ่งผลการสัมมนาครั้งนี้ จะส่งผลถึงมาตรการที่จะป้องกันและแก้ไขสภาพปัญหาของโรคเอดส์ที่จะเกิดขึ้นในเด็กไทย โดยคณะกรรมาธิการฯจะนำผลสรุปจากการสัมมนาเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาอนุมัติส่งให้รัฐบาลได้พิจารณาดำเนินการอย่างจริงจังต่อไป

ส.ส.เย็นจิตต์

ผู้สนใจจะเข้าร่วมและแสดงความคิดเห็น ขอเชิญเข้าร่วมได้ตามวันเวลาและสถานที่ดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อจะได้ร่วมกันระดมความคิดและประสบการณ์ต่อสู้กับโรคร้ายดังกล่าวให้ห่างพ้นไปไกลจากเด็กไทย

★★★★★★
★★★★★★
★★★★★★
★★★★★★
★★★★★★
★★★★★★
★★★★★★

บางกอกโพสต์

วันจันทร์ ที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ 35

Seminar on spread of AIDS among children

FULLY conscious about the threat of AIDS, the Children Working Group and the House Committee on Women's and Children's Affairs will hold a seminar on "Impact of National Development: The Spread of AIDS among Children and Youths" on Thursday, starting at 8.30 a.m. at the Parliament.

The seminar will cover the whole picture of development and its impact towards the welfare of Thai youths, social institutes and the development of Thai youths and the AIDS problem.

Several speakers have been invited to attend. Among them are Khunying Chanthanee Santabutr, Khunying Chintana Yossundara, Assoc Prof Paitoon Sinlarat, Yenchit Rapipat, Dr Udomsilp Srisangnam, Kua Kaewket, Dr Thaweethong Hongvivat, Dr Sanguan Nittayarumpong, Sapasith Khumprapan, Chanthavipa Apisuk, Wallop Tangkananurak and Apinya Vejjayachai.

Recommendations from the panel will be compiled and submitted to the Parliament through the House Committee on Women's and Children's Affairs.

Anyone who is interested to share his opinions on this subject is welcome to attend.

ไทยรัฐ

วันอังคารที่ 29 สิงหาคม พ.ศ. 2532

แรม 13 ค่ำ เดือน 9 ปีมะเส็ง 19

เอดส์ในเด็กไทย

โรคเอดส์กำลังเป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงและน่ากลัวขึ้นทุกขณะ โดยเฉพาะแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบถึงเด็กไทยของเรา ไม่ว่าจะเป็นในกลุ่มโสเภณีเด็ก เด็กเร่ร่อนจรจัด เด็กติดยาเสพติด รวมไปถึง เด็กที่อยู่ในครรภ์มารดาที่เป็นโรคเอดส์ คณะทำงานด้านเด็ก จึงได้ร่วมกับ คณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร จัดสัมมนาขึ้นในหัวข้อเรื่อง "ผลกระทบจากการพัฒนาประเทศ : การแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชน" ณ ตึกรัฐสภา ในวันที่ 30 ส.ค. นี้ ตั้งแต่ 08.30-16.30 น. เนื้อหาของการสัมมนาจะครอบคลุมตั้งแต่ ภาพรวมของการพัฒนาประเทศที่ส่งผลกระทบถึงสวัสดิภาพของเด็กไทย สถาบันสังคมกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยประเด็นที่สำคัญคือ ปัญหาเด็กไทยกับโรคเอดส์ ผลของการสัมมนาจะส่งผลถึงมาตรการที่จะป้องกันและแก้ไขสภาพปัญหาของโรคเอดส์ที่จะเกิดขึ้นในเด็กไทย โดยคณะกรรมาธิการฯ จะสรุปผลจากการสัมมนาเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร พิจารณาอนุมัติส่งให้รัฐบาลได้พิจารณาดำเนินการอย่างจริงจังต่อไป ทางผู้จัดขอเชิญชวนผู้สนใจเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นได้ เพื่อระดมความคิดและประสบการณ์ในอันที่จะป้องกันและปราบปรามโรคร้ายนี้ให้ห่างพ้นไปจากเด็กไทย

"คณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน รณรงค์เพื่อป้องกันการแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชน"

นางเย็นจิตต์ รัฬพันธ์ ณ อยุธยา ประธานกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร จะจัดสัมมนาเรื่อง "ผลกระทบจากการพัฒนาประเทศ : การแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชน" ในวันพุธที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๓๒ ณ ห้องประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทีการัฐสภา

ทั้งนี้ สืบเนื่องมาจากการประชุมคณะกรรมาธิการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๔ เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ที่ผ่านมา ที่ประชุมได้พิจารณาเห็นว่า แนวทางในการพัฒนาประเทศในช่วงที่ผ่านมา แม้จะเกิดผลดีในทางเศรษฐกิจ แต่ได้ก่อให้เกิดปัญหาสังคมหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะในเด็กและเยาวชนนั้น ปัจจุบันภัยจากการแพร่กระจายของโรคเอดส์ได้กลายเป็นปัญหาเร่งด่วนที่คุกคามชีวิตของเด็กและเยาวชน ผู้ซึ่งไม่มีโอกาสป้องกันตนเอง คณะกรรมาธิการฯ จึงมีมติมอบหมายให้ประธานคณะกรรมาธิการดำเนินการจัดสัมมนาเรื่อง "ผลกระทบจากการพัฒนาประเทศ : การแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชน" ขึ้น เพื่อหาแนวทางในการป้องกันโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชนต่อไป

การสัมมนาจะเริ่มจากการปาฐกถานำให้เห็นภาพรวมของผลกระทบจากการพัฒนาประเทศกับสวัสดิภาพของเด็กไทย ในระดับโครงสร้าง โดย คุณหญิงจันทนี สันตบุตร และตามมาด้วยการอภิปราย ๒ หัวข้อ หัวข้อแรกจะอภิปรายเรื่อง "เด็กไทยกับโรคเอดส์ เหยื่อความทันสมัย" ในตอนบ่ายจะอภิปรายในเรื่อง "สถาบันสังคมกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน" นอกจากนี้ นายแพทย์อุดมศิลป์ ศรีแสงงาม จะนำการเปิดอภิปรายทั่วไปเกี่ยวกับปัญหาโรคเอดส์

สำหรับผู้เข้าร่วมสัมมนาคณะกรรมการได้เชิญ ผู้แทนองค์กรเยาวชนทั้งภาครัฐและภาคเอกชน นิสิต นักศึกษา ผู้แทนหน่วยงาน คณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้สนใจ ประมาณ ๒๐๐ คน เข้าร่วมสัมมนา ผลที่คาดว่าจะได้รับในการจัดการสัมมนาในครั้งนี้คือ จะทำให้ทราบข้อมูลและข้อสรุปในการสัมมนาอันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาในการพัฒนาเด็กและเยาวชนทั้งในภาครัฐและเอกชน จะทำให้เยาวชนและผู้ทำงานเยาวชนจากองค์กรเยาวชนต่าง ๆ ได้มีโอกาสพบปะและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งจะนำไปสู่ผลในทางปฏิบัติและจะทำให้ทราบจุดอ่อนและจุดเด่นของการประสานงานระหว่างองค์กรเยาวชนต่าง ๆ เพื่อกำหนดแนวทางในการแก้ไขต่อไป.

ข่าวพาที

ฉบับลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๒

๕๕๐ เยาวชนไทยติดเชื้อเอดส์ ให้รู้ทุกฝ่ายเร่งหาทางป้องกัน

พบเยาวชนทั่วประเทศติดเชื้อเอดส์ ๕๕๐ คน หรือประมาณ ๑% ของผู้ติดเชื้อเอดส์ทั้งหมดโดยได้รับเชื้อจากเพศสัมพันธ์ 10% และจากการใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน 8.5% เร่งให้หามาตรการป้องกันการติดเชื้อโดยร่วมมือกันทุกฝ่าย เผยหน่วยงานของรัฐและเอกชนขาดการประสานงานร่วมมือกันทำให้เกิดผลด้านลบต่อการควบคุมโรคนี้

นพ.สงวน นิตยารัมภ์พงษ์ แพทย์ชนบทดีเด่น ปี 2528 จากกองแผนงาน กระทรวงสาธารณสุข กล่าวในที่ประชุมสัมมนาเรื่อง "ผลกระทบจากการพัฒนาประเทศ ต่อการแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชน" ว่า มีรายงานล่าสุดจากกรมควบคุมโรคติดต่อให้ทำการสำรวจหาผู้ติดเชื้อเอดส์ในกลุ่มเยาวชนทั่วประเทศอายุระหว่าง 0–19 ปี พบว่า มีประมาณ 550 คน หรือประมาณ 1% ของผู้ติดเชื้อเอดส์ทั้งหมด โดยได้รับเชื้อจากเพศสัมพันธ์ 10% และจากการใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน 8.5% ดังนั้น จะต้องเร่งหามาตรการป้องกันการติดเชื้อโดยร่วมกันทุกฝ่าย ตั้งแต่ให้การศึกษาแก่แม่ และเยาวชน ซึ่งรัฐควรมีบทบาททางด้านนี้โดยตรง

นพ.สงวนกล่าวอีกว่า กลุ่มไฮเภณีราคาถูกในซ่องมีโอกาสเสี่ยงสูง ขณะนี้พบว่าติดเชื้อเอดส์ 2.8% และจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงปลายปีนี้ ประมาณ 9% หรือ 5,000 คน ในขณะที่ไฮเภณีแอบแฝงระดับสูง จะติดเชื้อเอดส์เพียง 1% และจะเพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อยเพียง 1.5% ในปลายปีนี้ ส่วนไฮเภณีชาย ติดเชื้อเอดส์ 3% และจะไม่เพิ่มจำนวนมากไปกว่านี้อีก

นพ.สงวนกล่าวว่า หากไม่มีการป้องกันหยุดยั้ง การขยายตัวของโรคเอดส์ เชื่อว่า ใน 5 ปีข้างหน้าจะมีคนติดเชื้อถึง 1 ล้านคน และใน 3 ปีข้างหน้านี้ จะมีคนตายด้วยโรคเอดส์ซึ่งติดเชื้อในปี 2531—2532 ประมาณวันละ 5 คน หลังจากนั้นยังไม่มียารักษา อีก 10 ปีข้างหน้า จะมีคนตายวันละ 10 คน

ดร.ทวิทอง หงษ์วิวัฒน์ ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษานโยบาย มหาวิทยาลัยมหิดล รายงานว่า การแพร่ระบาดของโรคเอดส์ เกิดจากพฤติกรรมของมนุษย์ ตั้งแต่การเสพยาเสพติด ความสำส่อนทางเพศ อีกทั้งโรคเอดส์ไม่ใช่หน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขเพียงแห่งเดียว แต่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอื่น ๆ ด้วย

อย่างไรก็ตาม ขณะนี้ ทั้งหน่วยงานรัฐและเอกชนยังขาดการประสานงานร่วมมือกันทำให้เกิดผลด้านลบต่อการควบคุมโรคเอดส์ ประชาชนเกิดความกลัวอย่างไร้เหตุผล แทนที่จะกลัวอย่างมีสติ อีกทั้งยังพบว่า มีผู้ใช้ความกลัวนี้เป็นเครื่องมือในการโอบอุ้มหาเสียงให้ตัวเอง หรือหางบประมาณมาสนับสนุนหน่วยงานของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

ดร.ทวิทอง ให้ทรรศนะส่วนตัวว่า แนวโน้มอนาคตของการแพร่ระบาดโรคเอดส์จะเกิดขึ้นในกลุ่มประชาชนที่มีฐานะยากจนทั้งในเมืองและชนบท แต่น่าเป็นห่วงว่าคนที่ยากจนนั้นอาจแก้การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต เมื่อเทียบกับคนที่มีฐานะดีและมีการศึกษา

"มีการสำรวจอย่างไม่เป็นทางการถึงการติดเชื้อของไฮเภณีในเมืองเชียงใหม่พบว่า ไฮเภณีในซ่องราคาถูก โอกาสที่จะระบาดหรือแพร่เชื้อและรับเชื้อมีมากกว่าไฮเภณีในรูปแบบอื่น ๆ และถูกค้าของซ่อง เป็นพวกหาเช้ากินค่ำ ทำงานกับสามล้อหรือเป็นกรรมกร"

ดร.ทวิทองกล่าวต่อไปว่า แต่กลุ่มที่น่าเป็นห่วงมากที่สุด คือกลุ่มเยาวชนที่มีค่านิยม "เด็ดเป็นชายต้องเที่ยวผู้หญิง" ทำให้มีพฤติกรรมสำส่อนทางเพศได้

"ค่านิยมเที่ยวไฮเภณีจึงเป็นไปโดยไม่มีการป้องกันทั้งสิ้น รัฐยังปล่อยให้มีซ่องหรือไฮเภณีมากขึ้น ก็น่าวิตกว่าการระบาดของโรคเอดส์ จะไปได้เกิดขึ้นเฉพาะผู้ใช้บริการเท่านั้น แต่จะมีผลไปถึงภรรยา และทารกในครรภ์"

นายสันธนา ธรรมสาโรจน์ ผู้ประสานงานโครงการเด็กเร่ร่อน มูลนิธิโกมลคีมทอง กล่าวว่า ขณะนี้ เด็กเร่ร่อน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กผู้ชาย มาจากครอบครัวยากจน หนีออกจากบ้านเพื่อดำเนินชีวิตด้วยตนเอง และไม่ทันไรก็ถูกหลอกได้ง่าย ดังที่มีกรณีเด็กเร่ร่อนไปพบนายทหารที่ฮ่องกง ถูกฝรั่งนักท่องเที่ยวทำวิตถารทางเพศ ซึ่งอาจจะมีโอกาสติดเชื้อเอดส์ได้ง่าย

นายสันธนา รายงานว่าจากการสำรวจเด็กเร่ร่อนในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวนไม่ต่ำกว่าหนึ่งหมื่นคน โดยเป็นเด็กกรุงเทพฯ 43.75% ภาคกลาง 40.62% ภาคเหนือ 4.25% ภาคอีสาน 6.25% ภาคใต้ 4.69%

นางสาวอภิญญา เวชชัย นักสังคมสงเคราะห์ จากกองวิชาการ กรมประชาสงเคราะห์กล่าวว่า สถาบันสังคมในเวลานี้อยู่ในสภาพที่น่าเป็นห่วงมาก โดยเฉพาะสภาพปัญหาครอบครัว พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก และมักดอบสนองลูกด้วยทรัพย์สนะบริโภค ทางด้านเด็กชนบทกลายเป็นปัจจัยการผลิตของพ่อแม่ ถูกขายไปในโรงงานหรือซ่องมากขึ้น

"เด็กนักเรียนถูกจองตัวตั้งแต่ยังเรียน ป.6 จนครูหลายคนต้องไปอ้อนวอนนายหน้าว่าขอให้เด็กเรียนจบ ป.6 ก่อน น่าสงสัยเหลือเกินว่า คุณค่าความรักของพ่อแม่นั้นหายไปไหนหมด"

น.ส.อภิญญา กล่าวอีกว่า ปัญหาไฮเภณีสัญจร ซึ่งกำลังแพร่กระจายไปทั่วมีผลต่อการแพร่โรคเอดส์ด้วย โดยเฉพาะในตลาดนัดค้าวัวควาย ที่ทุ่งกุลาร้องไห้ เต็มไปด้วยกระดาษชำระ มีนักเรียนและนักศึกษาไปใช้บริการกันมากเพราะราคาถูก นอกจากนี้ ยังมีบริการส่งไฮเภณีสัญจรโดยทางรถมอเตอร์ไซค์ไปให้กับชาวนาที่เฝ้านาอยู่ไกล ๆ โดยคิดค่าบริการเป็นข้าว

น.ส.อภิญญากล่าวว่าเด็กจะตกเป็นเหยื่อของโรคเอดส์โดยไม่รู้ตัว ถ้าพ่อแม่มีพฤติกรรมสำส่อนทางเพศ หรือติดยาเสพติด

นพ.เทพพนม เมืองแมน กล่าวว่า จากการสำรวจในปัจจุบันพบว่า เด็กอายุ 0–14 ปี และเยาวชน 15–25 ปี ประมาณ 60% มีสุขภาพกายดีขึ้นและสุขภาพจิตแย่ลง นอกจากนี้มีการศึกษาสูงขึ้น แต่ความคิดและจริยธรรมของสังคมลดลง เพราะสถาบันครอบครัวแตกแยกมากขึ้น

นพ.เทพพนมกล่าวอีกว่า นับตั้งแต่ปี 2527 เป็นต้นมา สถาบันทางสังคมทุกสถาบันถูกโรคเอดส์คุกคาม แต่ทว่านโยบายในการดำเนินการแก้ไขนั้น ต้องถูกปกปิดข้อมูลและข้อเท็จจริง เพราะรัฐบาลกลัวว่าจะมีผลกระทบต่อการท่องเที่ยว

อย่างไรก็ตาม นพ.เทพพนมอ้างผลการสำรวจในปี 2530 พบว่า ชายไทยในเขตเมืองร้อยละ 70 ใช้บริการอย่างน้อย 3 ครั้งต่อเดือน นับว่าเป็นสถิติที่สูงมาก ซึ่งจะส่งผลต่อครอบครัว โดยเฉพาะภรรยา อาจจะได้รับเชื้อจากสามี ทำให้โรคเอดส์แพร่กระจายอย่างรวดเร็ว ดังนั้น น่าจะมีการจัดสัมมนาบทบาทของผู้เป็นพ่อในครอบครัวบ้าง

การสัมมนาครั้งนี้ จัดโดยคณะกรรมาธิการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร ร่วมกับคณะทำงานด้านเด็ก โดยมีผู้เข้าร่วมสัมมนาร่วมสองร้อยคน

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

วันศุกร์ที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2532
บทความ มติชนรายวัน หน้า ๙

BAIYOKE TOWER
ใบหยก ทาวเวอร์
ศูนย์ขายส่งเสื้อผ้าสำเร็จรูป

ซอยสองพลู

ผมคิดว่าคนที่เป็นพลเมืองดี ในเมืองไทยทุกวันนี้น่าจะต้องสนใจในเรื่องโรคเอดส์ให้มาก เพราะเราไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงความเข้าใจที่ว่า โรคเอดส์เป็นโรคที่ทำลายเผ่าพันธุ์มนุษย์ และบ้านเมืองได้เสียแล้ว การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ และทางการแพทย์เกี่ยวกับโรคเอดส์ชี้ให้เห็นได้ชัดว่าโรคเอดส์นี้เรียกได้จริง ๆ ว่าเป็นโรคที่มาล้างมนุษย์ให้หมดพืชหมดพันธุ์ไปทีเดียว

แต่เราก็จะต้องนึกไว้ด้วยว่า โรคทุกชนิดนั้น ในที่สุดจะต้องมีทางแก้หรือป้องกันได้แต่ก่อนเมื่อไม่กี่สิบปีมานี้เองมีโรคหลายอย่างซึ่งเมื่อเป็นแล้ว จะต้องถึงแก่ความตายอย่างแน่นอน เพราะไม่มีทางรักษาหรือไม่มีทางควบคุม โรคหัวใจนั้นหนึ่งละ โรคต่าง ๆ เกี่ยวกับทางสมองก็ดูออกจะไม่มีทางรักษาในสมัยก่อน ต้องเป็นบ้าเป็นเบื่อหรือล้มตายกันไป โรคเกี่ยวกับทางไตดูออกจะไม่มีทางรักษา พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวพระปิยมหาราชของชาวไทย ก็เสด็จสวรรคตเมื่อพระชนมายุเพียง 58 ปีด้วยพระโรคไต ซึ่งขณะนี้มีทางรักษามีทางแก้ไขหรือมีทางผ่อนหนักให้เป็นเบาได้มากหลายทาง ดูไปแล้วโรคที่ถึงตายในสมัยก่อนยังมีอีกหลายโรค แม้แต่โรคปอดบวมหรือนิวมอเนีย ก็ตายกันมากมาย

เพราะฉะนั้นทุกครั้งที่เรานึกว่าโรคเอดส์เป็นโรคถึงตายยังไม่มีทางแก้ เราจะต้องนึกต่อไปทันทีว่าทางแก้นั้นมีแต่ยังมาไม่ถึง และคนที่คิดหาทางแก้นั้นมีอยู่มาก และกำลังทำงานอยู่ ทางแก้หรือทางกันนั้นอาจจะมาถึงเมื่อไรก็ได้

คิดเสียอย่างนี้จึงจะไม่ท้อถอย

ผมเองที่สนใจในเรื่องโรคเอดส์ เพราะเป็นหน้าที่พลเมืองดี และพยายามศึกษาหรืออ่านข่าวคราวเพื่อให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์นั้นทันสมัยอยู่เสมอก็ด้วยความคิดที่ว่า สักวันหนึ่งจะต้องมียาแก้หรือยากันโรคนี้

การป้องกันมิให้โรคเอดส์เกิดขึ้นได้นั้น ควรจะต้องมองหาหนทางในทุกแง่ทุกมุมของสังคม หมายความว่าจะต้องแยกแยะสังคมออกเป็นกลุ่มและพิจารณาหาทางแก้ไขโรคนี้ในแต่ละกลุ่มให้ละเอียดและได้ผลจริง ๆ

เพราะการพิจารณาหาทางแก้ไขของคนทั้งสังคมโดยไม่แยกแยะนั้น น่าจะได้ผลดีน้อยกว่าที่จะแยกแยะสังคมออกเป็นชนิดเป็นประเภท และเป็นฝ่าย

ด้วยเหตุนี้ผมจึงยินดีเมื่อทราบว่าคณะกรรมาธิการกิจการสตรี และเยาวชนร่วมกับคณะทำงานด้านเด็กได้จัดสัมมนาเรื่องผลกระทบจากการพัฒนาประเทศ

การแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็ก และเยาวชนขึ้นที่ตึกรัฐสภา

การประชุมจะเป็นในรูปสัมมนาก็ตาม หรือในรูปแบบอื่นก็ตาม เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์ในเยาวชน และเด็กนั้นย่อมจะมีประโยชน์ยิ่ง และน่าจะมีต่อ ๆ ไปได้หลายครั้ง จนกว่าเราจะได้ข้อมูล และความรู้ต่าง ๆ ที่ละเอียดกว่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน

คุณเย็นจิตต์ รพีพัฒน์ ณ อยุธยา เป็นคนที่ผมนับถือมานานปีแล้ว ตั้งแต่ได้เห็นเธอเป็นสตรีที่ออกโทรทัศน์ไทยเป็นคนแรก คือ โทรทัศน์ช่อง 4 ซึ่งถ้าจะว่าไปแล้ว คุณเย็นจิตต์ ก็เป็นมนุษย์คนแรกที่โผล่หน้าออกมาบนจอโทรทัศน์ของไทย จึงเรียกได้ว่าเป็นบุคคลพิเศษคนหนึ่ง และผมก็ได้ตามนับถือกันเรื่อยมาตั้งแต่นั้นมาจนถึง คุณเย็นจิตต์ ได้เป็นผู้แทนราษฎรและในขณะนี้เข้ามาเป็นประธานคณะกรรมาธิการของสภาผู้แทนทางกิจการสตรีและเยาวชน ที่เอ่ยถึง คุณเย็นจิตต์ ก็เพราะเรื่องที่จะกล่าวต่อไปนี้เนื่องมาจากคำแถลงของ คุณเย็นจิตต์ เกี่ยวกับเยาวชน และการเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ในเมืองไทยของเรานี้

คุณเย็นจิตต์ บอกว่าคนที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ส่วนใหญ่เป็นโสเภณี เด็กเร่ร่อน นักเรียน นักศึกษา และลูกจ้างทั่วไป มีเด็กอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งจำนวนมากและไม่ค่อยจะมีใครนึกถึง ซึ่งผมเข้าใจว่าเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์เหมือนกัน คือ ลูกศิษย์วัด น่าจะลองสำรวจสถิติดูบ้างว่าลูกศิษย์วัดในพระนครนี้ทั้งหมดมีจำนวนเท่าไร เจ็บป่วยกันอย่างไรบ้างหรือหาไม่ หรือว่าพระท่านเลี้ยงดีจนไม่ติดเชื้อเอดส์ ซึ่งผมไม่เชื่อ และกล้าพูดได้ทีเดียวว่าถ้าลองสำรวจลูกศิษย์วัดกันขึ้นมา ก็จะได้ผลว่ามีเชื้อเอดส์ไม่น้อยอยู่เหมือนกัน ถ้าจะว่ากันไปจริง ๆ แล้วเยาวชนของเรา คือ อายุตั้งแต่ 14-15 ขึ้นไป จนถึง 20 เศษเป็นผู้ที่เสี่ยงต่อโรคเอดส์ทั้งนั้นไม่ว่าจะจำแนกแยกแยะออกไปเป็นนักเรียน นักศึกษา หรืออะไรก็ตามที ผมว่าถ้าหากเราสนใจเฉพาะเยาวชนทั้งหมดเกี่ยวกับการติดเชื้อโรคเอดส์แล้ว เราจะได้ประโยชน์มากกว่าที่จะไปแยกประเภท เพราะการแยกเช่นนี้อาจจะทำให้สับสนได้

จะเป็นเพราะเหตุใดก็ตามที ความจริงนั้นก็รู้ ๆ กันอยู่ แต่จะพูดไปก็เป็นการชักความผิดไปให้แก่คนอื่น ๆ เพราะฉะนั้นจึงไม่พูดเสียดีกว่า จะเป็นเพราะเหตุใดก็ตามทีผม และคนอื่น ๆ อีกมากที่มีอาชีพเป็นครูบาอาจารย์สอนมหาวิทยาลัย หรือตามโรงเรียนมัธยม มีความเห็นพ้องต้องกันว่าในสมัยปัจจุบันนี้เด็กชั้นนักเรียนมัธยมมีความรู้สึกทางเพศเป็นมุมฉาก (Deviate) กับความรู้สึกทางเพศของคนทั่ว ๆ ไป

เมื่อแรกเรารู้จักโรคเอดส์ขึ้นใหม่นั้น มีเสียงพูดว่าโรคนี้มาจากบุคคลที่มีกิจกรรมทางเพศหรือร่วมเพศกับคนเพศเดียวกันเป็นปฐมเหตุ แต่ต่อมาเมื่อได้ตรวจไปประจำว่าในผู้หญิง เช่นโสเภณีก็มี สตรีอื่น ๆ ตลอดไปจนเด็กที่เป็นทารกก็เป็นโรคเอดส์ได้ ความเข้าใจว่าโรคเอดส์ จะมีเฉพาะแต่ในสังคมชอบไม้กอเดียวกันเท่านั้นก็เริ่มจะจางไป

แต่ถึงจะทราบว่าโรคเอดส์เป็นได้ในคนหลายกลุ่มก็ตามที แต่ข้อเท็จจริงที่ว่าเด็กและเยาวชนของเราได้กลายเป็นคนที่น่ารังเกียจว่าโฮโมเซ็กช่วลนั้นก็ยังเป็นความจริงที่ไม่มีใครปฏิเสธได้

เมื่อปฏิเสธไม่ได้ ก็ได้แต่ซุบซิบบอกกันให้รู้ ไม่มีใครกล้าเผชิญต่อความจริง ดูแอบปิดบังกันอยู่อย่างไรไม่ทราบ จะเป็นเพราะอายแทนเด็ก หรือไม่อยากให้ผู้ปกครองของเด็กได้รับรู้จะเสียใจ หรือกลัวจะถูกหาความว่าเป็นเสียเองอย่างใดอย่างหนึ่งผมก็ไม่ทราบ

แต่ผมเห็นว่าเรื่องนี้ผู้ใหญ่ควรจะยอมรับความจริง เมื่อรับความจริง และได้ข้อมูลต่าง ๆ แล้ว ก็ควรจะหาทางแก้ไขให้ชีวิตคนที่กำลังจะเติบโตเป็นพลเมืองอีกจำนวนมากนั้น ให้เปลี่ยนแปรเข้าสู่ชีวิตปกติ มีความสำนึกมีอารมณ์เช่นเดียวกับคนเพศเดียวกันทั่ว ๆ ไป อย่าให้ต้องมาแยกกลุ่มอยู่ต่างหาก แล้วนึกว่าตัวเองไม่ใช่คน

การป้องกันโรคเอดส์ด้วยการใส่ปลอกอย่างที่ท่านนายกฯ ท่านว่านั้น ถูกต้องทุกประการ ปัญหาก็ลงมาถึงวัยรุ่น ว่าเสพกามทางไหนอย่างไร และเอาจริงเข้าแล้วปลอกเป็นประโยชน์ต่อวัยรุ่นเพียงใดแค่ไหนหรือไม่?

และถ้าปลอกไม่เป็นประโยชน์หรือใช้การไม่ได้เต็มที่ในการป้องกันโรคเอดส์สำหรับวัยรุ่นแล้ว เราจะหาสิ่งใดต่อไปหรือจะทำอย่างไรกันต่อไป เพราะการป้องกันโรคเอดส์ให้แก่วัยรุ่นทำให้การเสี่ยงโรคมีน้อยลงนั้นก็

ยังเป็นเรื่องที่จะต้องทำอยู่ดี ไช่ว่าจะหมดวิธีหมดหนทางไปเสียทุกอย่าง

คุณเย็นจิตต์ กล่าวว่าเด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ควรเป็นตัวอย่างสอนผู้ใหญ่ทางอ้อมด้วยการประพฤติตนอยู่ในขอบเขต ไม่เที่ยวผู้หญิงเพื่อให้ผู้ใหญ่เกิดความสำนึก และละอายใจ

ก็นั่นนะสิครับ หนุนกันไปหนุนกันมาเกิดไม่เที่ยวผู้หญิงเสียเลย แต่ไปชุมนุมกันทำอย่างอื่น แล้วผู้ใหญ่ที่ไหนจะไปตามทัน?

อีกข้อหนึ่งจากคำพูดของ คุณเย็นจิตต์ ซึ่งผมขอคัดมาลงไว้ในที่นี้ ก็คือ

"สำหรับแม่บ้านควรจะปรุงแต่งอารมณ์ทางเพศให้มีชีวิตชีวามากขึ้น เพื่อเป็นสิ่งเหนี่ยวรั้งสามีไม่ให้ไปมีหญิงอื่นหรือหาความสำราญนอกบ้าน"

เป็นอันว่า คุณเย็นจิตต์ เสนอให้เปิดซ่องในบ้าน โดยให้แม่บ้านเป็นแม่เล้าเสียเอง

ความคิดนี้คมชำดีมากครับ แต่ก่อนที่จะเห็นด้วยหรือมีความเห็นอย่างใดอื่นอีกผมขอคิดดูก่อน

สำหรับผมเองนั้นช่างเถิด เพราะมันหมดธุระปะปังไปเป็นสิบ ๆ ปีมาแล้ว แต่ผมเห็นอกพ่อบ้านคนอื่น อายุราว 40 - 50 แม่บ้านก็อายุรุ่นราวคราวเดียวกันจะแก่อ่อนกว่ากันก็ไม่กี่ปี

แล้ววันดีคืนดีลองมานั่งกินกาแฟด้วยกันตอนเช้า เห็นแม่ยอดชีวิตหาตาหนักกว่าแต่ก่อน หาปากหนักกว่าแต่ก่อน ระหว่างขอบตากับคิ้วก็รู้สึกว่าจะมีสีฟ้าสีน้ำเงินอะไรมากกว่าแต่ก่อน ไม่รู้ว่าไปถูกใครชกมา

จริตกิริยาก็แปลกไป ที่เคยเป็นกันเองเหมือนแต่ก่อนก็หายไปแล้ว กลับมีการทิ้งหางตากระตุ้งกระติ้งอย่างที่ไม่เคยเห็นมาแต่ก่อน

อย่างนี้แหละครับจะทำให้พ่อบ้านไม่ออกจากบ้านไปไหนเลย หรือทำให้พ่อบ้านอยากเตะให้คว่ำคาชามข้าวต้มไป

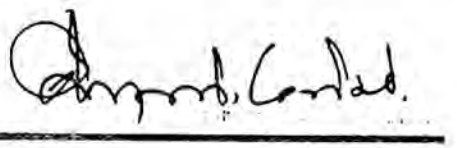

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

ผนึกกำลังต้านเอดส์ทุกวงการ

เริ่มเน้นพวกขี้ยา โสเภณี บาร์เกย์

สาธารณสุข ผนึกกำลังผู้บริ

อ่านต่อหน้า 12

หารระดับสูงของกระทรวงจากทั่วประเทศสู้มหันตภัยจากโรคเอดส์ โดยให้เน้นในกลุ่มยาเสพติดและหญิงโสเภณี พบชาวมาเลเซียและสิงคโปร์เกือบ 500 คนติดยาเสพติดและล่าสุดเป็นเอดส์มารักษาตัวอยู่ที่ รพ.หาดใหญ่ หมอแมกไซไซห่วงอาจมีการระบาดของโรคเอดส์รุนแรงกว่าภาคเหนือ จนเป็นผลให้ประเทศไทยต้องถึงกับล้มละลายทางเศรษฐกิจ แนะให้นายกรัฐมนตรีลงมาเป็นผู้แก้ปัญหาด้วยตัวเอง เผยตัวเด็กเร่ร่อนทำงานบาร์เกย์ติดโรคร้ายจากฝรั่งในตอนนี้ยังทำงานอยู่ตามปกติ

ที่กระทรวงสาธารณสุข ตอนบ่ายวันที่ 30 ส.ค. นพ.สมศักดิ์ วรคามิน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้เปิดเ..ยกับผู้สื่อข่าวว่า จากกรณีที่ทางกระทรวงสาธารณสุขได้จัดประชุมผู้บริหารงานระดับสูงของกระทรวง ครั้งที่ 2/2532 ซึ่งมีนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป ทั่วประเทศมาประชุม โดยแบ่งประชุมตามภาคต่าง ๆ แต่ละเขต จนขณะนี้การประชุมเสร็จสิ้นลงแล้ว ผลจากการประชุมก็เพื่อวางนโยบายควบคุมและป้องกันโรคเอดส์ที่กำลังแพร่ระบาดอยู่ในเวลานี้ จากการประชุมประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี แพทย์และเจ้าหน้าที่ทุกคนผนึกกำลังที่จะต่อสู้กับโรคเอดส์อย่างเต็มที่ นโยบายเร่งด่วนในการประชุมก็เพื่อที่จะเร่งรัดการควบคุมให้มากขึ้นในกลุ่มที่เป็นปัญหาได้แก่ กลุ่มผู้ติดยาเสพติด และหญิงโสเภณี ให้ผู้บริหารส่วนกลางและจังหวัดเร่งรัดการดำเนินงานด้านป้องกันให้มากขึ้น เพิ่มการประชาสัมพันธ์การให้ข้อมูลสุขศึกษา และให้ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเร่งรัดการประชาสัมพันธ์ในเชิงรุกให้มากขึ้น

ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้กล่าวต่อไปว่า ที่ประชุมได้ตกลงให้จังหวัดหาวิธีการหรือแนวทางที่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน การควบคุมโรคเอดส์ในกลุ่มเสี่ยง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มหญิงโสเภณี ให้ผู้บริหารส่วนกลางมีส่วนติดตาม ดูแล ควบคุม กำกับ และร่วมประสานงานสนับสนุนทางจังหวัดมากขึ้น โดยมอบหมายให้รองปลัดกระทรวงสาธารณสุขทั้ง 3 คนรับผิดชอบคนละ 3 เขต และมีผู้ตรวจการกระทรวงและผู้ตรวจของแต่ละเขตไปสนับสนุนแต่ละจังหวัดอย่างใกล้ชิดด้วย และให้การเปิดเผยข้อมูลอย่างเป็นความจริงเพื่อประโยชน์ของประชาชนจะได้รู้ข้อเท็จจริง นอกจากนี้แล้วขอเรียนย้ำว่าในการออกใบรับรองแพทย์ให้กับผู้เข้ารับราชการทุกครั้งให้ตรวจเลือดปัสสาวะเสพติดด้วย โดยให้เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค. ปีหน้า สำหรับขั้นตอนการดำเนินงานตรวจสอบทางกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์จะออกคู่มือที่แน่นอนให้อีกครั้งหนึ่ง เชื่อว่าเมื่อมีการตรวจสอบยาเสพติดในการทำงาน จะทำให้วัยรุ่นเลิกยาเสพติดอีกทางหนึ่ง ลดอัตราการเกิดเอดส์ไปในตัวด้วย

นอกจากนี้แล้วมีรายงานข่าวจาก จ.สงขลา แจ้งว่า จากสถิติของการพบผู้ป่วยที่ติดเชื้อโรคเอดส์ที่ รพ.หาดใหญ่ สำรวจพบว่าจำนวนประมาณร้อยละ 80 เป็นผู้ติดยาเสพติดมาก่อน ส่วนที่เป็นหญิงอาชีพพิเศษหรือหญิงบริการนั้นมักมีประวัติว่าเป็นผู้ติดยาเสพติดเช่นเดียวกันมาก่อน ส่วนที่เป็นหญิงอาชีพพิเศษ ประวัติว่าไม่เคยติดยาเสพติดแต่เป็นชายรักร่วมเพศ จากการที่มีผู้ติดเชื้อโรคเอดส์เป็นจำนวนมากเป็นผู้ติดยาเสพติด ดังนั้นการแก้ปัญหาของผู้ป่วยติดเชื้อโรคเอดส์จึงน่าที่จะไม่ใช่เป็นการให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ และการควบคุมผู้ติดเชื้อรวมถึงการรณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์เท่านั้น แต่

สิ่งหนึ่งที่จะเป็นการระงับการเกิดโรคเอดส์ที่ได้ผลก็คือ การรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด

ทางโรงพยาบาลศาลใหญ่ได้เริ่มทำการบัดรักษาผู้ป่วยติดยาเสพติดและสารเสพติดมาตั้งแต่วันที่ 4 ส.ค.2529 จนถึงปัจจุบันได้ให้การบริการบำบัดรักษาผู้ป่วยติดยาเสพติดมาแล้วจำนวน 1,823 คน ใช้ชื่อว่าหน่วยบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดและสารเสพติด รพ.ศาลใหญ่ จากการรวบรวมข้อมูลจากแบบผู้เข้ารับการรักษาของผู้เข้ารับการรักษาครั้งแรกของโรงพยาบาลศาลใหญ่ 1,678 ราย (โดยมีจำนวนลงทะเบียนครั้งแรกไว้ 1,823 ราย) ดังมีรายละเอียดดังนี้ เพศชาย 1,602 ราย (95.5%) หญิง 64 ราย (3.8%) อายุเฉลี่ย 28-60 ปี สัญชาติไทย 983 ราย (58.6%) คนมาเลเซีย สิงคโปร์ 695 ราย (41.4%) เป็นคนโสด 1,120 ราย (65.7%) สมรส 484 ราย (28.9%) ยาเสพติดที่ใช้ เฮโรอีน 1,659 ราย (98.8%) กัญชา 130 ราย (7.7%) วิธีใช้ฉีด 976 ราย (58.2%) สูบ 837 ราย (49.9%) สาเหตุที่สำคัญที่ใช้ยาเสพติดเพื่อนชวน อยากทดลอง 723 ราย (43.1%) เพื่อสนุกสนาน 866 ราย (51.6%) เงินที่ใช้ซื้อยาต่อวันมากกว่า 300 บาท 555 ราย (33.1%) 50-100 บาท 393 ราย (23.4%) 100-200 บาท 370 ราย (22.0%) ส่วนใหญ่เริ่มติดยาเสพติดมาตั้งแต่วัยเรียน ทาง รพ.ศาลใหญ่ จึงได้จัดให้มีโครงการอบรมเยาวชนอาสาต่อต้านยาเสพติดขึ้นเป็นประจำทุกปี เพราะภยันตรายของโรคเอดส์นั้นส่วนใหญ่สามารถสกัดกั้นได้ด้วยการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดอย่างจริงจังและต่อเนื่องต่อไป

เมื่อวันที่ 30 ส.ค. ที่ห้องประชุมใหญ่ สภารัฐสภา เวลา 09.00 น. มีการสัมมนาเรื่อง "ผลกระทบจากการพัฒนาประเทศต่อการแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชน" จัดโดยคณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร ร่วมกับองค์กรเอกชน นายแพทย์ประเวศ วะสี นายแพทย์แม็กไซไซกล่าวว่า ถ้ารัฐบาลไม่สนใจเด็กและเยาวชนจะเป็นวางระเบิดเวลาในอนาคต เพราะเด็กก็คืออนาคตของชาติ จะเห็นได้ว่าสังคมไทยก้าวไปสู่การเป็นสังคมปิดสังวาสนานาชาติ มีการติดต่อเพศสัมพันธ์กับชาวต่างประเทศทั่วโลก ปัญหาโรคเอดส์จึงเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ก่อนหน้านี้ในรัฐบาลก่อน ๆ ได้มีการเตือนให้ระมัดระวังการแพร่ของโรคนี้แต่รัฐบาลเกรงว่าจะกระทบถึงการท่องเที่ยวไม่อยากให้มีการเผยแพร่ข่าวออกไป โรคเอดส์จึงได้ลุกลามไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะบางกลุ่มติดเชื้อโรคเอดส์ถึง 40%

นายแพทย์แม็กไซไซกล่าวอีกว่า ปัญหาโรคเอดส์ร้ายแรงเสียยิ่งกว่า "กาฬโรค" ซึ่งในยุโรปครั้งหนึ่งกาฬโรคเคยระบาดทำให้ประชาชนเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก แต่คนที่เป็นโรคนี้จะตายภายใน 2-3 วัน ส่วนผู้ที่ป่วยด้วยโรคเอดส์ต้องใช้เวลา 4-5 ปีกว่าจะเสียชีวิต ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก และอาจส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศล้มละลาย ทุกฝ่ายจึงต้องมาร่วมมือกันแก้ปัญหานี้ รัฐบาลควรจะให้ความสนใจในการแก้ปัญหาด้วย

อาจารย์ ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์ ศูนย์ศึกษานโยบาย มหาวิทยาลัยมหิดลกล่าวว่า เอดส์เป็นปัญหาทางสังคม ไม่ใช่เฉพาะปัญหาทางการแพทย์เท่านั้น การแพร่ของเชื้อโรคเอดส์เป็นผลจากพฤติกรรมมนุษย์ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมทางสังคมไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับยาเสพติด การสำส่อนทางเพศเนื่องจากระบบวัฒนธรรมและโครงสร้างของสังคม ในระยะแรกกระทรวงสาธารณสุขเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง แต่ต่อมาแนวโน้มหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภาครัฐเอกชน มีบทบาทในการร่วมมือแก้ไขปัญหานี้มากขึ้น แม้กระทั่งฝ่ายทหารก็ยังมีการรณรงค์ในเรื่องนี้ตามที่เป็นข่าวอยู่ซึ่งเป็นเรื่องที่น่ายินดี แต่สิ่งที่เป็นความจำเป็นอันเร่งด่วนนั้นก็อการประสานงานของฝ่ายต่าง ๆ เพราะยังไม่มีการประสานงานที่ดีเท่าที่ควรทำให้สร้างความสับสนในหมู่ประชาชนทั่วไป เช่น การเผยแพร่ข่าวในเรื่องโรคเอดส์นี้ควรเสนอให้แนวทางแก้ไขป้องกันและให้ความรู้ที่ถูกต้องตามหลักวิชาการไม่ใช่เสนอข่าวให้ผู้กระทำเกิดความกลัวและแตกตื่น ซึ่งจะก่อให้ประชาชนเกิดหวาดระแวงไร้เหตุผล แทนที่จะเป็นผลดีกลับเกิดผลในด้านลบได้ไม่ว่าจะเป็นข่าวที่ว่าอาจติดเอดส์จากการกินผักหรือติดจากการใช้ส้วมสาธารณะ ดังนั้นผู้ที่เผยแพร่ข่าวในลักษณะเช่นนี้ควรมีความรับผิดชอบ

อาจารย์ทวีทองยังกล่าวอีกว่า ในความเห็นส่วนตัวแล้วไม่เชื่อว่าเอดส์จะระบาดเหมือนโรคทั่วไปที่เคยเกิดขึ้นมาในประวัติศาสตร์ เช่น กาฬโรค อหิวาตกโรค แต่โรคเอดส์เป็นปรากฏการณ์สมัยใหม่ไม่เกิดกับทุกกลุ่ม จะจำกัดเฉพาะกลุ่ม

ในนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกาจะเกิดโดยมากกับกลุ่มผิวดำลาตินอเมริกาซึ่งมีฐานะเศรษฐกิจค่อนข้างต่ำ ไม่ทราบว่าเหตุทำนองนี้จะเกิดขึ้นกับประเทศไทยหรือไม่ เพราะกระทรวงสาธารณสุขไปได้จำแนกว่ากลุ่มไหนบ้างที่ได้รับเชื้อเอดส์ เพียงแต่บอกว่าเป็นชาย หญิง พวกติดยาเสพติด พวกสำส่อนทางเพศ

จากที่เคยสำรวจการติดเชื้อของโสเภณีในจังหวัดเชียงใหม่พบว่าโสเภณีราคาถูกมีการระบาดของโรคนี้สูงกว่าพวกโสเภณีชั้นสูงหรือในรูปแบบพวกหมอนวด และผู้ที่ไปใช้บริการโสเภณีราคาถูกก็มักจะเป็นพวกกรรมกรหาเช้ากินค่ำ พวกที่มีฐานะเศรษฐกิจค่อนข้างยากจน

ใน กท. ผู้ที่ใช้เข็มฉีดยาร่วมกันมักมีอัตราเสี่ยงสูงกว่า ยิ่งพวกที่เคยติดคุกมาก่อนอัตราเสี่ยงสูงเพิ่มถึง 4-6 เท่าตัว อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหิดลยังกล่าวอีกว่า เอดส์ไม่ใช่เกิดจากพฤติกรรมโดด ๆ แต่เป็นลูกโซ่ของเหตุการณ์ต่อเนื่อง โดยเฉพาะในหมู่คนยากจน เช่น ชอบติดเหล้าติดยา สำส่อนทางเพศ เที่ยวสถานบริการ ซึ่งเหล่านี้ส่งผลให้แพร่เชื้อเอดส์ได้

แนวโน้มผู้ที่รับข้อมูลและรับประโยชน์จากการรณรงค์จะอยู่ในประเภทผู้ที่มีการศึกษา ผู้ที่มีฐานะดีและปานกลาง แต่จะไม่มีผลไปทั่วถึงผู้ที่มีฐานะยากจนเลย

ส่วนในหมู่เยาวชนไทยแม้จะไม่มีการสำรวจเป็นทางการ แต่ก็มีแนวโน้มมากขึ้นกับพฤติกรรมสำส่อนทางเพศ จากค่านิยมที่ผู้ชายต้องเที่ยวสถานบริการทางเพศ บ้านเมืองของเรากำลังพัฒนาไปสู่ความเจริญ แต่จะให้ได้ผลอย่างจริงจังควรพิจารณาปัญหาและรณรงค์ในเรื่องเอดส์ในทางที่ถูกต้องด้วย

นายแพทย์สงวน นิตยารัมภ์พงษ์ กองแผนงาน กระทรวงสาธารณสุขกล่าวว่า เอดส์เป็นโรคที่ร้ายแรง แต่ก็ไม่ได้ติดกันง่าย ๆ ทางสัมผัส ซึ่งเข้าฟ้าหญิงของเมืองนอกพระองค์หนึ่งยังทรงอุ้มเด็กที่เป็นโรคเอดส์ให้ถ่ายภาพร่วมกันเพื่อแสดงให้เห็นว่าเอดส์นั้นไม่ได้ติดกันง่าย ๆ เอดส์จะติดได้ 3 ทาง คือ 1. เข้าทางเส้นเลือด 2. ทางเพศสัมพันธ์ 3. ติดต่อจากแม่ไปหาลูก ดังนั้นไม่ควรจะกลัวหรือแตกตื่นจนเกินไป ส่วนเยาวชนไทยในปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับโสเภณีมากขึ้นจะเห็นได้จากสถิติผู้ที่มีอายุ 20-30 ปี ติดเชื้อเอดส์ถึง 50% ของผู้ที่ติดเชื้อเอดส์ทั้งหมด

ในอนาคตถ้าไม่หาทางป้องกันแก้ไขภายใน 5 ปีคนไทยจะติดเชื้อนี้ 1 ล้านคน เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหาระยะยาวควรให้การศึกษาแก่เด็กและเยาวชนให้รู้จักป้องกันตนเองให้ถูกต้อง เช่น ไม่สำส่อนทางเพศ ไม่เสพยาเสพติด

นายแพทย์เทพพนม เมืองแมน คณบดีสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล กล่าวว่าปัจจุบันทุกสถาบันโดนโรคเอดส์คุกคาม ในปี 2527 ที่เป็นระยะแรก ๆ ที่โรคเอดส์แพร่เข้ามาซึ่งเป็นโรคที่ปกปิดอยู่ไม่ได้รับการเผยแพร่ให้ประชาชนรู้นักมีแต่แผน ไม่มีใครที่กล้าที่จะรณรงค์อย่างจริงจังเราจึงเสียเวลาไปถึง 5 ปี จากที่ได้ทราบบางจังหวัดมีผู้ที่ติดเชื้อเอดส์อยู่ทุกอำเภอ แม้กระทั่งชาวนาซึ่งมีผู้ที่ติดเชื้อนี้ เพราะขณะนี้มีการนำบริการทางเพศโดยรับโสเภณีขึ้นมอเตอร์ไซค์ไปบริการชาวนาถึงที่ก็มี "แทบทุกอาชีพ อาชีพไหนที่ไม่ติดเชื้อเอดส์ก็นับว่าประหลาดมาก" นายแพทย์เทพพนมกล่าวในที่สุด

นายสวรรเสริฐ์ คุมพ์ประพันธ์ ผู้ประสานงานศูนย์ศึกษาและป้องกันปัญหาโรคเอดส์ขยายตัวมากขึ้น จำเป็นต้องมีการออกกฎหมายใหม่เพื่อควบคุมการประกอบประกันโรคเอดส์ อย่างไรก็ตามผู้ป่วยมักจะมีปัญหากระทบกระเทือนจิตใจเกี่ยวกับการถูกประเวณี หรือเสื่อมเสียชื่อเสียง จึงไม่กล้าเผยตัวออกมา จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายยกเว้นความผิดสำหรับผู้ป่วยโรคเอดส์เป็นกรณีพิเศษเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ป่วยปกปิดตัวเอง นอกจากนี้ควรจะสร้างหน่วยงานของรัฐขึ้นใหม่เพื่อบริการความสามารถในการรับมือกับโรคนี้ได้โดยปราศจากข้อจำกัด *

นายสันติ ธรรมสาโรจน์ เจ้าหน้าที่โครงการเสริมร่างกายเด็กเร่ร่อนกล่าวว่า การแพร่กระจายโรคเอดส์สู่เด็กนั้น กลุ่มเด็กที่มีโอกาสติดโรคเอดส์ได้สูงมากที่สุดคือเด็กเร่ร่อน ปัจจุบันทั่วประเทศมีเด็กเร่ร่อนอยู่ประมาณ 1 หมื่นคนเศษ ซึ่งเป็นกลุ่มนี้มีความเสี่ยงที่จะได้รับเชื้อเอดส์สูงมาก จากการศึกษากลุ่มเด็กเร่ร่อนประมาณ 300 คน พบตัวอย่างที่น่าสนใจกล่าวคือ ด.ช.หนึ่ง (นามสมมติ) หนีออกจากบ้านไปอยู่ที่พัทยา ปรากฏว่ามีฝรั่งซึ่งสามารถพูดไทยได้ชักชวนให้ไปอยู่ที่บ้านแล้วทำวิตถารทางเพศกับ ด.ช.หนึ่งหลายครั้ง เท่าที่ทราบล่าสุด ด.ช.หนึ่งขณะนี้ทำงานอยู่ในเบียร์เกย์แห่งหนึ่ง ตัวอย่างที่สอง ด.ช.สอง (นามสมมติ)

หนีออกจากบ้านมาเร่ร่อนอยู่ในกรุงเทพฯ ปรากฏว่าถูกคนขับรถตุ๊กตุ๊กใช้เป็นจี้ศีรษะแล้วทำวิตถารทางเพศกับ ด.ช.สอง ต่อมามีเพื่อนชักชวนให้ไปเที่ยวบ้านฝรั่ง ปรากฏว่าถูกทำวิตถารทางเพศอีกโดยได้รับเงินครั้งละ 100-300 บาท นายสันทนากล่าวว่าสภาพของเด็กเหล่านี้น่าเป็นห่วงและจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขเป็นการเร่งด่วน เพื่อไม่ให้เด็กเหล่านี้ต้องประสบกับปัญหาจากโรคเอดส์จากการถูกข่มเหงร่วมเพศวิตถาร

ตอนเช้าวันเดียวกัน ที่ศาลากลางจังหวัดลพบุรีได้มีการประชุมประจำเดือนโดยมีนายอเนก โรจนไพบูลย์ ผวจ. เป็นประธาน พร้อมด้วยหัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ ซึ่งในที่ประชุมได้มีการนำปัญหาต่าง ๆ ที่ผ่านมาในรอบเดือนมาปรึกษากัน โดยครั้งนี้ได้เน้นถึงปัญหาเรื่อง "เอดส์" เสียเป็นส่วนมาก

นายอเนก โรจนไพบูลย์ ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับปัญหาเรื่อง "โรคเอดส์" และการติดเชื้อหลังจากที่ได้ทราบข่าวจากทางหน้าหนังสือพิมพ์ทำให้ประชาชนใน จ.ลพบุรีตื่นตระหนกตกใจกันเป็นอันมากเกี่ยวกับการแพร่เชื้อของโรคเอดส์ และในที่ประชุมนายเรืองฤทธิ์ เกษมสุข นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลพบุรีได้กล่าวว่าขณะนี้ รพ. ต่าง ๆ ในจังหวัดได้ทำการตรวจพบผู้ที่ติดเชื้อโรคเอดส์ถึง 290 ราย เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ใน จ.ลพบุรี 184 ราย และต่างจังหวัด 106 ราย พบในหญิงโสเภณี 15 ราย

นายเรืองฤทธิ์ เกษมสุข แพทย์สาธารณสุขได้กล่าวต่อไปว่า ขณะนี้ได้ตรวจและได้รับการยืนยันมาแน่นอนแล้วสำหรับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถที่จะแพร่เชื้อได้ 6 ราย อีก 9 รายยังไม่ได้รับการยืนยันมากำลังอยู่ในระหว่างการตรวจสอบอยู่ หลังจากที่ได้รับทราบแล้วนายอเนกได้เตรียมโครงการป้องกันโรคเอดส์ไว้ 3 โครงการ คือ อบรมชี้แจงให้ความรู้แก่ร้านเสริมสวยเร่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรหรือเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุให้ใช้ถุงมือสวม และให้ความรู้แก่ทหารใน จ.ลพบุรี โดยเฉพาะทหารเกณฑ์ผลัดใหม่ที่เพิ่งเข้ามา.

★★★★★★★★★★★☆★

วันพฤหัสบดีที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2532

ตั้งสถานพักฟื้น-วิจัยหาวัคซีนป้องกัน ฟ้าหญิงหาทุนสู้เอดส์ จัดการแสดงให้ชม

ฟ้าหญิงจุฬาภรณ์ประทานสัมภาษณ์พิเศษ "มติชน" ปัญหาเอดส์ มีพระประสงค์ให้สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ตั้งสถานพักฟื้นผู้ป่วยเอดส์ "ฮาล์ฟเวย์ โฮม" ทรงร่วมมือกับอลิซาเบท เทย์เลอร์ นำเครื่องเพชรจากร้านชื่อ ก้องโลกจากนิวยอร์กมาแสดงเก็บเงินค่าเข้าชมเป็นทุนโครงการ

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์อัครราชกุมารี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯประทานสัมภาษณ์พิเศษแก่นายพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร บรรณาธิการอำนวยการ หนังสือพิมพ์ "มติชน" ในวโรกาสตามเสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมราษฎรและติดตามงานในโครงการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมและชีวิตประชาชนที่ประสบอุทกภัยจังหวัดนครศรีธรรมราชและสุราษฎร์ธานี ทรงมีพระดำรัสเกี่ยวกับโครงการต่อต้านโรคเอดส์ของสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์เป็นกรณีพิเศษว่า เป็นโครงการเร่งด่วนอันหนึ่งที่โครงการต้องลงไปช่วยเหลือ เนื่องจากโรคนี้ยังเป็นของใหม่ในเมืองไทย ทั้งแพทย์และพยาบาลยังขาดความชำนาญ ทั้งมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้องในการปฏิบัติต่อคนไข้ เนื่องจากหวาดกลัวการติดเชื้อซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ง่าย ทางสถาบันจึงมีโครงการฝึกอบรมทีมแพทย์และพยาบาลเพื่อการบำบัดรักษาโรคเอดส์โดยเฉพาะ ทั้งนี้ จะร่วมมือกับกรมวิจัยทางการแพทย์ สหรัฐอเมริกา ขณะเดียวกันยังทำสัญญาวิจัยร่วมกับสถาบันแอร์ทเทิร์น อินสติติวต์ เฮลธ์(NIH) เกี่ยวกับวัคซีนรักษาโรคเอดส์อีกโครงการหนึ่ง

"ในปีนี้กำลังคัดเลือกตัวอยู่ว่าจะให้ใครไปบ้าง เพราะต้องการคนที่เหมาะสมและมีความตั้งใจจริง ๆ เนื่องจากระหว่างการอบรมนี้อาจติดเชื้อได้ง่าย ทีมหนึ่งจะประกอบด้วยแพทย์ 2 คน พยาบาล 4 คน เภสัชกรหรือนักสังคมวิทยาอีกอย่างละหนึ่งคนรวมเป็น 10 คน แบ่งโควตาออกเป็น 2 โรงพยาบาล เพราะไม่อยากให้ไปกระจุกตัวอยู่ที่โรงพยาบาลใหญ่แห่งเดียว อันนี้เราเสียเงินค่อนข้างมาก ต้องคัดเอาคนแก่ง ๆ ไป เพื่อกลับมาแล้วคุ้ม คือไปเสี่ยงตรงนี้แล้วอาจจะมาตั้งเทรนนิ่งคอร์สขึ้นในเมืองไทย วันที่ 1 กันยายนนี้เจ้าหน้าที่ของสหรัฐจะมาตกลงว่าค่าใช้จ่ายเท่าไหร่ คิดว่าหลายล้านบาทแน่ ส่วนระยะเวลาการอบรมประมาณ 4- 6 เดือน แล้วแต่อาชีพ คนพวกนี้เมื่อกลับมาแล้วจะมาเป็นแกนในการฝึกอบรมที่เมืองไทยต่อไป"

สำหรับการส่งนักวิจัยไปร่วมงานกับสถาบัน NIH โดยทุนอุดหนุนของสถาบันนั้น ขณะนี้กำลังคัดเลือกตัวอยู่ ส่งไปทั้งทีมแล้วไม่อยากให้ขายหน้าเขา ถ้าคนของเราไม่เอาไหนหรือไม่ตั้งใจจริงก็จะเสียชื่อ

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณ์ทรงมีพระดำรัสด้วยว่า ทางด้านสวัสดิการสังคมนั้น สถาบัน

วิจัยจุฬาภรณ์จะจัดตั้งสถานพักฟื้นผู้ป่วยโรคเอดส์ทั้งผู้ใหญ่และเด็กขึ้น ใช้ชื่อว่า "ฮาล์ฟเวย์ โฮม" (Half-Way Home) โดยทรงมีพระประสงค์จะทำเป็นบ้านพักสำหรับผู้ป่วยโรคเอดส์ ซึ่งมักถูกทอดทิ้งมากกว่าเป็นสถานพยาบาล ซึ่งขณะนี้มีเอกชนบริจาคที่ดินย่านถนนสุขาภิบาล 1 เนื้อที่ประมาณ 6 ไร่สำหรับโครงการนี้แล้ว กำลังให้กรมโยธาธิการออกแบบก่อสร้างอาคาร ซึ่งจำเป็นต้องมีห้องพักแพทย์และเครื่องมืออย่างครบถ้วน เพราะว่าผู้ป่วยโรคเอดส์โดยเฉพาะเด็กจะติดเชื้อบ่อย ต้องมีเครื่องมือช่วยชีวิตค่อนข้างมาก จึงจำเป็นต้องได้อาคารที่ออกแบบพิเศษเป็น "เทคนิคอล บิลดิ้ง"

"คิดทำเรื่องนี้ขึ้นมาเพราะมีโทรศัพท์มาเล่าถึงสถานันบ่อย ๆ ว่า แม่ที่ติดเชื้อเอดส์มาคลอดลูกทิ้งไว้ ทางโรงพยาบาลก็ไม่อยากรับ เราก็ต้องเข้าไปจัดการให้เขา ตอนนี้เอาเด็กมารวมกันไว้ที่โรงพยาบาลจุฬาฯ มีคุณหมอที่เกี่ยวกับโรคเอดส์คอยดูแลอยู่ อันนี้ต้องบอกตรง ๆ ว่ายังไม่รู้จะเอาเงินจากไหนมาทำ เพราะรัฐบาลยังไม่ได้สัญญาว่าจะช่วยอะไรเลย เงินออกแบบยังไม่มีเลย แต่ว่าเราก็มีการติดต่อร่วมมืออยู่กับกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงศึกษาธิการ กับทบวงมหาวิทยาลัย เพราะเห็นว่าเป็นงานใหญ่ องค์การใดองค์การหนึ่งจะรวบมาทำคนเดียวไม่ได้ โชคดีที่ข้าพเจ้ามีพ่อเป็นที่นับหน้าถือตา คือว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นที่สรัทราทั้งของประชาชน ทั้งข้าราชการ และชาวต่างประเทศ ก็เลยทำงานได้สะดวกขึ้น ได้รับพระบารมีปกเกล้าปกกระหม่อมจึงได้ใช้ความโชคดีของตัวเองมาทำ เรียกว่าสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์เป็นตัวประสานงานมากกว่า อย่างน้อยก็ช่วยให้สถานราชการที่เคยกระทบกระทั่งกันไม่ให้เกิดการทะเลาะวิวาทได้เพราะสถาบันต่อรองได้"

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณ์ทรงแถลงถึงแผนการจัดหาทุนดำเนินโครงการ "ฮาล์ฟเวย์ โฮม" ดังกล่าวว่า ทรงได้รับความร่วมมือจากอลิซาเบท เทย์เลอร์ ประธานมูลนิธิต่อต้านโรคเอดส์ของโลกในการจัดโชว์เครื่องเพชรหาทุนในเมืองไทยในวันที่ 12 พฤศจิกายนนี้ ซึ่งตรงกับคืนวันเลือยกระทงพอดี งานดังกล่าวใช้ชื่อว่างาน "วลัยราตรี" จัดขึ้น ณ โรงแรมรอยัล ออคิด เชอราตันฯ โดยจะเสด็จฯเป็นองค์ประธานด้วยพระองค์เอง และอลิซาเบท เทย์เลอร์ จะเดินทางมาร่วมงานด้วย พร้อมกับนำเครื่องเพชรจากร้าน "แฮรี่ วินสตัน" ที่มีชื่อเสียงก้องโลกจากนครนิวยอร์กมาโชว์ด้วย และจะแสดงแบบโดยนางแบบนิคิดศักดิ์กว่า 10 ท่าน

"หวังว่าจะได้คนที่ซื้อตั๋วมาแล้วอยากดูจริง ๆ หวังว่าจะได้ทั้งคนไทยและต่างประเทศที่รวย ๆ และต้องการจะทำบุญด้วย คือค่าบัตรเราขายแพงมาก เพราะว่าเราถือเป็นเศรษฐีถึงระดับนั้นแล้ว ขายแค่ 3 หมื่นบาท 4 หมื่นบาทขนหน้าแข้งไม่น่าจะร่วง คิดว่าจะได้เงินจากงานนี้มาสร้างฮาล์ฟเวย์ โฮมขึ้น แล้วก็หวังว่าต่อ ๆ ไปจะค่อย ๆ หาเก็บเล็กผสมน้อยจากความศรัทธาของประชาชนและผู้ที่เห็นความสำคัญของโครงการ"

สำหรับพระดำริที่จะหาเงินสมทบจากองค์การระหว่างประเทศโดยเฉพาะองค์การอนามัยโลก (WHO) นั้น สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณ์ตรัสว่า ขณะนี้กำลังรอการตัดสินใจของ WHO เนื่องจากเป็นโครงการระดับโลก ไม่แน่ใจว่าองค์การอนามัยโลกจะพิจารณาให้พระองค์ทรงเป็นผู้ประสานงานในโครงการเกี่ยวกับโรคเอดส์ของโลกหรือไม่ แต่ถ้าเป็นได้ก็จะมีผลประโยชน์มหาศาลแก่ประชาชนคนไทย "ขณะนี้จะต้องรอการตัดสินใจขององค์การอนามัยโลกว่าจะออมหรือเปล่าที่จะตั้งข้าพเจ้าเป็นโคออร์ดิเนเตอร์ในเรื่องนี้ เพราะมีการติดต่อกันมาเกือบปีแล้ว ถ้าจะตั้งข้าพเจ้าเป็นโคออร์ดิเนเตอร์เกี่ยวกับเรื่อง [illegible] เอดส์ โปรแกรม ออฟ ยู (Global Aids Prog[illegible] (WHO) ถ้าได้เป็นก็คงจะเป็นผลดีกับประเทศ [illegible] และเป็นผลดีกับแคเรีย แปซิฟิก รีเจนส์ด้วย อันนี้มีอยากความหวังไว้กับ WHO อยู่"

"ทางด้านการให้การศึกษาเกี่ยวกับโรคนี้เราก็พยายามทำกันอย่างเต็มที่ เมื่อเดือนมกราคมได้มีการร่วมกับแพทย์และนักกฎหมายว่าควรจะมีกฎหมายอะไรเพิ่มเติมใหม่ที่จะปกป้องสิทธิ์ผู้ป่วยโรคเอดส์ ผู้ที่ติดเชื้อเอดส์ รวมทั้งผู้ที่ยังไม่ได้ติดเชื้อ ทุกคนมีสิทธิ์ทั้งนั้น เพราะว่าเป็นมนุษย์เหมือนกัน ไม่ควรจะรังเกียจมากเหมือนกัน วันที่ 4 - 6 พฤศจิกายนนี้จะมีการอบรมใหญ่ที่เชียงใหม่ ข้าพเจ้าจะขึ้นไป[illegible] วันที่ 27 ตุลาคมนี้ ตั้งแต่การรักษาการ การแบ่งเบาวันเอดส์อย่างไร แม้กระทั่งการจัดเวทีสาธารณะ คิดว่าเสียเงินอย่างมาก 600 บาท เข้าใจว่าคงจะมีคนเข้าร่วมประชุมมาก.... เชียงใหม่นี่น่ากลัวมากเหลือเกิน มีหญิงบริการเป็นแสนถึง 400 คน แล้วก็เป็นเมืองท่องเที่ยว มีสถานเริงรมย์มาก น่าเป็นห่วง อันตรายนี้น่าเป็นห่วงจริง ๆ"

เมื่อเวลา 09.30 น. วันที่ 30 สิงหาคม ที่รัฐสภา มีการสัมมนาเรื่อง "ผลกระทบจากการพัฒนาประเทศการแพร่กระจายโรคเอดส์ในเด็กและเยาวชน" จัดโดยคณะกรรมาธิการกิจการ[illegible] สภาผู้แทนฯ

นายแพทย์ประเวศ วะสี นายแพทย์แนวโน้ม กล่าวในที่ประชุมว่า สังคมไทยกำลังไปสู่ความเป็นสังคม

"สังวาสนานาชาติ" มีการติดต่อเพศสัมพันธ์กับชาวต่างชาติทั่วโลก ปัญหาเรื่องเอดส์จึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ก่อนหน้านี้ได้มีการเตือนไว้ระมัดระวัง แต่รัฐบาลกลับว่าจะกระทบการท่องเที่ยวไม่อยากให้เผยแพร่ข่าวปรากฏว่าไม่มีการยุกลามไปอย่างรวดเร็ว โสเภณีบางกลุ่มติดเชื้อโรคเอดส์ถึง 40%

นายสรรพสิทธิ์ คุมพ์ประพันธ์ ผู้ประสานงานศูนย์พิทักษ์เด็กกล่าวว่า ปัญหาโรคเอดส์ที่ขยายตัวมากขึ้นจำเป็นต้องมีกฎหมายควบคุม อย่างไรก็ตาม ผู้ป่วยมักจะมีปัญหาการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณีหรือเสพยาเสพติด จึงไม่กล้าเผยตัวออกมา จึงจำเป็นที่จะต้องมีกฎหมายยกเว้นความผิดสำหรับผู้ป่วยโรคเอดส์เป็นกรณีพิเศษ เพื่อป้องการไม่ให้ผู้ป่วยปกปิดตัวเอง นอกจากนี้ควรสร้างหน่วยงานของรัฐขึ้นใหม่ เพื่อขยายความสามารถและเพื่อรับมือโรคนี้ให้ได้

ทางด้านนายปรัชญาทวี ละเวทิกุล รองอธิบดีกรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศแถลงเมื่อวันที่ 30 สิงหาคมนี้ เกี่ยวกับกรณีที่มีข่าวว่า ทางการมาเลเซียได้กีดกันขัดขวางไม่ให้ผู้หญิงชาวไทยเดินทางเข้ามาเลเซีย เนื่องจากมาเลเซียกล่าวหาว่า หญิงไทยเหล่านั้นเป็นหญิงอาชีพโสเภณี และอาจจะมีเชื้อเอดส์ติดตัวไปด้วย ในการเดินทางผ่านมาเลเซีย

นายปรัชญาทวีเผยว่า กระทรวงการต่างประเทศรู้สึกไม่สบายใจต่อข้อกล่าวหานี้ และที่จริงแล้ว แม้ว่ายังไม่มีหลักฐานแน่ชัดว่า ทางการมาเลเซียได้ดำเนินการขัดขวางดังกล่าวจริง แต่เป็นที่ทราบว่า เนื่องจากการประชาสัมพันธ์หลายฝ่ายของไทยในเรื่องโรคเอดส์ รวมทั้งจากฝ่ายกองทัพด้วย โดยกล่าวถึงว่าหญิงต่างชาตินั้นทำให้เกิดผลเสียต่อภาพพจน์ของไทย ในขณะที่ต่างประเทศเองก็กำลังหามาตรการป้องกันไม่ให้คนของตนเองติดเชื้อเอดส์ไปด้วย จากการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศที่มีผู้ป่วยด้วยโรคเอดส์ ซึ่งที่ทราบแล้ว จึงเป็นเรื่องที่น่าวิตกว่าธุรกิจด้านการท่องเที่ยวของไทยอาจถูกกระทบกระเทือนได้

★ ★ ★ ★ ★ ★ ☆ ★ ★ ★ ★

นายไสว พัฒโน รองประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานกล่าวเปิดการสัมมน

นายไสว พัฒโน และ**นายนิยม กำแหง** (รองประธานคณะกรรมาธิการสตรีและเด็ก) กำลังให้สัมภาษณ์แก่สื่อมวลชนต่อกรณีโรคเอดส์

เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่าง ๆ และบุคคลทั่วไป เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นในการสัมมนาครั้งนี้กว่า 400 คน

นางเย็นจิตต์ รพีพัฒน์ฯ ประธานคณะกรรมาธิการกิจการสตรีและเด็ก กล่าวรายงานถึงความเป็นมาในการจัดสัมมนา

ส.นพ.ประเวศ วะสี•กำลังกล่าวปาฐกถาพิเศษ

คุณหญิงจันทนี สันตะบุตร ให้เกียรติกล่าวปาฐกถาในหัวข้อ
"ผลของการพัฒนาประเทศกับสวัสดิภาพของเด็กไทย"

บรรยากาศเป็นกันเองในระหว่างพักการสัมมนา

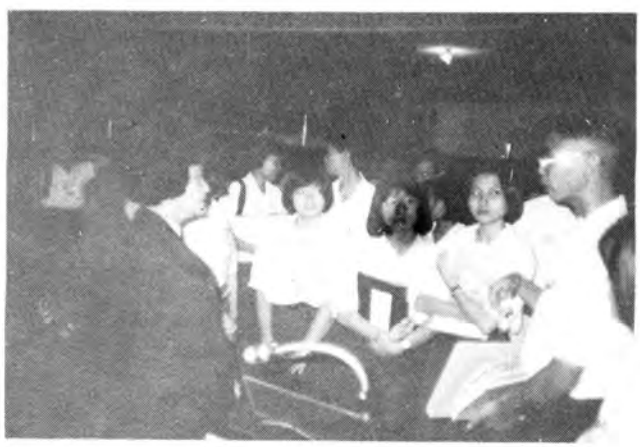

นักเรียนที่เข้าร่วมสัมมนากำลังสนทนาซักถามกับนางเย็นจิตต์ **รพีพัฒน์ฯ**